
Diari Oficial

---

del

Consell General

Núm. 4/2017 - 94 pàgines

Sessió extraordinària del dia 9 de febrer del 2017

El dia 9 de febrer del 2017, dijous, es reuneix a la Casa de la Vall, (nou hemicicle), el M. I. Consell General, en sessió extraordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 12/2017, que és el següent:

Punt Únic: Examen i votació del Projecte de llei del pressupost per a l'exercici del 2017, així com del Projecte de pressupost del Tribunal Constitucional, del Consell Superior de la Justícia i del Projecte de pressupost del Consell General pel mateix exercici.

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M. I. Srs. Vicenç Mateu Zamora i Mònica Bonell Tuset, Síndic General i Subsíndica General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sr. Miquel Aleix Areny
M. I. Sr. Gerard Alís Eroles
M. I. Sr. Marc Ballestà Alias
M. I. Sr. Josep Anton Bardina Pau
M. I. Sr. Ladislau Baró Solà
M. I. Sra. Mònica Bonell Tuset
M. I. Sra. Sílvia Eloïsa Bonet Perot
M. I. Sr. Joan Carles Camp Areny
M. I. Sr. Ferran Costa Marimon
M. I. Sr. Carles Enseñat Reig
M. I. Sr. Antoni Fillet Adellach
M. I. Sr. Jordi Gallardo Fernández
M. I. Sra. Sofia Garrallà Tomàs
M. I. Sra. Rosa Gili Casals
M. I. Sr. Pere López Agràs
M. I. Sr. Josep Majoral Obiols

M. I. Sra. Maria Martisella González
M. I. Sr. Vicenç Mateu Zamora
M. I. Sr. Antoni Missé Montserrat
M. I. Sra. Carine Montaner Raynaud
M. I. Sr. Carles Naudi d'Areny-Plandolit Balsells
M. I. Sr. Víctor Naudi Zamora
M. I. Sra. Judith Pallarés Cortés
M. I. Sra. Meritxell Palmitjavila Naudi
M. I. Sr. Josep Pintat Forné
M. I. Sra. Patrícia Riberaygua Marme
M. I. Sr. Justo Ruiz González
S'ha excusat l'absència del M. I. Sr. Carles Jordana Madero.

També hi és present el M. I. Sr. Antoni Martí Petit, Cap de Govern, acompanyat dels M. I. Srs. Jordi Cinca Mateos, Ministre de Finances; Gilbert Saboya Sunyé, Ministre d'Afers Exteriors; Xavier Espot Zamora, Ministre d'Afers Socials, Justícia i Interior; Sílvia Calvó Armengol, Ministra de Medi Ambient, Agricultura i Sostenibilitat; Èric Jover Comas, Ministre d'Educació i Ensenyament Superior; Olga Gelabert Fàbrega, Ministra de Cultura, Joventut i Esports, Carles Álvarez Marfany, ministre de Salut i Eva Descarrega García, ministra de Funció Pública i Reforma Administrativa.

Assisteix també a la sessió el Sr. Josep Hinojosa Besolí, secretari general del Consell General.

(La M. I. Sra. Maria Martisella González, secretària de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 12.03h)

El Sr. síndic general:

Bon dia de nou.

Passem doncs a aquest punt únic.

Punt Únic: Examen i votació del Projecte de llei del pressupost per a l'exercici del 2017, així com del Projecte de pressupost del Tribunal Constitucional, del Consell Superior de la Justícia i del Projecte de pressupost del Consell General pel mateix exercici.

L'informe de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost ha estat publicat en el Butlletí número 12/2017 del 8 de febrer i intervé per exposar l'informe de la comissió, el M. I. Sr. Miquel Aleix Areny, nomenat ponent per part de la comissió.

Teniu la paraula.

El Sr. Miquel Aleix:

Gràcies Sr. síndic.

En la reunió del dia 17 de gener del 2017, la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost em va nomenar ponent del Projecte de llei del pressupost per a l'exercici del 2017. Em correspon avui presentar una síntesi de l'informe de la comissió.

La Comissió Legislativa de Finances i Pressupost en el decurs de les reunions celebrades els dies 24, 27 i 31 de gener i el dia 7 de febrer del 2017 ha analitzat el projecte de llei i les esmenes que hi han estat presentades.

En l'esmentat projecte de llei hi foren presentades 24 esmenes a l'articulat formulades pel M. I. Sr. Víctor Naudi Zamora, president suplent del Grup Parlamentari Mixt, 20 esmenes a l'articulat formulades pel M. I. Sr. Josep Pintat Forné, president del Grup Parlamentari Liberal, 63 esmenes a l'articulat formulades pel M. I. Sr. Pere López Agràs, president del Grup Parlamentari Mixt i 6 esmenes a l'articulat formulades pel M. I. Sr. Ladislau Baró Solà, president del Grup Parlamentari Demòcrata.

La Sindicatura en data del dia 12 de gener del 2017 i als efectes determinats per l'article 18.1.d) del Reglament del Consell General i d'acord amb el que disposa l'article 110 del Reglament del Consell General va admetre a tràmit les esmenes formulades pels grups parlamentaris amb l'excepció de les esmenes número 28 i 58 formulades pel M. I. Sr.

Pere López Agràs, president del Grup Parlamentari Mixt.

Alhora es va acordar que en relació amb l'esmena 63 presentada pel M. I. Sr. Pere López Agràs, president del Grup Parlamentari Mixt en cas de ser finalment aprovada en el debat de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost, se'n desprendria una modificació del contingut del títol 1 de la Llei qualificada de transferències als comuns del 4 de novembre del 1993, raó per la qual la referida esmena hauria de tenir caràcter qualificat.

D'acord amb el que preveu l'article 45 del Reglament del Consell General, l'esmentat projecte de llei així com les esmenes a l'articulat que hi han estat presentades foren trameses a la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost el dia 13 de gener del 2017.

En data del dia 17 de gener, el Grup Parlamentari Liberal va informar per escrit, (Registre d'entrada número E-61/2017) de la seva decisió de retirar les vint esmenes a l'articulat que van presentar al Projecte de llei del pressupost per a l'exercici del 2017, abans de procedir a la votació d'aquestes.

Per tant, durant la reunió que va mantenir la comissió el dia 17 de gener del 2017, en la que es va nomenar ponent de l'esmentat projecte de llei i es van examinar les esmenes presentades, en tant que president de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost, vaig comunicar la decisió del Grup Parlamentari Liberal de retirar les seves esmenes tot indicant que com a ponent no les inclouria a l'informe de la ponència ja que la retirada s'havia efectuat abans de l'inici dels treballs de la ponència.

Així doncs, l'informe elaborat del ponent només hi consten com a presentades 91 esmenes. De les esmenes que figuren a l'informe de la ponència 12 esmenes han estat aprovades per majoria, 65 esmenes no s'han aprovat i 14 esmenes han estat retirades per obrir pas a establir unes transaccions que han estat aprovades per majoria.

Del debat de la votació de les esmenes se'n desprèn l'informe de la comissió el text del qual se sotmet a consideració d'aquesta Cambra.

Voldria remarcar com a president, l'excel·lent clima de treball i el prompte que s'ha executat en la comissió a examinar aquest Projecte de llei de pressupost del 2017 i agrair en tant que ponent la feina feta per tots els companys de la comissió.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Bé, acabada la intervenció del ponent, us proposo procedir al debat i votació dels articles que han estat objecte de reserva d'esmena i continuar després amb el debat de les altres parts del text.

Us informo que han estat presentades un total de deu reserves d'esmena, dos de les quals pel M. I. Sr. Víctor Naudi Zamora, president suplent del Grup Parlamentari Mixt i vuit pel M. I. Sr. Pere López Agràs, president del Grup Parlamentari Mixt.

A demanda del M. I. Sr. Víctor Naudi Zamora, president suplent del Grup Parlamentari Mixt, les dos reserves d'esmena presentades serien defensades de manera separada.

I a demanda del M. I. Sr. Pere López Agràs, president del Grup Parlamentari Mixt, les vuit reserves d'esmena presentades també serien defensades de forma separada.

Bé, comencem doncs amb el debat de les reserves d'esmena.

Recordo la primera reserva d'esmena presentada pel M. I. Sr. Víctor Naudi Zamora, president suplent del Grup Parlamentari Mixt. És la reserva d'esmena que es correspon a l'esmena número 19 de l'informe del ponent proposant modificar la disposició final quarta del projecte de llei del pressupost.

Intervé per defensar la reserva d'esmena, la Sra. Sílvia Bonet Perot.

Teniu la paraula.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, aquesta reserva d'esmena és fruit d'una manifestació que no ha canviat en el temps des de què parlem d'aspectes socials en aquesta Cambra. A més a més, considero que és un aspecte de fons del nostre sistema de l'Estat del benestar i del nostre model de serveis socials. I aquesta esmena ha tornat a ser rebutjada a dins de la comissió i és el motiu pel qual hem fet aquesta reserva d'esmena i tornem a donar l'oportunitat de plantejar-la de nou.

Parlo d'aspectes de fons i evidentment hi ha diferents motius. Per un, perquè considero que aspectes de fons com aquest en una llei tan important com la Llei de serveis socials i socio-sanitaris no haurien de ser modificats a través de la llei del pressupost.

A més a més, considerem que és un concepte injust considerar els familiars de segon grau com a coresponsables.

Ho hem dit moltes vegades i ho seguirem dient de manera continuada sempre que tinguem l'oportunitat.

Quan deia dels aspectes de fons canviats, modificats a través de la llei del pressupost. Un aspecte d'aquestes característiques tindria d'haver conegut quina era la motivació, quina era la problemàtica, incorporar l'opinió dels col·lectius afectats i cap d'aquests principis s'ha donat.

Durant el debat de les polítiques socials vam reclamar l'auditoria d'eficàcia i eficiència que ens hagués ajudat a analitzar la llei en la seva totalitat, en el seu conjunt. Estem convençuts que segurament hi havia altres aspectes que calia corregir degut a difuncionalitats que ens han fet arribar els diferents col·lectius que es troben afectats.

No només era aquesta disposició final quarta sinó que hi ha la disposició final cinquena que en parlarem posteriorment. Però totes dues i ja ho dic d'entrada toquen el moll de l'os del nostre model de serveis socials i del nostre model de l'Estat del benestar. Com a mínim així ho interpretem nosaltres.

Per què nosaltres només hem fet la reserva d'esmena o hem una fet esmena en aquest aspecte? L'article 2 de la Llei de serveis socials i socio-sanitaris en el seu punt p) que és objecte d'aquesta esmena, determina de forma clara que es considera unitat familiar de convivència, i és aquí on determina quines són les persones coresponsables i quin és el barem que se'ls hi aplica en aquestes persones coresponsables. Que és el que trobaríem en l'article de la disposició final cinquena.

Ja ho he dit, la coresponsabilitat és un principi present en el nostre model d'atenció social i de l'Estat del benestar, però ens diferencia un aspecte que és molt important. És a dir, qui realment ha de ser responsable. Nosaltres considerem que siguin responsables els familiars de primer grau ja n'hi ha suficient. Avui en dia amb el desplegament del model fiscal ja podem conèixer de forma fiable quins són els ingressos i quin és el patrimoni de les persones. També tenim mesures per conèixer si existeix algun tipus de frau a nivell de transmissions patrimonials a altres familiars amb l'objectiu d'aconseguir ajudes quan potser realment no corresponen. Però aquí estem afectant a dos grups importants i em vull centrar en aquests dos grups. Són els avis i els néts, que serien aquests familiars de segon grau. Els avis els incorporem a coresponsables en un moment crucial de la seva vida, en què els hi calen els recursos que han pogut obtenir al llarg de la seva vida laboral per poder fer front a les seves necessitats. Necessitats que es materialitzen amb cronicitat, dependència o inclús amb la pèrdua de la parella, i els situem com a familiars obligats sense tenir en compte aquestes necessitats perquè la llei evidentment no ho contempla.

En el cas dels néts passa una mica el mateix. En un moment en què comença la seva vida independent, ens posem també en aquesta situació de familiars obligats, moment en què molts intenten estalviar per poder independitzar-se, comprar-se un pis, formar una parella en comú o inclús tenir fills. Si ens centrem en el tema dels fills, tenim una taxa de natalitat realment molt baixa i així tampoc la millorarem.

Podria continuar amb molts més motius, però em sembla que aquests ja són prou importants per poder demanar de nou una reflexió a tots els consellers i conselleres generals i votar a favor d'aquesta reserva d'esmena.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Pel Grup Parlamentari Mixt també, pels consellers del PS, Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Gràcies Sr. síndic.

Els consellers del PS votarem favorablement a aquesta reserva d'esmena de la mateixa manera que ho vam fer amb el treball en comissió. De fet, aquesta reserva d'esmena reprèn alguns dels arguments que ja vam manifestar en el debat de polítiques socials i particularment aquest traspass d'obligacions que han de ser drets socials cap als obligats familiars que nosaltres no compartim. Sobretot no compartim quan estem parlant de drets tant fonamentals com tenir una pensió igual al salari mínim després de quaranta anys treballant o perquè una persona amb discapacitat tingui uns ingressos igual al LECS.

Aquesta extensió d'aquestes obligacions queda perfectament exemplificada amb l'expressió que el Sr. ministre ens va dir el dia del debat de polítiques socials, que al seu entendre un nét que guanya 1900 euros li ha de pagar la pensió de jubilació al seu avi. Sense tenir en compte ni les seves despeses ni les seves necessitats, es considera una fortuna guanyar més de 1900 euros i se li treu a l'avi el seu dret personal a tenir una pensió igual al salari mínim.

Aquest Govern, imaginem que es manté amb aquest criteri, si el que suposa que ha de ser el ministre defensor dels afers socials, doncs té aquests arguments, doncs ja veiem cap on ens estan portant.

En parlarem posteriorment i de manera encara més ampliada amb la modificació del barem patrimonial que encara amplia més aquestes qüestions i encara fa

que més persones perdin els seus drets socials a tenir aquesta pensió igual al salari mínim.

Creiem Srs. de DA que han de fer una seriosa reflexió de cap on volen portar els drets socials ja que la Llei de serveis socials que havia de ser la joia de la corona s'està convertint amb una màquina de retallar drets socials.

No volem però, acabar aquesta intervenció sense manifestar la sorpresa que ens ha produït que SDP hagi fet una reserva d'esmena i una esmena sobre un text que en el seu moment va votar favorablement. El seu vot favorable tant a la Llei de la CASS com a la Llei de serveis socials continua sent absolutament inexplicable des de qualsevol que es vulgui anomenar progressista. Un progressista no pot estar, i vostè ha dit que té una posició frontal amb una qüestió tant fonamental com és aquesta extensió als drets socials. Al nostre entendre, algú que és progressista de veritat i no només de nom no pot votar de cap manera una retallada de drets socials com la que vostès van votar. I em permeto dir-li que no se li pot escapar una qüestió tan important com la modificació del barem patrimonial que el Govern ha fet amb la tramitació d'aquest projecte de llei.

Vostès van donar aire i força a la retallada de drets socials a DA amb la seva votació a les lleis la passada legislatura. I ja veiem on aquest camí ens està portant. Des de l'arribada del ministre Espot com a responsable d'Afers Socials, cada vegada hi ha una major retallada en drets socials com hem vist i podem comprovar i debatem després de manera més àmplia amb la tramitació d'aquest projecte de llei del pressupost.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Parlamentari Liberal, té la paraula el conseller, Sr. Jordi Gallardo.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic.

Seré molt breu. Mantindré la coherència amb la que hem manifestat en relació amb la retirada de les esmenes del Grup Parlamentari Liberal. Ho vam dir en el seu dia. Al nostre entendre aquest pressupost no reflecteix els números que entenem nosaltres hauria de reflectir en compliment de la legislació i per tant doncs, vam retirar les esmenes i durant tot el treball en comissió hem mantingut una votació d'abstenció, malgrat que algunes de les esmenes proposades podrien compartir en el fons l'objectiu que perseguïen. És el cas d'aquesta d'aquí però

malauradament mantindrem aquesta coherència i el nostre vot serà d'abstenció.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Demòcrata, té la paraula el conseller, Sr. Carles Enseñat.

El Sr. Carles Enseñat:

Gràcies Sr. síndic.

El debat d'aquesta reserva d'esmena deixi'm plantejar-lo en tres àmbits de contingut que és necessari clarificar i diferenciar.

En primer lloc, en allò que realment modifica l'article en qüestió. La llei vigent fins ara, en relació a la definició d'unitat familiar de convivència, que són aquelles persones que viuen sota el mateix sostre, i cito diu: "És la formada per persones que conviuen en un mateix domicili i estan casades o formen part d'una unió estable de parella així com els familiars fins al segon grau de consanguinitat".

Què diu la modificació? "Que la unitat familiar de convivència és la formada per persones que conviuen en un mateix domicili i estan casades, formen part d'una unió estable de parella o mantenen una situació de convivència anàloga al matrimoni o en aquest cas a la unió estable de parella, així com els familiars fins al segon grau de consanguinitat, afinitat o adopció".

Com poden veure, s'introdueix la figura de la situació anàloga al cònjuge o la unió estable de parella i els familiars per afinitat o adopció i no es fa cap altra modificació. Això respon a una realitat viscuda pel Ministeri d'Afers Socials durant aquest any passat, una realitat injusta que reverteix amb aquesta modificació.

El ministeri es trobava amb casos de persones que tenien una relació sentimental sense cap paper que ho confirmés, ja sigui via matrimoni, unió civil o unió estable de parella, i demanaven ajudes socials com si visquessin sols quan la realitat era una altra ja que vivien amb la seva parella. El greuge està justament en quant als matrimonis, unions civils i unions estables de parella anaven a demanar les mateixes ajudes i que pel fet d'estar casats o d'haver formalitzat la seva situació sentimental es comptabilitzaven els seus dos sous de la unitat familiar i per tant, rebien menys ajudes que aquells que intentant burlar la Llei, no tenien formalitzada la seva situació.

Entenem que la situació no és de justícia ni és lògica. Entenem també que estan d'acord amb el redactat proposat en la llei del pressupost en tant que no han presentat esmena en aquest punt concret.

En segon lloc, analitzem ara allò que vostès intenten modificar. La seva reserva d'esmena proposa un canvi. Passar de segon a primer grau. Deixi'm que ara li llegeixi la definició d'unitat familiar de convivència que fa el dret espanyol, fins el quart grau de parentesc per consanguinitat i segon grau per afinitat.

Com veu, aquesta realitat no és tan andorrana com vostès suggereixen amb la seva esmena sinó que és una situació que s'adequa a l'ordenament jurídic europeu i fins i tot és més generós.

Quan parlem d'unitat familiar de convivència parlem de membres d'una mateixa família que viuen sota el mateix sostre, membres que la majoria de vegades treballen i que, per tant, contribueixen al manteniment de la família. No es pot obviar, per tant, que si viuen tots sota el mateix sostre i aporten a la mateixa família, no es tingui en compte part dels seus membres i, per tant, dels ingressos de la família a l'hora de demanar ajudes socials.

A banda de la unitat familiar de convivència, l'article 2 de la Llei de serveis socials defineix altres conceptes a partir dels quals es regula l'accés al catàleg de prestacions econòmiques de serveis socials com són les famílies monoparentals i els familiars i altres persones obligades i en funció d'aquests conceptes unes variables per al càlcul del llindar econòmic.

L'esmena de modificació que ens proposa la consellera del Grup Mixt únicament afecta la unitat familiar de convivència. La seva proposta parcial i arbitrària ens confon, i què fem amb la resta de conceptes? Apliquem criteris de discriminació en una llei amb esperit totalment el contrari? És absurd i injust.

D'entrada entendran que és del tot incoherent impulsar una modificació parcial que donarà peu a disfuncions i a greuges comparatius. La Llei es va aprovar establint el segon grau en tots els supòsits i no es va determinar el segon grau en detriment del primer per caprici o per una qüestió arbitrària sinó d'acord amb els estàndards de justícia, equitat i solidaritat que recullen les legislacions vigents i que d'entrada ningú posa en qüestió en aquests moments.

En definitiva, el segon grau que recull de forma homogènia la Llei de serveis socials i sociosanitaris és tan vàlida avui com en el 2014 i arribem a la conclusió que la motivació d'aquesta esmena proposada tan incoherent deu respondre únicament

a un plantejament que desconexem però que intuïm. Un més dels que hem pogut escoltar en aquesta Cambra de la mà d'aquells partits que s'atribueixen la raó universal i absoluta en tot allò que fa referència a polítiques socials.

La nostra postura al debat monogràfic sobre polítiques socials va ser clara i l'hem mantinguda durant el treball en comissió del Projecte de pressupost en coherència amb la Llei que vam treballar amb vostès i aprovar també amb vostès l'any 2014.

En darrer lloc voldria comentar allò que presumiblement tenien intenció de modificar però, confosos amb l'article que estem debatent, no han modificat. Quan la Llei de serveis socials i sociosanitaris parla de familiars obligats fins al segon grau, entenem que és una mesura justa que reflecteix una societat en la qual la família no solament és important sinó que interactua i es coresponsabilitza al seu conjunt. No parlem d'una persona sense cap necessitat de treballar i amb diners estalviats al banc que actua com un monstre vampíric i amb els seus tentacles ofega als familiars que troba traient-los tots els diners que troba. Parlem de persones en situacions de necessitat reals que no poden mantenir-se de forma autònoma i que necessiten que Andorra, com a país, respongui a aquesta realitat. A Espanya tenen una dita: "*Dime con quien andas y te diré quien eres*", deixi'm fer un paral·lelisme: digui'm a qui no vol ajudar, a qui nega el seu ajut, a qui està disposat a abandonar i li diré quin model de societat vol i quina persona és vostè. Que un nét es negui a ajudar al seu avi, sense raó aparent, que una persona es negui a ajudar al seu germà discapacitat o menor d'edat, que un avi o pare no vulgui que el seu fill o nét tingui les necessitats mínimes cobertes -com un plat a taula- és el reflex d'una societat que no volem, que no compartim i que en cap cas, repeteixo en cap cas, donarem suport en aquest Consell. Que vostès proposin una societat en la qual el primer i segon grau de família que abasta pares, avis, fills, néts i germans no siguin capaços d'ajudar als seus pares, avis, fills, néts i germans quan aquests necessitin ajuda per sobreviure, són menors, o són discapacitats tenen un nom que no diré per educació.

Des del Grup Parlamentari Demòcrata no donarem suport de cap de les maneres a aquesta esmena proposada pel Grup Mixt tot i que els encoratgem a presentar-la tantes vegades com vulguin. En totes les ocasions trobaran el "no" rotund a aquest model de família que abandona als seus membres, aquest model de societat egoista, injusta, egocèntrica i individualista.

No és normal que els membres d'una família no es vulguin coresponsabilitzar els uns dels altres, igual

que un avi ajudaria al seu nét hem de garantir que passi el mateix en sentit invers. A més, aquesta concepció de coresponsabilitat familiar que tenim no és únicament nostra, és compartida per molts altres estats perquè és de sentit comú.

L'obligació de determinats familiars de prestar-se ajuda deriva del dret d'aliments que molts països exigeixen que s'exerceixi abans de la concessió de pensions o ajuts assistencials no contributius de l'Estat. També s'exigeix abans del pagament per part de l'Estat determinats serveis, per exemple, els centres residencials o l'atenció hotelera hospitalària. Per exemple, centrant-nos en el cas d'Espanya que abans he mencionat i en el de França estan obligats, segons el Codi civil espanyol, als cònjuges, als ascendents i als descendents sense cap limitació de grau i als germans, en alguns casos, igual que en la nostra Llei. En el cas del Codi civil francès els fills envers els seus pares i altres descendents, tampoc sense cap limitació, els gendres i nores envers els seus sogres, els cònjuges en l'afiliació d'adopció.

Tanmateix no totes les ajudes exigeixen automàticament aquesta obligació; per exemple, les ajudes a les situacions de dependència a Espanya i l'equivalent ajuda a l'autonomia personal a França no ho exigeixen ja que el seu objectiu no és la subsistència sinó per pagar una altra persona que l'ajudi.

Pel que fa a la pensió no contributiva de jubilació espanyola que seria equivalent a la nostra pensió de solidaritat per la gent gran que té com a objectiu la subsistència, sí que s'exigeix per accedir-hi que els ingressos o rendes no superin la quantia de la pensió; cal tenir aquí en compte que aquesta pensió és de 368,90 euros al mes, és a dir, molt menys de la meitat de la pensió de solidaritat andorrana.

També es té en compte la unitat econòmica de convivència, altres persones unides per matrimoni amb el beneficiari o per llaços de parentiu de consanguinitat: pares, avis, fills, néts i germans o adopció fins a segon grau.

Altres casos que he pogut trobar com són el cas d'Itàlia o Alemanya són també força amplis als familiars obligats assimilant-se al nostre cas. No som un cas únic, al contrari, únic és el cas anterior a la Llei.

Per acabar Sr. síndic, potser caldria recentrar el debat en el tema que tal i com hem pogut copsar en comissió genera malestar i insistència per percebre'l, el llinar econòmic més que el grau en si. Si vostès volen dir que les persones han de guanyar més diners que el que ara mateix la Llei els hi marca per estar obligats a ajudar a la seva família, aquí s'hi trobaran de cara. Iniciïn el debat correcte i establint dins dels

paràmetres de justícia social quant ha de guanyar una persona per tal de començar a ajudar a aquells familiars que tenen necessitats greus.

Per tant, Sr. síndic, és un no a l'esmena presentada.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern, té la paraula el ministre, Sr. Xavier Esport.

El Sr. Xavier Esport:

Gràcies Sr. síndic.

La reserva d'esmena que han presentat els consellers d'SDP del Grup Parlamentari Mixt en relació amb l'article 2 de la Llei de serveis socials i sociosanitaris té com a objectiu restringir l'abast de la definició de la unitat familiar de convivència, que inclou a banda dels cònjuges i les parelles estables, els altres familiars fins al segon grau de consanguinitat, afinitat i adopció. La consellera Bonet pretén que a partir del primer grau un familiar ja no es pugui considerar com a integrant d'aquesta unitat familiar de convivència, per bé que convisqui al mateix domicili.

La veritat és que no acabo d'entendre la raó de ser d'aquesta esmena -i també s'hi ha referit el conseller Enseñat-, i també òbviament de la reserva d'esmena que se'n segueix, perquè aquesta definició i l'abast de la mateixa mai van ser posats en dubte per SDP durant la tramitació de la Llei de serveis socials i sociosanitaris. De fet, fins i tot l'esmena que va formular en el seu dia el Partit Socialdemòcrata acceptava -pel que fa a la definició de la "unitat familiar de convivència"- aquest segon grau.

Quan parlo de populisme, o si prefereixen, d'oportunitat política inadequada no ho dic perquè sí. I quan parlo de manca de rigor, tampoc ho dic perquè sí.

En efecte, des del meu punt de vista s'està barrejant aquí la definició de la unitat familiar de convivència amb el concepte dels familiars obligats, que no es regula a l'article 2, sinó a l'article 62.1 de la Llei de serveis socials i sociosanitaris.

La modificació que hem fet de l'article 2 a través de la Llei del pressupost només té com a finalitat incloure expressament -i s'hi ha referit també el conseller Enseñat- que les situacions de convivència de parelles estables que no estan casades ni són formalment una parella de fet també s'encabeixen en el concepte d'unitat familiar de convivència, la qual cosa si bé es podia interpretar així amb la redacció actual, calia però precisar-ho per a una major

seguretat jurídica. De la mateixa manera que calia precisar que el grau de parentiu incloïa no només el de consanguinitat, sinó també el d'afinitat o adopció.

A mi em sembla que tot plegat és lògic i pretén evitar situacions discriminatòries, perquè no hi ha d'haver cap diferència de tracte entre una unitat familiar integrada per dos membres d'una parella, estiguin o no casades, o estiguin o no constituïdes formalment com a unió estable de parella, com tampoc hi ha d'haver cap diferència de tracte entre una unitat en què els fills o néts són biològics o adoptius.

I pel que fa al grau concret de parentiu, la modificació que hem promogut en cap cas ho canvia.

Així doncs, demano als consellers d'aquesta Cambra que votin en contra de la reserva d'esmena presentada pels consellers de Socialdemocràcia i Progrés, adscrits al Grup Parlamentari Mixt.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sra. Bonet.

La Sra. Sílvia Eloisa Bonet:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, primer evidentment Sr. Pere López sembla que no tingui més discurs, un altre, que anar recordant una vegada i una altra si vam votar, si no vam votar, si no sé què... Bé, jo li diria el mateix a vostè, vull dir vostè també ha acceptat certs aspectes com el tema del grau de parentesc, doncs el segon grau com aleshores també no el va acceptar. Bé, a mi no m'agrada entrar en aquest tipus de debat perquè penso que és ridícul i que no ens aporta res i al ciutadà tampoc li aporta gaire cosa, i venir aquí a fer-se la bandera del gran progressista i tal, el progressisme es demostra amb fets al carrer i no es demostra dient coses aquí perquè després a fora actuem d'altres maneres i llavors penso que la gent que ens coneix realment sap amb fets realment on es demostra el progressisme que no és evidentment amb una etiqueta posada al braç.

Aleshores, veníem d'un grau de coresponsabilitat més alt. Si recordo el reglament anterior que regulava totes les prestacions socials es basaven en el LEP i el LEP era molt més baix que és el LECS, i el barem patrimonial anterior també era més baix. És a dir, que en certs aspectes aquesta Llei de serveis socials i sociosanitaris va ser el motiu -cosa que vostès potser no entenen-... és a dir, quan un entra

en una negociació entra a intentar treure profit pels ciutadans, no per les sigles del partit polític sinó pels ciutadans, i si vostès no ho entenen així nosaltres sí, i de vegades, dins d'una negociació s'han de fer certes concessions i s'han d'arribar a certs pactes i aquesta és la tasca que vam fer nosaltres li agradi, o no, nosaltres arribem a acords, hem aconseguit arribar a acords amb fets molt importants, vostès no... Bé, jo els hi respecto, és la seva política, no vaig per allà dient constantment una vegada darrera l'altra això. Però bé, vostès sabran el que han de fer i els ciutadans també són prou intel·ligents com per veure les coses.

Dels liberals bé... evidentment es mantenen en la seva línia d'abstenció i ho puc acceptar i entendre.

Quant a les explicacions que ens ha fet el Sr. Enseñat, bé... ens ha estat donant unes explicacions que probablement hagués estat més intel·ligent haver-les fet abans de presentar o en el moment de presentar aquestes modificacions dintre d'aquest Projecte de Llei del pressupost, o presentats com una Proposició de Llei i haguéssim pogut discutir molts d'aquests aspectes que vostè ens està dient, moltes d'aquestes casuístiques ens podríem haver posat d'acord... Estic totalment segura! I probablement haver corregit certes interpretacions que podríem haver fet alguns, vostès, nosaltres o el que ho hagués estat. Aquest és el procediment correcte per modificar una llei d'aquestes característiques, d'acord? Llavors, sempre que he tingut l'oportunitat de fer aquesta modificació... i sí que vaig fer una esmena sobre això, jo vaig presentar una esmena perquè ja deia en el meu discurs que no hi estava d'acord amb el tema dels familiars de segon grau i ja volia que només afectés als familiars de primer grau. I ens ha posat l'exemple d'Espanya... Bé, jo li dic que el d'Espanya justament no és el model que hem de seguir perquè estem veient i podem veure a través dels mitjans de comunicació que justament el seu model de protecció social deixa molt que desitjar i que genera moltes insatisfaccions a tots els col·lectius afectats. Si anem a mirar el de Suècia doncs allà trobarem que és el de primer grau normalment.

I em parla de què és una modificació parcial... Sí, és una modificació parcial; si haguéssim modificat els aspectes que haguessin calgut d'aquesta Llei amb la seva totalitat l'hauríem pogut analitzar amb la seva totalitat i probablement ho hauríem fet tots molt millor.

Jo no he posat en dubte la coresponsabilitat. Ens ha fet aquí un discurs que quasi semblava un *meeting* polític sobre el tema de la coresponsabilitat, sobre la solidaritat i tot això... Si aquí no parlem de què estem en contra d'aquesta coresponsabilitat, simplement el que diem és que en la unitat de

convivència doncs no ens agradava que es tingués en compte els familiars de primer grau... Ai, de segon grau... Bé, per què? Ja ho he explicat abans.

Amb el ministre una mica em serviria més o menys el mateix que acabo de dir.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, en relació a la intervenció de la Sra. Bonet ja sé que això li fa mal, deu ser quan li recordem aquest vot perquè és injustificable des de posicions progressistes i ja sé que això ho porta a sobre i cada vegada que se li recorda, però és que estem obligats a recordar-ho. Vostè no pot venir ara a defensar una modificació d'una cosa que va votar en el seu moment i que a més en vam fer certa bandera; em sobta més que digui que vostès van negociar la Llei amb DA i que van arribar a acords i consensos. A veure, si aquesta Llei de la qual no fa massa debatíem aquí sobre els seus efectes i les retallades que va provocar tant en pensions, en prestacions d'invalidesa, vostè es converteix ara -vostè i el seu partit- en coautora... doncs bé, la figura del progressisme ja no sé on la situem. Quan em vam veure van poder demostrar el que aquestes dues lleis havien provocat. Que això es defensi des de posicions conservadores doncs, miri, es pot arribar a entendre no? cada un té els seus posicionaments, però un no pot ser progressista i a la vegada retallar les pensions de jubilació, les pensions d'invalidesa i encara dir: "*No, no, és que nosaltres la vam negociar i com que la vam negociar vam arribar a consensos i la vam acabar votant*"... Em sembla un absolut despropòsit que no ha fet més que agreujar l'error que van cometre seriosament en la passada legislatura.

En relació a la intervenció que ha fet el Sr. Enseñat crec que ha anat molt lluny en alguns dels seus arguments quan ens ha fet aquest discurs dels abandons familiars, de les famílies insolidàries, de les famílies que no es fan càrrec dels seus familiars. Potser el que vostè no acaba d'entendre és que no tothom té les mateixes possibilitats econòmiques i no tothom té els mateixos diners ni les mateixes possibilitats d'ajudar els familiars. I el que potser vostè no entén és que el que vostès estan creant són unes obligacions legals d'ajudar a unes persones que

potser no podem fer-ho perquè els seus ingressos potser són insuficients per pagar les despeses que tenen avui en dia i, a més, vostès els imposen per llei una càrrega que comporta que el seu avi perdi el complement de jubilació. Per tant, que quan un avi s'ha quedat amb una pensió de 700 euros -abans una pensió de 990 euros- vostès els hi treuen i els hi diu que aquell avi no té dret a cobrar els 200, 300, 100, 150 euros, els que sigui, fins a la pensió igual al salari mínim perquè el seu nèt guanya més de 1.900 euros sense saber si el seu nèt té 2.000 euros de despesa. Per tant, d'entrada el que fan és treure-li la pensió a l'avi, aquest complement dels 150 euros o dels 200 euros i generar-li una obligació al seu nèt de pagar-li una pensió que no pot fer-ho.

Finalment, un avi que no té els seus drets reconeguts, un avi que perd la seva pensió de jubilació, el seu dret social i un nèt que té una obligació... -i de passada la seva dignitat-, i un nèt que té unes obligacions a les quals no pot fer-hi front.

En tot cas, el seu discurs ens ha semblat totalment fora de lloc perquè les famílies, evidentment, s'ajuden -i aquí el dret d'aliments aquí no té res a veure-, el que no es pot és imposar unes obligacions legals que, d'una banda imposa unes obligacions que no es poden complir, i per l'altra el que fan és retallar drets i dignitat a les persones afectades.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sr. Carles Enseñat.

El Sr. Carles Enseñat:

Gràcies Sr. síndic.

En relació al que comenta la consellera Sílvia Bonet no li he posat solament l'exemple d'Espanya, li he posat l'exemple d'Espanya, de França, dels Països Baixos, d'Alemanya i d'Itàlia i sento no haver-li posat l'exemple de Suècia però la veritat és que no parlo suec i no l'he trobat.

Jo crec que ens hem d'enquadrar... i aquí lligaria una mica amb el discurs que feia el Sr. López, que penso que ell sap perfectament que no és cert. Hi ha tres capítols o tres estadis d'aquesta discussió: una és la unitat de convivència (són aquelles persones que viuen sota el mateix sostre, aquella família que viu junta al mateix domicili), i en aquest cas qui es fa coresponsable dels costos d'aquesta família? Per tant, tota aquella gent responsable dels costos d'aquesta família. Per tant, tota aquella persona que treballa

dins d'una mateixa família, dins d'un mateix sostre, contribueix a la família. En aquest, cas s'ha de tenir en compte els sous de tota la unitat familiar per anar després a demanar ajudes socials. I crec que això és de sentit comú que es faci així. Perquè no podem dir, no miri és que jo tinc en compte que de les tres persones que viuen en aquesta casa, solament en tinc en compte el sou d'un. No has de tenir en compte el sou dels tres.

Després hi ha un segon debat, que és el tema dels familiars obligats, que aquí, no ens posarem d'acord. Penso que sí que hi ha d'haver una obligació per part d'un cert nivell de familiars envers els seus al·legats, ascendents i descendents, lògicament han de tenir una obligació, igual que passa, i aquí sí que parlem del dret d'aliment. Perquè és que és justament del que estem parlant, Sr. López. És que justament del que parlem és d'això. I per això a Espanya, a França, als Països Baixos, Alemanya, també ho regulen igual que nosaltres.

I per una altra banda està el llinar econòmic. Aquí hi podem estar d'acord o no, però aquí és un debat a part, que és de dir, escolti a partir de quins diners ha de guanyar una persona per començar a ajudar el seu avi. Això és un altra discussió. Però no confongui els termes, o sigui que un nèt no pot deixar desemparat el seu avi. Això és de sentit comú.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Xavier Espot:

Sí, gràcies Sr. síndic.

En primer lloc per respondre a la Sra. Sílvia Bonet. A veure, jo penso, Sra. Bonet, que el que no pot fer-nos és a nosaltres el greuge de la seva pròpia manca de rigor, si em permet, no?

Nosaltres vam establir clarament quin era l'article que modificàvem per via de disposició final la llei del pressupost, i el fet que vostè s'hagi equivocat, i de fet, doncs, hagi fet una reserva d'esmena en relació amb l'article 2, quan de fet el que volia, doncs, és posar en qüestió l'article 62 de la Llei de serveis socials i sociosanitaris, crec que no és culpa nostra, per dir-ho d'alguna manera.

Dit això, òbviament, refermo una vegada més que la seva capacitat de diàleg i de compromís i l'explicació del que ha explicat, l'explicació que ha fet del que ha de suposar el debat parlamentari, ja hi estic absolutament d'acord i a més a més em consta, en el cas concret de la Llei de serveis socials i

sociosanitaris, que vostè va partir d'aquesta concepció i això va permetre que vostè pogués votar favorablement aquesta llei, malgrat, evidentment, hi havia disposicions que li agradaven potser menys que altres, no?

Pel que fa al Sr. Pere López, li ha fet el greuge a la Sra. Bonet que feia una reserva d'esmena en relació a una llei que havia votat. Jo penso que aquest argument també se'l aplica ell mateix. Perquè vostès avui voten favorablement una reserva d'esmena respecte d'un punt concret, en el qual vostès tampoc no havien fet una esmena durant la tramitació de la Llei de serveis socials i sociosanitaris. Crec que aquesta coherència que vostè exigeix a la Sra. Bonet, també se l'hauria d'aplicar a vostè mateix.

Quan vostè ha dit que el Sr. Enseñat ha anat molt lluny. Jo penso que el Sr. Enseñat ha explicat millor que s'ha fet mai en aquesta Cambra, el concepte dels familiars obligats i ha explicat millor que mai, també, el principi de solidaritat familiar que defensem els demòcrates i el Govern d'Andorra davant el seu principi d'individualisme i d'egoisme.

Quan parlo... i no vull ser... vostè després em dirà que sóc excessivament dur amb les meves afirmacions. Però quan dic que vostès fan populisme i són demagogs, no ho dic perquè sí. És a dir, vostè, i ho ha dit textualment fa un moment, ha dit que nosaltres trèiem la pensió als avis perquè no les pagaven els seus néts.

Això és rotundament fals. És rotundament fals! Digueu-m'ho un cas en què el Ministeri d'Afers Socials o aquest Govern hagi deixat de pagar una pensió a un avi, que hi tingui dret òbviament, per fet, doncs, que algun dels seus fills o néts tinguin ingressos suficients com per ser considerats familiars obligats. No succeeix així. El sistema està implantat de tal manera que nosaltres paguem la pensió a l'avi que hi té dret, i en tot cas, si el fill o el nét, que és familiar obligat, no la paga, nosaltres després, per la via de constrenyiment li reclamem al fill o al nét. Per tant, si us plau, sigui una mica més rigorós i no faci alarmisme d'una forma innecessària.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, els hi demanaria molta brevetat, si us plau.

Sra. Sílvia Bonet.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Però és clar, entendrà que hagi de situar les coses, evidentment no defensar-me, perquè jo no m'estic defensant de res, Sr. López. És a dir, no tinc cap necessitat, tinc la consciència ben tranquil·la. Vaig fer les coses perquè creia que les havia de fer, perquè, en definitiva, el que intento sempre, sempre, és posar pel davant els ciutadans. Sempre! Més que les sigles polítiques, més que el que sigui.

És a dir, a mi no m'importa ni les sigles polítiques, ni els partits polítics, ni això. A mi el que m'importa són els ciutadans. I si puc fer coses per millorar pels ciutadans, ho faré. Li agradi o no. Ja veig que a vostè no li agrada, i potser per això, insistentment, intenta. I no és que em provoqui, però, evidentment, com comprendrà, el que no puc fer és perdre l'oportunitat de contestar-lo. Però no ho faig com a d'allò. Podem estar-nos aquí tot el dia si el Sr. síndic ens ho permet. Vull dir, estarem aquí tot el dia, li donarem voltes a això, i miri, anirem fent. I si no ens anirem a fer un cafè un dia i llavors ho intentem aclarir a través d'un cafè.

Però, entengui'm, no és per defensar-me, però tinc la consciència molt tranquil·la. I és que ho tornaria a fer. Perquè no per això em sento ni més ni menys socialdemòcrata, em segueixo sentint el mateix. Perquè és amb fets al llarg de la meua vida que he demostrat el que sento i el que representen per a mi les polítiques socials. Ho he fet des de la vida política i ho he fet des de la meua vida professional, que penso que és la manera de demostrar que un és coherent amb ell mateix. No només fer-ho en un moment determinat de la vida, sinó sempre que has pogut independentment de l'ocupabilitat o la responsabilitat que has tingut dintre de la teua societat.

Així és que bé, si vol podem continuar, però em sembla que el Sr. síndic potser ens cridarà l'atenció.

Potser li puc donar alguna raó. Em vaig oblidar de modificar l'article 62. Ho reconec. L'hauria d'haver modificat, perquè aniria, en principi, en coherència amb tot. Però això lliga una mica amb el que ha dit el Sr. Enseñat, probablement i, insisteixo, aquesta llei l'hauríem de no haver modificat, aquestes modificacions no a través de la llei del pressupost, sinó a través d'una proposició de llei de modificació d'aquesta llei. I probablement, aquests problemes no els hauríem tingut, ens hauríem pogut assentar i podríem haver fet les modificacions, i que segurament n'hi ha d'altres que probablement serien necessàries per acabar d'ajustar situacions que ens han fet arribar des dels col·lectius de discapacitats, per poder arribar a millorar com estem oferint aquestes prestacions socials per no deixar a ningú fora.

Aquesta és, en definitiva, la idea, i la meua reflexió anava encaminada a aquí. Jo ja sabia que això no passaria. Ho tenia molt clar. Però potser, el que hem de corregir és com fem les coses, no a través de la llei del pressupost que ho fem cabre tot, sinó fem les coses quan toquen. És una llei molt sensible i ho veiem perquè constantment genera moltes susceptibilitats i moltes diferències d'opinió, i calia haver fet aquestes modificacions fora de la llei del pressupost.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sr. Pere López.

Demano brevetat també, si us plau.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Miraré de ser breu, però entendre que el tema té la seva transcendència.

En relació al que deia ara la Sra. Bonet, i no tenim més ganes, ni penso cap dels dos d'estendre'ns més sobre aquesta qüestió.

Només faré una pregunta. Vostè creu que aquestes dues lleis han sigut beneficioses pels ciutadans que tant li preocupen a Andorra. És a dir, a aquests ciutadans que han vist retallades les seves pensions o que han vist retallades les seves pensions d'invalidesa o les seves pensions de jubilació, i que ara veuen com els seus obligats familiars, doncs, estan, ja sigui per la via de la reclamació, que vol fer el Sr. ministre, que em fa por quan el sento parlar d'aquestes vies executives familiars, parlar de pensions mínimes, realment em fa por sentir el seu discurs. Sembla que els discursos moderats avui estem veient que s'han acabat a Demòcrates per Andorra, i una etapa anterior d'aquest centre moderat, vull dir ens hem tornat ja una dreta dura amb el discurs i amb els posicionaments, particularment quan parlem de polítiques socials.

Té raó el Sr. Enseñat quan parla que el debat que estem tenint ara no és el que toca amb aquesta reserva d'esmena, segurament és el que tocaria amb la reserva d'esmena del barem patrimonial. Però és que el discurs de l'abandó familiar l'ha fet vostè, i que nosaltres defensem un model egoista en el qual els familiars no ajuden els seus avis i els seus néts. La qual cosa ens sembla un absolut despropòsit per la seva banda i un desconeixement de la realitat, em

sembla, del que està passant en aplicació d'aquesta llei de serveis socials.

Perquè la llei diu que les persones grans que els seus néts, doncs, tenen aquests ingressos o aquest barem patrimonial, doncs, no tenen accés a la pensió de solidaritat. Si el ministre entén que la pensió es paga i després es reclama als familiars o ja no es paga perquè s'entén que els familiars li han donat, a mi em sembla el mateix. Fins i tot em sembla més vexatori que l'avi sàpiga que després aniran a reclamar al seu nét, és que em sembla que no sé on estem arribant. Vull dir, que em sembla que ens hem begut l'enteniment a un avi, al qual li neguem un complement a una pensió fins al salari mínim, i que després anirem a buscar al seu fill judicialment i li farem, no sé si una factura o una execució judicial, perquè pagui aquella pensió que li hem pagat de més des de l'Estat. És a dir, preferia l'altre sistema que aquest. Perquè aquest ens sembla ja absolutament vexatori cap a la persona afectada, en aquest cas, un avi que té un dret social a cobrar uns ingressos que s'entenen per llei, que són els mínims per viure en aquest país. Perquè no estem parlant d'ajudes socials, que el Sr. Enseñat ha colat, jo penso hàbilment, el terme ajudes socials, estem parlant de drets socials. Els drets socials que es van retallar amb aquella llei al separar les pensions mínimes i les pensions de jubilació amb un dret que està a la llei de la CASS i amb una prestació que ara penja de la llei de serveis socials, i que vostès regulen com volen amb criteris que ara els tens i ara no els tens, i que després aniran a reclamar a persones que estan guanyant aquests diners, 1.900 euros en el cas dels néts o dels fills, o que tenen 17.000 euros en els comptes bancaris, en els quals vostès els aniran a reclamar.

Em sembla que han perdut l'enteniment, no saben el que és un dret social mínim, la dignitat de persones, o bé estan malaltes, o bé tenen una invalidesa, o bé han treballat tota la seva vida, i estan portant la situació a uns termes absolutament ridículs. Perquè a demés i estan portant la situació a uns termes absolutament ridículs. Perquè a demés l'import total d'aquest estalvi també estaria bé saber-ho. Com que han tramitat aquesta modificació via la llei del pressupost, que considerem amb la Sra. Bonet, sense justificació sobre el fet de què afecta en aquestes mesures, què anem a retallar, què hi anem a guanyar traient-li complements de 100 euros o facturant al nét aquests complements de 100 euros o 150 euros per arribar al salari mínim que vostès ara els hi qüestionen a les persones per viure amb dignitat?

Aquest és un discurs que ni els partits d'extrema dreia tenen avui en dia a l'entorn europeu.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sr. Carles Enseñat.

El Sr. Carles Enseñat: (0.50'.36")

Gràcies Sr. síndic.

Ara serà casualitat que el de dretes, el d'extrema dreta i la dreta més tancada és aquella persona que, per exemple, té un germà discapacitat o menor d'edat i no té cap recurs i dóna la casualitat que els ajuda, i de progressistes i d'esquerres seran aquelles persones que agafen i se'n van xino-xano i deixen el germà discapacitat o menor d'edat sense cap tipus d'ajuda.

És que vostè cada cop la fa més grossa. Jo estic, de veritat, jo suposo que aquest Consell anirà *in crescendo* i al final ens sorprendrà a tots.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Xavier Espot:

Gràcies Sr. síndic.

Si em permet la llicència Sr. López, jo contestaré a la pregunta que li ha fet a la Sra. Bonet.

Digui'm vostè... efectivament, la llei de serveis socials ha suposat un avanç molt significatiu. Digui'm vostè, algun aspecte de la llei de serveis socials que hagi comportat una retallada.

És incapaç de saber-ho. De fet, és incapaç de distingir entre les prestacions contributives i no contributives, perquè quan parla de la llei de serveis socials i de la modificació de l'article 32 en un article recent que va fer la premsa, ho va confondre amb els complements no contributius d'invalidesa i de jubilació que es regeixen per la llei de la seguretat social.

Per tant, primer llegeixi's bé la llei de serveis socials i socio-sanitaris, i després, en tot cas, se l'hagi llegit i en conegui realment el contingut, faci els greuges que li està fent.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Un últim torn d'intervencions i serà l'últim torn.

Sra. Bonet.

La Sra. Sílvia Eloisa Bonet:

Gràcies Sr. síndic.

És que m'ha fet una pregunta i també me l'havia contestat, s'ha avançat el Sr. ministre però també volia contestar.

Bé, jo parlo també amb la gent, no em quedo, tot i que estic moltes hores al despatx, parlo amb molta gent, parlo amb afectats, parlo amb treballadors socials, parlo amb personal sanitari, parlo amb molta gent que va als domicilis, directament de la gent, jo hi he anat, a més a més, durant molts anys m'he dedicat a anar per les cases de la gent. I evidentment he pogut veure exactament com funcionen les coses.

Sí que m'han arribat certes queixes, però el que puc dir és que són molt dispers i que realment resultaven difícils d'encabir en una o en una altra qüestió molt concreta. Per la qual cosa per això li deia al ministre, i en això sí que coincidíem, que probablement això ho havíem d'haver vist des d'una perspectiva diferent, amb una taula diferent, i amb un entorn diferent, a través d'una proposició.

Jo el que li demanaria potser al Sr. ministre, és que quan abans tinguem aquesta auditoria sobre els serveis socials i socio-sanitaris, ens la presenti a la Comissió d'Afers Socials, perquè crec que serà el moment on podrem posar realment els punts sobre les is, i podrem veure exactament cap on estem evolucionant, amb un comparatiu de com estàvem abans i com estem ara. Perquè sinó, no penso que els hi estiguem fent cap favor als ciutadans amb tot aquest tipus de discussions, perquè sembla amb situacions... jo crec que les dades són el que realment donaran la realitat de la situació.

I jo crec que hem d'anar cap aquí.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, vostè sap perfectament que aquesta llei i les modificacions que vostè ha fet a través del pressupost han generat un important descontentament als col·lectius afectats, ho dic en contesta a la seva pregunta, de les persones que estan afectades amb les quals jo m'he reunit aquests dies de manera insistent, ja sigui la federació de la gent gran o amb la federació de les persones amb

discapacitat. Només ha d'agafar algun mitjà de comunicació avui per veure, doncs, els efectes que estan provocant aquestes lleis. Fa uns dies era la federació de persones amb discapacitat que estaven afectats per les problemàtiques d'aplicació i que estaven reclamant una modificació de la llei de serveis socials.

Per tant, no sóc jo que ho età dient. Vostè sap perfectament, més enllà, que està generant molts dubtes de la manera com estan aplicant efectivament una llei que crec que se'ls hi està escapant de les mans, amb el tema dels obligats familiars, amb el tema de les reclamacions, amb aquest tema de les obligacions. Penso que aquesta llei, ara mateix, no saben ni com gestionar-la i se'ls hi està escapant absolutament de les mans. En tot cas, els col·lectius afectats manifesten el seu desencontre, ho fan públicament, ho fan conèixer a través dels mitjans de comunicació i si vostè no se'ls vol creure ni escoltar, doncs, evidentment, és el seu problema.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció per part dels consellers...

Sr. ministre.

El Sr. Xavier Esport:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Només molt breument per respondre a la Sra. Bonet.

Simplement dir-li que efectivament, si nosaltres haguéssim considerat que era una modificació de molt calat, en aquest cas la de l'article 2 de la Llei de serveis socials i sociosanitaris, l'haguéssim promogut a través d'una proposició de llei específica. Però és que de fet, qui ha estès el debat a reproduir o a reiterar el debat de polítiques socials que hem fet a la tardor, és vostè a través de la seva reserva d'esmena, i òbviament, doncs, el Partit Socialista que sempre que té ocasió també s'hi abona.

De fet aquí vam fer una modificació molt puntual, que simplement era fer extensiu el concepte d'unitat familiar de convivència a aquelles persones que no estaven casades o que no constituïen una unió estable de parella. Res més. I és per això, com que era una qüestió molt tècnica, molt d'aplicació pràctica puntual, és per aquest motiu que es va fer a través del projecte de llei del pressupost.

Pel que fa als arguments que ha avançat el Sr. Pere López, jo crec que està anticipant la propera reserva d'esmena relativa a l'article 32 de la Llei de serveis socials i sociosanitaris i, per tant, doncs, jo crec

reservo el meu torn d'intervenció posteriorment per respondre-li al que ha dit.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, donem per acabades les intervencions i procedirem a continuació a la votació de la reserva d'esmena votant sí a la reserva d'esmena o no, i deixant aleshores el text tal com ha sortit de la comissió.

Recordo que és la reserva d'esmena número 1 que es correspon a l'esmena número 19 de l'informe del ponent proposant modificar la disposició final quarta del projecte de llei del pressupost. S'obre un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sra. secretària, si vol procedir a donar lectura del resultat, si us plau.

La Sra. Maria Martisella:

Sí.

5 vots a favor, 14 en contra i 8 abstencions.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, a la vista del resultat de la votació queda desestimada la reserva d'esmena i es manté el text tal com ha sortit de la comissió.

Continuem amb la segona reserva d'esmena presentada pel M. I. Sr. Víctor Naudi Zamora, president suplent del Grup Parlamentari Mixt.

És la reserva d'esmena que es correspon a l'esmena número 30 de l'informe del ponent proposant modificar el projecte 61120001 Unitat Intel·ligència Financera, departament 250, Unitat d'intel·ligència financera del Ministeri de Finances.

Intervé per defensar la reserva d'esmena, la Sra. Sílvia Eloïsa Bonet Perot. Teniu la paraula.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Gràcies Sr. síndic.

En el treball en comissió de les esmenes presentades al Projecte de llei del pressupost per al 2017, vàrem presentar aquesta esmena amb l'objectiu de dotar de més recursos humans com de mitjans materials a la Unitat d'Intel·ligència Financera del Ministeri de Finances, i que finalment no va prosperar.

I no va prosperar, perquè malgrat els consellers de Demòcrates per Andorra varen proposar una

transacció a la nostra esmena, no la vàrem poder acceptar.

De fet, la nostra proposta de transacció era de dotar la partida pressupostària amb un increment de tant sols 10.000 euros, quan la nostra esmena proposava un increment de 122.463,11 euros.

Era un esforç que podíem apreciar, però realment insuficient.

M'explicaré. Després de tot el que ha succeït amb l'afer BPA, el desplegament de l'acord monetari europeu, la consolidació de la cooperació internacional en matèria de prevenció i lluita contra el blanqueig de capitals, mereixia i mereix, que la UIFAND disposi de més i millors mitjans per, de fet, no quedar-se endarrerits.

Tant és així, que en la memòria del projecte de pressupost no es preveu explícitament cap augment de personal. Es manté estable amb un total de 7 persones, tot i que la partida de personal augmenta en 37.770 euros en relació al 2016, i la partida total del pressupost assignat a aquest organisme també augmenta en 66.157 euros en relació al 2016.

Dotacions que considerem insuficients totes dues.

És més, cal considerar que per la primavera d'aquest any està prevista la cinquena ronda d'avaluació del Moneyval, que acabarà amb la presentació de l'informe al plenari pel mes de setembre.

Si afegim encara, queda pendent la modificació del Codi penal per tal de tipificar el delictes fiscal, i que tot apunta que Govern l'acabarà tramitant a última hora, tenim moltes opcions que, una vegada més, l'escena internacional ens posi en entredit.

Per això, des d'SDP demanem, que ara que hi som a temps, que es tingui en compte una dotació pressupostària com la que proposàvem en la nostra esmena, per tal que la UIFAND disposi de més mitjans.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Parlamentari Mixt, pels consellers del PS, Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, nosaltres votarem a favor d'aquesta reserva d'esmena com ja vam fer en el treball en comissió.

Pensem que la crisi BPA ha de portar a unes lliçons que hem d'extreure, i que particularment aquestes lliçons han de passar pel reforç de l'INAF i de la

UIFAND, i ens sobta molt i moltíssim, doncs, que es prevegin increments de personal significatius per exemple a FEDA o a CETRASA, o a Andorra Telecom o que hi hagi una certa alegria en contractació personal de relació especial a l'Administració general i que allà on justament sembla que cal reforçar, ja sigui la UIFAND o l'INAF no hagin previst un increment dels efectius.

Abans de què se'ns digui que nosaltres no hem esmenat en el mateix sentit que ho feia SDP d'incrementar aquestes partides, i vostès ja saben que fer esmenes al pressupost de vegades és complicat perquè la dotació de recursos amb una partida requereix de treure els diners de l'altra. De fet, aquest és un argument que tot sovint empen per no tenir en compte algunes de les esmenes que presentem. Però aquest discurs ha estat defensat de manera continuada pel company Gerard Alís amb motiu de diferents intervencions, diferents aprovacions de context internacional i estem reclamant contínuament que cal dotar de més mitjans tant a la UIFAND com a l'INAF i ens ha sobtat que en aquests dos projectes de pressupost no hagin previst un increment d'efectius.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Parlamentari Liberal, Sr. Jordi Gallardo.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic.

Reiteraré doncs en la part que he dit abans, mantindrem la coherència del vot en comissió. Si bé és cert que també ens semblava interessant aquesta proposta d'incrementar la dotació a la UIFAND. Entenc doncs que el que se'ns va comentar en comissió és que potser no era necessari la dotació total que es proposava. Es va proposar una transacció per un import que potser no ha satisfet. En tot cas, ens semblava interessant que es dotés de més recursos en aquesta unitat de supervisió.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Parlamentari Demòcrata, té la paraula el conseller, Sr. Marc Ballestà.

El Sr. Marc Ballestà:

Gràcies Sr. síndic.

Debatem ara la reserva d'esmena presentada pel Grup Parlamentari Mixt SDP. En aquesta esmena es proposava incrementar en un import de 122.463,11 euros la partida destinada a la UIFAND, i per fer això es reduïa en la mateixa quantitat la partida de Transferències corrents del Projecte 0001 de Serveis Generals del Ministeri de Finances.

Bé, doncs tal i com ja vam explicar en comissió aquesta partida que es pretén reduir és la transferència corrent per al funcionament de l'AREB.

Podem entendre la motivació de presentar aquesta esmena encara que no la compartim. Com a primer punt que vull destacar és que el que no podem acceptar és que, com que creiem que un organisme no té la dotació suficient li trèiem la dotació a un altre com si aquí no passés res. Perquè sí que passa. Com es diu col·loquialment, el que no podem fer és desvestir un sant per vestir-ne un altre. I això és el que fa aquesta esmena.

Ja en el treball en comissió ja vam dir que estàvem disposats a fer l'exercici de revisar quines partides de l'AREB es podien reduir perquè tot i que la dotació prevista per a la UIFAND es considera suficient (incrementada en un 12% aquest any respecte a l'anterior, i venint ja d'un increment del 36% en l'exercici passat), donat els reptes que tenim per endavant i que molt bé ens ha recordat la Sra. Bonet, poder incrementar aquesta partida no farà cap mal. I vam fer aquest exercici, i aprofitant d'altres esmenes a l'articulat que havia presentat el Partit Socialdemòcrata vam presentar diverses transaccions, en aquest cas sí que acceptades, en què es permetia reduir la transferència de l'AREB en 20.000 euros i no 10.000 com ha comentat. La sorpresa va estar en veure que finalment no es va voler transaccionar aquesta esmena amb aquest import.

Crec que si realment la voluntat era la que vostès han expressat, haguessin acceptat aquesta transacció i si volien posar de relleu que aquesta els semblava insuficient podien haver usat la seva intervenció sobre el projecte de llei per posar-ho de relleu, però amb la seva decisió el que han fet és que no es pogués incrementar aquesta partida.

Com ja vam fer en comissió el nostre grup parlamentari es manté en el seu vot negatiu a aquesta esmena.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern, té la paraula el ministre, Sr. Jordi Cinca.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

Deixi'm començar Sr. López dient-li que no tenia intenció de fer cap referència de si havien fet o no esmena en relació a aquesta qüestió i en tot cas jo sí que tinc coneixement de les dificultats que pot suposar esmenar un pressupost i de passada també li diré que no crec que les esmenes al pressupost hagin d'anar al detall a vegades que se les pretén fer anar. Estem parlant més aviat de polítiques pressupostàries i el Govern té l'obligació de gestionar el pressupost des d'aquest detall, en aquest cas sí. I per tant, no tenia cap intenció i per tant en aquest sentit estigui ben tranquil.

Sí que senyores i senyors consellers, el Govern demana de no donar suport a aquesta reserva d'esmena. I bàsicament ho fa, ho acaba d'explicar perfectament el Sr. Ballestà perquè no té cap sentit i menys en aquest moment dotar més el pressupost de la UIFAND a base de disminuir el pressupost d'una altra institució com és en aquest cas l'AREB.

L'AREB presenta un pressupost ajustat a les seves necessitats, unes necessitats que en aquest moment encara són molt importants. No podem oblidar que avui encara està gestionant el procés de resolució de BPA i tot el que d'aquest se'n deriva. Hem d'esperar que els propers anys el pressupost de l'AREB es pugui disminuir i hagi de mantenir únicament una estructura mínima i que pràcticament no tingui necessitats de serveis externs perquè en aquell moment voldrà dir que tenim resolt el problema que encara estem gestionant avui i òbviament encara no n'han aparegut de nous.

Tot i així, no puc deixar de dir que celebro, malgrat no compartir el mecanisme proposat que des de l'esmena que ens presenta SDP es pugui desprendre que s'està assentant la necessitat de seguir reforçant amb recursos materials, de serveis i de personal, una institució tan rellevant com la UIFAND. Ho celebro perquè només caldria fer un repàs de com ens vam trobar aquesta institució quan vam arribar a Govern per entendre que això ha evolucionat notòriament. Per tant, en aquest sentit és important que tots convinguem que aquesta és una institució que caldrà anar reforçant en el futur. Les diferents reformes legislatives que s'han impulsat en els darrers anys i les que s'hauran de seguir aprovant juntament amb la creixent sensibilitat internacional i nacional de la lluita contra el blanqueig i molt especialment el finançament del terrorisme fan que la UIFAND cada cop es vegi més requerida i més exigida. Per tant, tot

consens en dotar de més recursos i autonomia aquesta institució serà benvinguda. De fet, les properes setmanes trametrem a la Cambra el Projecte de llei de prevenció i lluita contra el blanqueig de fons i finançament del terrorisme que com veuran, entre moltes altres coses, el que fa és reforçar aquest organisme.

En tot cas, jutgem que el pressupost de l'any 2017 d'aquest organisme és suficient i ens permetrà complir les responsabilitats encomanades a la UIFAND. I en aquest sentit val la pena també recordar que a hores d'ara això és una qüestió que variarà amb la llei que els hi he anunciat ara al projecte de llei que tenim intenció d'entrar les properes setmanes, a hores d'ara està orgànicament com un departament del propi Ministeri de Finances i per tant també la UIFAND a nivell de requeriments, d'assessoraments, pot utilitzar recursos al propi ministeri i de fet, també com saben, la comissió de seguiment dels temes de blanqueig està incorporada per persones del Ministeri d'Interior, persones en aquest cas de la justícia, el propi sector i en aquest cas, el propi Ministeri de Finances i per tant, està garantit que des d'aquests diferents organismes es pugui donar suport en tot allò que li calgui a la UIFAND, que d'altra banda té els recursos per poder fer i tirar endavant el que té encomanat per llei.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sra. Sílvia Bonet.

La Sra. Sílvia Bonet:

Gràcies Sr. síndic.

Tot i que no vull desviar el debat perquè penso que el debat és sobre la reserva d'esmena, sí que voldria fer constància que moltes vegades el pressupost o les esmenes que es realitzen al pressupost van en funció dels principis que cadascun pot defensar. En aquest cas, el principi que es volia defensar, és que entenem que un organisme com la UIFAND li requerien més recursos econòmics per poder funcionar. Sí que és veritat que la mecànica a l'hora de treballar el pressupost dificulta el fet de poder passar partides d'una banda a una altra i això fa que moltes vegades tinguis de jugar. Doncs s'havia tret la partida de serveis generals i evidentment també està l'AREB però bé d'algun lloc s'havia de treure'l perquè no podíem anar en un altre ministeri o en una altra cosa que probablement sí que ens hagués

estat molt més útil sense haver de fer això. Però el principi és aquest, és el fet que entenem que és un organisme molt important, que calia de més dotació econòmica, i amb els 20.000 euros que s'havien arribat a proposar entenem que amb això no s'arribava ni a pagar un salari, per la qual cosa doncs no es va poder acceptar per aquest motiu., perquè consideràvem que era insuficient.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció per part dels grups...

Per part de Govern...

Bé, si no hi ha doncs més intervencions, procedirem a la votació de la reserva d'esmena, votant sí a la reserva d'esmena o no i deixant aleshores el text tal i com ha sortit de la comissió.

La reserva és la reserva d'esmena número 2 que es correspon a l'esmena número 30 de l'informe del ponent, proposant modificar el Projecte 6112, Projecte 0001 Unitat Intel·ligència Financera, departament 250, Unitat Intel·ligència Financera al Ministeri de Finances.

S'obre un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sra. secretària, si vol procedir a donar lectura del resultat si us plau.

La Sra. Maria Martisella:

Sí, 5 vots a favor, 14 en contra i 8 abstencions.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, a la vista del resultat de la votació, queda desestimada la reserva d'esmena i es manté el text tal i com ha sortit de la comissió.

A continuació, procedirem al debat i votació de les vuit reserves d'esmena presentades pel M. I. Sr. Pere López Agràs, president del Grup Parlamentari Mixt les quals, us recordo, seran defensades també de forma separada.

Comencem per la primera reserva d'esmena presentada que és la reserva d'esmena que es correspon a l'esmena número 21 de l'informe del Ponent proposant modificar, eliminant-la de fet, la disposició final cinquena.

Intervé per defensar la reserva d'esmena, el Sr. Pere López Agràs.

Teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, al nostre entendre el debat d'aquesta reserva d'esmena és el debat més important que hi ha avui en aquesta Cambra, potser per alguns ho serà la qüestió de la congelació de les transferències -sobre la qual en parlarem a la tarda-, però al nostre entendre aquest és el veritable debat en el dia d'avui.

Perquè el que està en joc, al nostre entendre, amb aquesta modificació i després en parlarem de manera àmplia és d'una banda què són els drets socials per part del partit que governa i del grup parlamentari que li dona suport, i de l'altra també al respecte que aquest grup parlamentari amb el Govern volen tenir cap aquesta política social.

Respecte a la Cambra i respecte a les associacions que estan afectades per aquesta política, començaré per aquest segon punt... Començaré per aquest segon punt perquè em sembla, en primer lloc, molt rellevant que s'hagi modificat un article fonamental de la Llei de serveis socials per la porta del darrera, per la via de la Llei del pressupost sense parlar-ho amb els col·lectius afectats; em sembla un absolut menysteniment a totes persones afectades ja sigui les persones grans, les persones amb discapacitat, els receptors d'ajuda i també els obligats familiars que també estan afectats per aquesta Llei.

Per si això no fos prou, revisant el calendari aquests dies de tramitació del Projecte de Llei del pressupost em vaig adonar, i no ho havia vist abans i em disculpo, que quan vam celebrar el debat de polítiques socials a mitjans de novembre el pressupost ja estava entrat i que, per tant, el Govern ja havia aprovat aquestes modificacions i les havia entrat a tràmit parlamentari, -ja dic que ho hagués pogut veure abans i no ho havia vist abans, sinó haguéssim parlat abastament en el debat de polítiques socials. El que em sembla molt poc de rebut i una falta de respecte, tant a les persones que van seguir el debat com als grups parlamentaris que van participar, és que amb aquesta mesura entrada a tràmit parlamentari doncs el ministre que va defensar el posicionament del Govern no dedicà ni una sola paraula a explicar-nos aquestes modificacions.

Després, com deia, l'entrada a tràmit parlamentari d'aquesta iniciativa via el Projecte de pressupost ve, o no ve acompanyada, ni de memòria justificativa, ni de memòria econòmica com ho hagués estat una modificació via projecte de Llei. Vostè deia abans que entén que si la modificació hagués sigut substancial doncs hagués valgut la pensa entrar un projecte de llei amb tots els requeriments que requereix un projecte de llei. Em sembla que la modificació del

barem patrimonial és la clau d'aquesta Llei perquè allà on es situa el barem patrimonial determina les persones que tenen accés, o no tenen accés a l'estructura de la llei. Si el nivell es situa a 0 ningú té dret a les prestacions que hi ha descrites, si el llinar es va situant a nivell més alt doncs les prestacions s'universalitzen.

Per tant, aquest és l'article clau de la Llei de serveis socials, com deia, modificada pel darrera sense explicacions i sense donar la cara prop dels col·lectius afectats.

A més, des del Govern se'ns ha retret que haguem parlat amb aquests col·lectius. Estem convençuts, vista la seva poca capacitat de diàleg amb ells i la seva poca receptivitat a les crítiques, que hauríem preferit que s'haguessin assabentat, un cop el projecte de llei hagués estat aprovat, de fet no seria la primera vegada, el mateix fet va succeir amb la Llei de la CASS, que van entendre que no calia explicar-ho fins que estès aprovada.

Passant de les qüestions de forma a les qüestions de fons, el que avui es debatrà i el que avui quedarà aprovat excepte que la reserva d'esmena prosperi, és un retrocés absolut en els drets socials, un altre retrocés absolut!

A més, és una traïció per part dels consellers de DA a la seva paraula donada, a la seva paraula i a les seves afirmacions tant quan es va aprovar la Llei de serveis socials com quan en campanya defensaven que no hi havia hagut retallades en la Llei de la CASS sinó que allò que abans estava en la Llei de la CASS ara una part estava a la Llei de la CASS i l'altra part estava a la Llei de serveis socials.

El que vostès van fer en aquell moment -i em temo que amb certa intencionalitat-, és dividir un dret en dos parts: a una donar-li la consideració del dret, que és la que està a la Llei de la CASS i a l'altra rebaixar-la a una prestació com a nom de la llei i en termes o amb paraules expressades pel conseller Enseñat, ara ja una ajuda social. Per tant, una qüestió a la que no hi ha dret, a la qual li posem una sèrie de condicionants cada vegada més servers per poder-hi accedir.

M'explicaré bé perquè crec que l'exemple és prou entenedor. Abans una persona que havia treballat quaranta anys, tenia dret, -un dret social-, a una pensió de jubilació de 990 euros; si aquesta persona ha acumulat menys punts per l'únic delictes que ha tingut salaris baixos al llarg de tota la seva vida i li queda una pensió de jubilació de 600 o de 700 euros, vostès havien reconvertit part d'aquesta prestació a la Llei de serveis socials i deien i afirmaven que no tenien raó, és a dir, que el que abans donava la Llei de la CASS ara venia -posem l'exemple- 700 euros

per la Llei de la CASS i 270 euros per la Llei de serveis socials. Doncs bé, vostès ara han rebaixat aquest dret a la categoria de prestació en el redactat de la Llei i en la categoria d'ajuda quan s'expressen públicament.

Si els enorgulleix discutir, 100, 150, 200 euros a persones jubilades, persones amb una invalidesa i persones amb algun tipus de discapacitat doncs, endavant, els felicitem! Si aquest és el gran exemple de bona gestió dels drets públics -en referència a l'article publicat fa uns dies i signat per la Sra. Riberaigua, pel Sr. Enseñat i pel Sr. Bardina- doncs, felicitem-nos per aquesta bona gestió de diners públics i que ens expliquin què estem estalviant, quins diners estem assolint i si això salvarà les finances públiques, tot això al costat quan veiem que un projecte com l'edifici *The Cloud* mouen 15 milions de cost amunt/avall o quan veiem les alegries a la contractació de personal.

No em puc creure que una part de consellers demòcrates puguin donar validesa a aquest canvi de paradigma amb els drets socials i que traixin la seva paraula donada i el que vostès van explicar tant en el moment d'aprovar la Llei com als ciutadans que segurament en algun moment també els van fer confiança.

(Hi ha un silenci)

Estic més enllà del temps... Només, com que segurament debatrem com l'anterior punt.

Només volia fer referència al que ens referíem anteriorment: discutir aquests drets socials i fonamentals que ara ha quedat clar que vostès entenen que no existeixen i que estan subjectes a aquestes condicions econòmiques ens porta a una societat, que els demano als consellers de DA, si aquest és el model de país i aquesta és la societat que els fa sentir orgullosos.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Parlamentari Mixt, per SDP, Sra. Sílvia Eloïsa Bonet teniu la paraula.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, reenllaçant una miqueta amb el que comentàvem abans i pel treball en comissió. Nosaltres votarem favorablement a aquesta reserva d'esmena tal i com vam fer en comissió evidentment perquè entenem, i ja ho havia dit en l'explicació de la reserva d'esmena primera que hem debatut durant

aquest matí, que consideràvem que aquesta era una altra part del moll de l'os de la Llei de serveis socials i sociosanitaris i aquesta no era la forma de fer una modificació d'aquestes característiques; era una modificació que hauria d'anar en funció amb uns acords, amb un treball, amb un treball sobretot amb els col·lectius, nosaltres hem tingut l'oportunitat també de reunir-nos amb els col·lectius, probablement sí que entenien que el barem que hi havia estipulat inicialment potser valia la pena, o potser era analitzable i es podia retocar però evidentment sempre a través del consens i de la negociació.

Jo puc entendre perfectament que vulguem filar prim en determinades coses, inclús podria acceptar que filessin prim amb els temes socials i de prestacions socials. Però aquest principi l'hauríem d'aplicar absolutament a tot. I aquest no és el cas. Filem molt prim quan donem prestacions socials, però en canvi no filem tan prim en altres aspectes. I crec que aquest principi s'hauria de mantenir en tots els àmbits de l'Administració.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Per part del Grup Parlamentari Liberal, Sr. Carles Naudi teniu la paraula.

El Sr. Carles Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

En primer lloc, volia afegir-me a les paraules del president de la comissió, del magnífic ambient de treball que hi ha hagut tots aquests dies que hem treballat en comissió, i també crec que hem de felicitar a tot el personal, tant de Govern, del ministeri del Sr. Cinca, com d'aquí del Consell General, que han treballat de valent per fer possible que avui estiguem parlant i votant del pressupost.

Com ja ha anunciat el meu company Jordi Gallardo, i com ja va anunciar el Sr. Josep Pintat, ens abstindrem a totes les reserves d'esmena, com ja vam fer en el treball en comissió, excepte una que ja explicaré més endavant, donat que el Grup Parlamentari Liberal, hem retirat les 20 esmenes, com ha dit el Sr. Aleix aquest matí, que vam presentar al pressupost de l'Estat, perquè entenem que aquest pressupost no s'aguanta.

Bàsicament per dos motius. I podríem discutir llargament, però crec que durant la tarda hi haurà ocasió per fer-ho en relació a aquest primer punt, perquè la congelació de les transferències als comuns a 54,6 milions és un acord respectable, molt

respectable, entre els comuns i el Govern, creiem que no és la manera d'incorporar-ho en el pressupost, sinó que s'hagués pogut fer per la via de modificació o directament de l'article 3 de la Llei de competències i transferències.

Donat que no és el cas, en el supòsit que avui rebessin la majoria qualificada en aquest article 1.2 de la llei del pressupost, tindríem dos articles plenament en vigor: l'article 3 de la llei de competències i transferències i l'article 1.2 de la llei del pressupost.

Per tant, aquí hi havia la primera pota de la taula que ens balla.

I vull insistir també en el que va dir el Sr. Pintat. Faig un parèntesis. Estem esperant encara la taula per discutir de les transferències i competències amb els comuns, Sr. Martí, i de bon grat que afrontarem la reforma amb uns comuns que sí que fan els deures, amb uns comuns que sí que rebaixen deute, amb uns comuns que sí que fan reducció de despesa i als quals s'han de felicitar que facin la congelació de transferències. Però podem estar-hi o no d'acord amb aquesta congelació de les transferències, però no està d'acord amb la llei en vigor que és la llei que li acabo d'esmentar en el seu article 3.

En el segon punt, la llei de la regla d'or en el 12.5 posa de manifest el desequilibri patrimonial que presenta el pressupost de l'Estat. La llei de la regla d'or diu textualment que el deute dels organismes públics, les entitats públiques i parapúbliques que estan vinculades a l'Administració general així com les societats públiques amb una participació de l'Administració general de l'Estat majoritària en capital o suficient per tenir-ne el control, no podrà superar el 50% dels fons propis consolidats de cada entitat o grup d'entitats.

Podríem entrar a discutir cada una de les entitats...

Vol que pari Sr. Martí... Estic parlant, no l'escolto per megafonia...

Podríem entrar a discutir quines entitats. Ja li va dir el Sr. Pintat, estem d'acord que la naturalesa de l'INAF faria que hagués d'estar fora del 12.5 de la llei de la regla d'or. Temps hi ha hagut per modificar-ho i no ho han fet, i així podríem entrar entitat per entitat per definir un gran article que és el 12.5 que limita l'endeutament d'aquestes societats públiques i parapúbliques.

Però no s'ha fet! Si s'hagués fet, estaríem d'acord! Però com que no està fet, falta una sèrie de diners al pressupost de l'Estat que s'han de transferir a aquestes societats públiques i parapúbliques, perquè els seus recursos i els seus fons propis estiguin d'acord amb aquesta llei...

El Sr. síndic general:

Perdoni Sr. conseller, jo li demanaria si es pogués centrar sobre el debat de la reserva d'esmena. Penso que sobre el que vostè està manifestant ara, temps hi haurà a la tarda sigui en el debat d'alguna altra esmena, o sigui en el debat de la totalitat del projecte.

El Sr. Carles Naudi:

Efectivament Sr. síndic.

Només volia exposar perquè ens abstenim a les esmenes presentades pel Grup Mixt, en aquest cas, el Partit Socialdemòcrata. Per no està apareixent a cada esmena per dir que ens abstenim, ja ho dic ara fins l'esmena número 4 del PS ens continuarem abstenint.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

És el torn del Grup Demòcrata, Sra. Riberaigua teniu la paraula.

La Sra. Patrícia Riberaigua:

Gràcies Sr. síndic.

La primera reserva d'esmena dels consellers del Partit Socialdemòcrata del Grup Mixt tracta de l'article 32 de la Llei de serveis socials i sociosanitaris, que en el projecte de pressupost es modifica a través de la disposició final cinquena.

El propassat 12 de gener, en la sessió del debat a l'esmena a la totalitat del projecte de pressupost 2017, ja es va debatre àmpliament aquesta modificació del barem de valoració patrimonial, debat intens entre el conseller general Sr. López i el ministre Xavier Espot.

Des del nostre grup parlamentari voldria explicar de forma clara el reajust proposat en el projecte de pressupost, modificació del càlcul del barem patrimonial de la Llei de serveis socials i sociosanitaris que, vull recordar, té ja més de dos anys d'aplicació.

En el 2014 es va estipular a la llei un barem que per justícia social ens sembla que s'hauria de modificar. Quan es té la responsabilitat de governar, es té la responsabilitat de gestionar els recursos públics, recursos de tots els ciutadans recaptats via impostos, de manera responsable. Vull recordar que aquest barem és sobre les pensions de solidaritat, que són prestacions no contributives.

En el debat a l'esmena a la totalitat i també en un article, que algunes persones del Partit Socialdemòcrata van signar en un mitjà escrit, crec que es confonen el dret a una pensió de jubilació després de 40 anys treballats, que es regeix amb la llei de la CASS, al dret a percebre una prestació de pensió de solidaritat que es regeix amb la Llei de serveis socials i sociosanitaris que avui debatem un reajust de càlcul del barem patrimonial, per poder percebre aquesta pensió de solidaritat.

El Sr. López ja ens té acostumats a almar la ciutadania amb arguments que no expliquen tots els elements per poder entendre el fons de la qüestió. Això se'n diu populisme.

Per què ho dic? És senzill. En la motivació de l'esmena, se'ns acusa, cito: "que la política social per al Govern de DA té en realitat una concepció de caritat, o encara, aquesta modificació afecta a les persones amb menys recursos que veuran reduïdes les seves prestacions socials en el cas de tenir alguns estalvis i alguna propietat de molt escàs valor, alguns estalvis i alguna propietat de molt escàs valor."

Aquí vull explicar ben bé la modificació del barem patrimonial, perquè entenguem tots les modificacions proposades, i tothom podrà valorar el concepte d'escàs valor. Escàs valor!

Per als béns immobles es pren en consideració la segona residència. És a dir, que l'habitatge habitual, sigui quin sigui el seu valor, no computa en el barem patrimonial. El que computa, doncs, en el barem patrimonial és la segona residència o tercera, que fins ara podia arribar a 45 vegades el LECS personal anual, és a dir, en xifres, arrodoneixo, uns 535.000 euros, 535.000 euros. Amb la modificació es rebaixa a 10 vegades el LECS personal anual, és a dir, arrodonim uns 118.000 euros.

Segon, per als actius financers, diners que la persona pot tenir d'estalvi, es passa d'uns 118.000 euros a uns 17.000 euros.

Per als béns mobles que no computen els vehicles adaptats per a persones amb discapacitat que en la Llei de serveis socials i sociosanitaris es calculaven conjuntament amb els actius financers, es posa un topall d'uns 59.000 euros.

Finalment, es donava la potestat al Govern que per via de reglament regulés l'abast dels elements patrimonials. Així, doncs, com va anunciar el ministre Espot en el debat del mes de gener, tenia previst, via reglament, agrupar el llindar dels dos criteris dels béns mobles i dels actius financers, el que resultava al límit d'uns 77.000 euros, i no al límit dels 17.000 euros que argumentava en aquell moment el Sr. López.

Vists aquests llindars, des del Grup Parlamentari Demòcrata, ens semblen justes aquestes modificacions. És una mesura de justícia social, que pretén repartir els recursos públics a les persones sense recursos suficients i no a les persones amb un patrimoni important que podrien sufragar les seves necessitats diàries.

Per tant, amb aquesta modificació no estem fent una retallada brutal que ataca de soca-rel els drets d'una part de la societat com també va dir, o ni tampoc col·loca a les persones en situació de precarietat com també va fer esment. El que estem fent és adaptar la llei després de dos anys d'aplicació i d'avaluar les mancances que el text presentava. I ho fem precisament per concentrar les ajudes en aquelles persones que realment les necessita i per continuar essent molt rigorosos i curosos en la gestió del diner públic.

En el treball en comissió, després de rebre i escoltar a tres representants de la FAAD, el nostre grup parlamentari va proposar una transacció per millorar el text i que quedí en la llei el còmput dels actius financers i dels béns mobles al barem patrimonial, i no per reglament tal i com ho va demanar en seu parlamentària el Sr. López.

Malauradament no es va acceptar la proposta de transacció. No entenem aquest plantejament. D'una part es demana millorar i quan es proposa una transacció no s'accepta. Estem segurs que la FAAD deu estar dolguda per aquesta negativa per part dels consellers socialdemòcrates. Un cop més queda clar que mentre alguns treballem per millorar els serveis socials i per implementar polítiques socials avançades tal i com avalen els increments pressupostaris successius any rere any, els altres aprofiten qualsevol oportunitat per intentar manipular els col·lectius més vulnerables en benefici dels seus interessos de partit.

Per tot l'exposat, el Grup Parlamentari Demòcrata no donarà suport a la reserva d'esmena.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

És el torn ara del Govern, té la paraula el ministre, Sr. Xavier Espot.

El Sr. Xavier Espot:

Gràcies Sr. síndic.

L'article 32 de la Llei de serveis socials i sociosanitaris estableix un barem de valoració patrimonial per tenir accés a les pensions de solidaritat. Ho recordo una vegada més perquè com

he dit abans, sembla que el Sr. López no té gaire clar què regula aquesta Llei. Així ho dedueixo d'un article recent a la premsa en què afirmava que la modificació de l'article 32 incidia en els complements no contributius de les pensions de jubilació i invalidesa, que es regulen principalment a la Llei de la CASS i no a la Llei de serveis socials i socio-sanitaris.

Unes pensions de solidaritat que tenen i continuen tenint la consideració de prestacions garantides, amb independència de les previsions pressupostàries independentment de què algú les pugui anomenar pensions, prestacions o ajuts. Una altra qüestió que el Sr. López tampoc té clara segons hem pogut acabar de comprovar.

Em sobta que els socialdemòcrates facin tant de soroll al tomb de la modificació d'un article sense saber què regula exactament aquest article. De la mateixa manera que em sobta que facin un cavall de batalla per preservar l'article d'una Llei a la qual no van donar suport, i a la qual han responsabilitzat, tot just fa uns moments ho hem sentit, de tots els mals de la nostra societat. Ara sembla que aquesta Llei no devia ser tan dolenta.

Bé, el cas és que la Llei de serveis socials i socio-sanitaris fixa un barem patrimonial per rebre pensions de solidaritat que es paguen amb els diners de tots els contribuents. Per tant, cal ser doblement curosos: En primer lloc, per garantir que les pensions de solidaritat donen la resposta adequada a les situacions de precarietat. I en segon lloc, per assegurar el màxim rigor en la gestió dels recursos públics pagats amb els diners de tots.

El barem patrimonial, tal i com està establert actualment, i segons ja ha explicat àmpliament la consellera Riberaigua, permet que una persona que tingui un pis o una casa en propietat com a habitatge habitual, sigui quin sigui el seu valor, i altres pisos o cases de propietat fins a un valor de 535.394 euros, tingui dret a una pensió de solidaritat.

A vostès els sembla, Srs. del PS, que una persona que té un habitatge en propietat que constitueix el seu domicili habitual i altres habitatges per valor de fins a més de mig milió d'euros, és una persona que es troba en una situació de precarietat? Una persona en aquesta situació ha de rebre una pensió de solidaritat finançada amb diners públics pagats per tots els contribuents? I dic bé tots els contribuents perquè tot i que el Sr. López no sembla haver-ho assimilat encara, les pensions de solidaritat són pensions no contributives que es financen amb els impostos que paguen tots els ciutadans. També les persones amb salaris baixos i sense cap habitatge de propietat, que han de pagar un lloguer i que tenen dificultats per

arribar a finals de mes. Vostè creu que amb l'IGI o les taxes, per exemple, que paguen aquestes persones, elles sí en situació de precarietat, s'ha de finançar el pagament de pensions de solidaritat a persones que tenen una situació econòmica folgada?

La modificació que proposem estableix que una persona amb un habitatge habitual en propietat i altres immobles per valor de fins a 118.976 euros segueix tenint dret a la pensió de solidaritat. Em sembla que és un barem prou adequat.

La redacció actual de l'article 32 de la Llei de serveis socials i socio-sanitaris també estableix que una persona amb 118.976 euros al seu compte bancari o en béns mobles té dret a una pensió de solidaritat. El nou redactat que proposa el Govern desglossa aquest barem i el fixa en 17.846 euros pel que fa als actius financers, és a dir els comptes bancaris i en 58.488 euros pel que fa als béns mobles, sense tenir en compte els vehicles adaptats per a les persones amb discapacitat.

Ja vaig explicar el dia del debat a la totalitat del pressupost que el Govern preveia que aquests requisits fossin cumulatiu i que, per tant, el llinar se situaria en 76.334 euros en lloc de 118.876 euros, i en cap cas en 17.846 euros com s'ha volgut fer creure i es reitera constantment. De fet, el Govern farà aquesta previsió per la via reglamentària, perquè està degudament habilitat per fer-ho d'acord amb la Llei, honorant el compromís ferm que vaig expressar; una previsió que es podria haver inclòs fins i tot a la pròpia Llei, -ho ha recordat també la consellera Riberaigua-, per a una seguretat jurídica més gran, si el PS hagués volgut transaccionar l'esmena, la qual cosa no ha passat.

El Govern considera que ajustar els barems patrimonials perquè incloguin aquelles persones que realment ho necessiten, deixant fora situacions que, ni de bon tros, es poden considerar com de necessitat o precarietat, forma part d'una política social responsable. Situacions que són del tot excepcionals però que no per aquest motiu s'han de seguir acceptant; i a les xifres em remeto: cap de les persones que perceben actualment la pensió de solidaritat per a persones amb discapacitat quedaria afectada pel nou barem de valoració patrimonial, mentre que de les gairebé seixanta persones a les quals s'ha concedit una pensió de solidaritat per a la gent gran d'ençà del passat mes de maig, no arriben a 3 o 4 les que l'haurien vist denegada per raó dels nous criteris de valoració d'aquest barem.

Això és la prova més palesa del perquè es va fer la modificació mitjançant una reforma de la llei del pressupost i el que justifica àmpliament que afirmi un bon criteri des del meu punt de vista, que estan fent

un exercici d'escenificació indigne per ben poca cosa.

Al llarg dels darrers anys hem ampliat prestacions, implementat nous programes socials i estès drets. I ho hem fet molt sovint en un context marcat per la contenció de la despesa pública. Però perquè aquests progressos siguin possibles i es puguin consolidar hem de continuar essent molt curosos amb la gestió dels recursos públics.

Al meu entendre, obrir l'accés a les pensions de solidaritat a persones que no ho necessiten no només és injust per si mateix sinó que també és injust perquè ens impedeix destinar més recursos per a la solidaritat amb aquells que sí que la necessiten.

Per tot plegat, demano als membres d'aquesta Cambra que votin en contra de la reserva d'esmena presentada pels consellers del Partit Socialdemòcrata, adscrits al Grup Parlamentari Mixt.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Obrim un segon torn d'intervencions.

Pel Grup Parlamentari Mixt, pel PS, Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Sí gràcies Sr. síndic.

Bé, en primer lloc en relació a la intervenció que ha fet la Sra. Riberaygua, només hi ha algun dels temes que comentava el Sr. Espot. Miri nosaltres no entenem el que estan perseguint amb aquestes modificacions. I no entenem que s'oblidín dels discursos que van tenir no fa pas tant, que el que vostès consideraven que era un dret, ara ho hagin rebaixat a aquesta ajuda que s'ha de donar a les persones, i que són ajudes que les persones no ho necessiten.

Jo escoltant-los, crec que no estem parlant del mateix. Les pensions de solidaritat són pensions destinades en aquest cas, ja sigui a les persones grans o persones amb discapacitat, que la seva pensió de jubilació o la seva pensió d'invalidesa amb el complement no contributiu de la CASS no arriba al salari mínim. Estem parlant d'això. Quan el Sr. ministre em diu que les pensions de solidaritat no s'han d'adreçar a persones que tenen una situació econòmica folgada, jo és que no sé del que està parlant Sr. Espot. I tampoc sé del que està parlant la Sra. Riberaygua, quan està dient que aquestes ajudes a persones que no ho necessiten. Estem parlant de persones que els seus ingressos mensuals són de 600,

de 700, de 800 euros. I que vostès els estan negant la possibilitat que tenien per llei anteriorment d'arribar fins aquest salari mínim. Estem parlant d'això, d'arribar al salari mínim ja sigui per una pensió de jubilació o una pensió de solidaritat amb persones amb discapacitat.

A més, això és el que vostès havien dit sempre; vostès havien dit: "No, no, el que abans es pagava per la Llei de la CASS -que era un tema contributiu i que fins i tot podem estar d'acord per aquest concepte-, ara ho separem i hi ha una part que segueix pagant per la Llei de la CASS però, l'altra part es manté el dret i ara aquest dret es finançarà del pressupost general de l'Estat -com bé ha repetit jo crec cinc o sis vegades, el ministre- que es paga amb els impostos de tots".

Però, el debat fonamental és, aquestes persones tenen o no tenen el dret de tenir aquests ingressos mínims? És aquest el debat. Després podem posar tots els condicionants que vostès vulguin. Si vostès entenen que una persona jubilada no té dret a percebre el salari mínim, ja no cal que contestin la pregunta... ja ens han dit que creuen que no tenen aquest dret; que una persona amb discapacitat no ha de percebre els ingressos fins al LECS, doncs és respectable... no és el que deien fa un temps, el que deien l'any 2014 quan es va aprovar la Llei, no és el que van dir en campanya electoral, però ara ha decidit d'haver-hi un canvi, un gir a la dreta com deia abans amb l'arribada del ministre Espot com a responsable d'Afers Socials perquè la seva antecessora, la Sra. Ferrer, ho defensava, vam fer una pregunta aquí que va fer la companya Rosa Gili i ella defensava que no hi havia hagut aquest canvi perquè es mantenia i la Llei de drets socials garantitzava el compliment de pensió que és el que vostès van explicar en campanya electoral. Tots aquests nous condicionants per ara treure aquests complements, com deia abans, és un engany el que vostès van dir en el seu moment, és un engany amb el programa electoral amb el que es van presentar i és un nou condicionant que elimina un dret social tant bàsic com tenir una pensió de jubilació equivalent al salari mínim o una pensió de solidaritat.

Després, Sr. Espot, no ha fet cap referència a les meves al·lusions de què no en va parlar al debat de política social, penso que és una deshonestat per la seva part, és a dir, presentar-se aquell dia a un debat monogràfic sobre polítiques socials amb aquest Projecte de llei, amb aquestes modificacions entrades a tràmit parlamentari via la Llei del pressupost, penso que és una falta de respecte als grups parlamentaris, al grup parlamentari que va demanar aquell debat però a tots els grups parlamentaris que hi van participar i a les persones i col·lectius que van

seguir aquell debat als quals vostè va decidir unilateralment obviar-los el dret de saber per què havien de venir o quines eren aquestes modificacions que ara es formulaven.

Lamento que el Sr. Espot hagi fet trampes amb algunes de les seves afirmacions parlant d'aquests 500.000 euros de l'habitatge no habitual, aquest és l'antic llinard que hi havia, aquí el problema és amb els ingressos mensuals, amb els salaris, i el problema és amb els estalvis econòmics que tenen les persones però, no ens desviem amb xifres si són 17.000 euros al banc, si són... La qüestió fonamental és si aquestes persones tenen el dret, o no, a tenir aquests salaris equivalents al salari mínim. Si vostès consideren que no, no cal que en parlem més, podem posar els condicionants que vulguin i que aquestes persones perdin aquest dret a arribar a uns ingressos iguals al salari mínim.

Jo no crec que estiguem tan malament en aquest país que no puguem pagar unes pensions de jubilació i unes pensions a persones amb discapacitat equivalents al salari mínim. Si estem tan malament, doncs, potser que deixem de fer rotondes a cada cent metres, que ens oblidem de projectes faraònics de 40 o 50 milions d'euros perquè sinó no ens ho podem permetre... és a dir, no podem fer una cosa i l'altra, si no podem garantir això, si a més vostè em diu... -que jo crec que manipula algunes dades- que només són algunes de les persones afectades doncs, aquestes persones afectades estan generant molt patiment quan se'ls hi treu aquests 100 o 200 euros -que potser vostè no pot entendre- però que perjudiquen molt i moltíssim la seva qualitat de vida.

I ja per acabar, que abans m'hi referia, el Sr. Espot doncs ha derivat el debat cap aquest debat posterior, vostès han dit que han manipulat -ho ha dit la Sra. Riberaygua i vostè crec que va dir-ho també en alguna entrevista o en alguna comunicació als mitjans de comunicació- als col·lectius afectats. Ho he llegit d'algun dels membres de DA, en tot cas ho ha dit la Sra. Riberaygua. Crec que cal explicar bé aquest punt, en primer lloc perquè crec que això em sembla que és un menysteniment absolut cap aquests col·lectius; evidentment tenen els seus criteris, uns criteris que ja han manifestat i que manifesten el seu desacord amb aquestes modificacions que vostès han proposat tant des de l'Associació de discapacitats com de la Federació de la gent gran, tant en el fons i els impactes que això tindrà per aquesta retallada de drets com amb la forma que vostès han fet aquestes modificacions sense avisar-los i per la porta de darrera a la Llei del pressupost.

Nosaltres, hem anat a parlar amb ells, nosaltres som representants del poble igual que vostè Sra. Riberaygua, per tant quan entenem que un dret està

afectat som els primers a informar a la persona afectada, a parlar amb ells i a veure com es pot corregir o com es pot intentar suplir aquesta deficiència.

Vostè m'ha dit que nosaltres no hem acceptat una esmena que havíem proposat; és evident que no podem acceptar una esmena que els hi permet a vostès retallar aquests drets socials. Vostès no han fet cap esforç en la seva esmena per incrementar els llinards o per establir. Simplement ens han proposat el que el ministre creu que no pot fer per reglament, fer-ho per llei, però no han fet cap esforç per intentar aproximar posicions entre vostès i nosaltres...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Pere López:

Sí, sí.

Nosaltres no facilitarem que vostès puguin fer aquesta retallada via aquesta esmena.

I finalment -i espero que entengui en el bon sentit el que vaig a dir, Sr. síndic i no ho malinterpreti-, ens preocupa aquest reglament que vol fer al Govern, ens preocupa que pugui haver-hi una invasió de competències, és a dir, per nosaltres és molt clar el redactat de la Llei i aquesta fórmula que es vol fer via reglamentària doncs, sincerament ens preocupa... no ho interpreti... Ja sé que la Sindicatura ho fa sempre però entengui que hem d'estar especialment vigilants a una possible invasió de competències al Consell General.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per SDP, Sra. Sílvia Bonet.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Sí, gràcies.

Bé, en definitiva volia comentar això, que nosaltres ens havíem reunit amb la federació de persones amb discapacitats i ens havien passat una taula on plantejaven les diferents opcions on ells creien que es podia arribar a aquest barem. Nosaltres donaríem, com havia dit, suport a la reserva d'esmena perquè evidentment en comissió tampoc s'ha tingut en compte la voluntat del col·lectiu de discapacitats que sí que han posat un cert esforç i realment el seu plantejament doncs, tampoc no era tan desencertat i que segurament donava marge de negociació.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció per part dels grups...

Pel Grup Liberal no hi ha intervenció...

Sra. Patrícia Riberaygua.

La Sra. Patrícia Riberaygua:

Gràcies Sr. síndic.

És per contestar una mica al Sr. López. A veure, jo entenc que vostè al 2014 no era conseller general i no va treballar les 187 esmenes que teníem de la Llei de serveis socials i socio-sanitaris, que vam treballar en comissió intensament i que vam discutir cada una de les esmenes, i en aquell moment ja vam veure que els models que defensava el PS i el nostre eren molt diferents. Nosaltres, de fet, en aquella llei en aquell moment vam agafar el que hi havia, ho vam reordenar i ho vam posar en una llei i vam anar més enllà perquè fins i tot en aquell moment de crisi, del 2014, vam equiparar que el LECS fos el salari mínim que en aquell moment, en el moment que governaven vostès no el van posar com que el LECS fos el salari mínim, nosaltres doncs sí que el vam posar.

Després, la pensió de solidaritat que hem creat amb la Llei de serveis socials i socio-sanitaris és una pensió no contributiva que estava a la CASS, existia i hi era, no era contributiva, era un complement de les pensions contributives i, bé, l'hem tret d'allà, l'hem posat a la Llei de serveis socials i socio-sanitaris equiparant-ho al salari mínim -això vull que quedi molt clar- i l'única cosa que hem posat criteris per accedir a aquesta pensió de solidaritat, perquè entenem perfectament que si és una pensió de solidaritat ha de tenir uns criteris perquè sinó seria una pensió per a tots, i nosaltres aquest model de pensió "per a tots", no. Perquè si nosaltres creiem que si una família o una persona té recursos per poder viure, doncs, que utilitzi aquests recursos que ho fem tots! Vull dir, i si en algun moment de crisi no tenim prou recursos, no anem a demanar una pensió de solidaritat. Hi ha moltíssima gent aquí a Andorra que no té residència secundària i no van a demanar una pensió de solidaritat, sinó el que es fa és que es tenen estalvis, es tenen altres ingressos i s'utilitzen altres ingressos. I aquí s'havien posat uns llindars i aquests llindars ens suposa... és a dir, vam veure que eren molt elevats i que baixar-los tampoc afectava moltíssimes més persones i així el Govern ho ha presentat.

Llavors, el menysteniment dels col·lectius... Jo aquí no ho puc acceptar perquè durant la redacció de la Proposició de llei de serveis socials i socio-sanitaris: vam rebre a tots els col·lectius que van tenir temps de fer totes les aportacions, que vam introduir la majoria de les aportacions que van fer i després ho vam discutir. Llavors, nosaltres també hem rebut representants de la FAD, evidentment que els hem rebut amb aquesta modificació i els hem escoltat i ells també estaven d'acord en què es rebaixessin aquests llindars, potser no exactament al mateix nivell que nosaltres, però bé, ells posaven per exemple de la segona residència, 45 vegades el LECS anual personal a 15, nosaltres el baixem a 10. Bé, no anàvem massa dispars del que ells proposaven evidentment, ells sempre demanaran més, però tampoc demanaven els 535.000 euros que estava estipulat a la llei.

Després, quan es va parlar amb aquest col·lectiu, ells volien, doncs, que via llei que es computessin els dos, doncs, els actius financers i els béns mobles, i que a demés s'afegissin també, perquè en els béns mobles no computen els vehicles adaptats, i també volien que no computessin tampoc els mobles d'ús personal per les persones amb discapacitat. Que també jo crec que és important.

I no vau acceptar la transacció. Vull dir, el que ens dol una mica, és a dir, volem que es millori, busquem una negociació en seu parlamentària, el 12 de gener vau demanar, per activa i passiva, que no sigui per reglament que es computessin aquests dos llindars. Vau demanar que fossi per llei. Nosaltres a la transacció us proposem que sigui per llei. La federació andorrana de persones amb discapacitat també ho demanen. I vostè no l'accepta.

Vull dir, vostè ja parlarà amb ells i els hi explicarà el perquè de les coses.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern, Sr. ministre.

El Sr. Xavier Espot:

Gràcies Sr. síndic.

En primer lloc, tot i que no tinc per costum de fer referència a la meua situació personal o familiar, si no em veig obligat a fer-ho. Sí que vull dir que hem hagut de sentir avui, doncs, que el Govern havia fet un gir a la dreta des que jo havia assumit la cartera d'affers socials, o fins i tot que érem un govern d'extrema dreta.

Li diré, només Sr. López, que de lliçons de progressisme i de sensibilitat social vostè no me'n donarà. Tot i que sóc una mica més jove que vostè, crec que la meua trajectòria professional a l'Administració de justícia i després al Govern com a batlle de menors i després al Govern, avala, doncs, que he fet gala de sensibilitat social en moltes ocasions i ho continuo fent.

Jo crec que pel que fa a la configuració conceptual que vostè fa de les pensions de solidaritat, realment introdueix tants elements de confusió que al final ningú hi entén res.

Una cosa són les pensions de la CASS, que són pensions contributives, independentment, doncs, que hi ha dos complements no contributius específics que continuen estant a la llei de la CASS, que són els de jubilació i els d'invalidesa, perquè estan íntimament amb prestacions contributives. I altra cosa són les pensions de solidaritat, que continuen sent un dret, no s'han rebaixat a la categoria d'ajut, continuen sent un dret, continuen sent una prestació garantida que s'ha de pagar amb independència de les previsions pressupostàries.

Ara bé, per tenir accés aquí com a tots els països, a una prestació no contributiva cal complir una sèrie de requisits, perquè com a prestacions no contributives que són, les persones no han contribuït a fi i efecte de poder percebre aquestes pensions. I és en aquest sentit, doncs, que hi ha un barem de valoració patrimonial, a banda del còmput dels ingressos, però avui no ens ocupa, hi ha un barem de valoració patrimonial que nosaltres hem reconsiderat o hem reconfigurat tenint en compte, doncs, l'experiència pràctica.

No hi ha hagut cap voluntat d'economicisme, malgrat vostès sempre vulguin fer creure que totes les nostres decisions estan presidides per criteris economicistes i no per criteris socials. No ha estat el cas, i li he dit, l'afectació pràctica i l'impacte econòmic que tindrà aquesta modificació en el barem de valoració patrimonial és gairebé nul·la.

Dit això, això no vol dir que no haguéssim de promoure aquesta modificació perquè és una qüestió de principi. I li dic, i crec que no he introduït cap dosi de confusió en la meua intervenció. Nosaltres consideràvem que una persona que a banda del seu habitatge habitual té un segon habitatge per valor superior per valor de 500.000 euros, ens semblava, doncs, que era un criteri excessiu. Sembla que sobre aquest punt estem més o menys d'acord, o en tot cas, no l'ha criticat obertament.

I després, paral·lelament, també consideràvem que una persona que tingui 100 i escaig mil euros en concepte d'actius financers i béns mobles perquè es

computaven conjuntament, també ens semblava que era excessiu. I per tant, el que hem fet és reconsiderar-ho.

Ara bé, si bé és cert que ho hem desglossat i pel que fa als actius financers ho hem establert en 17.000 euros i pel que fa als béns mobles ho hem establert en 58.000 euros. Des del principi hem dit que hi ha el compromís ferm d'acumular aquests dos requisits a través del desenvolupament reglamentari. Una possibilitat de desenvolupament reglamentari que ja establia l'actual article 32 i que ho vam fer i que vam honorar a través del reglament de prestacions econòmiques de serveis socials i sociosanitaris que vam aprovar el maig i que va entrar en vigor el mes de setembre.

Per tant, el que farem un cop entri en vigor la modificació de l'article 32 a través de la llei del pressupost, és fer una modificació puntual d'aquest reglament, d'acord amb l'habilitació que sempre hem tingut en aquest sentit, per honorar aquest compromís i que quedi ben clar que el criteri cumulatiu suposa una rebaixa dels 100.000 euros als 70.000 euros i en cap cas una rebaixa dels 100.000 euros als 17.000 euros, als quals vostè fa referència.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Els hi demanaria també brevetat.

Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

En relació al que deia la Sra. Riberagua, simplement, doncs, en relació als canvis que va fer la llei de serveis socials, doncs, el que vostès van fer és enviar tota una sèrie de gent que tenien drets a cues d'ajudes socials, i que ara han de justificar, doncs, la seva situació econòmica per tenir el dret que abans tenien atorgat per llei.

En relació a la famosa esmena de la federació andorrana de discapacitats, vostè sap que ells van proposar uns valors que vostès no van recollir en la seva esmena. La Comissió de Finances mai va haver-hi la proposta de la FAD que nosaltres tenim, i penso que deuen tenir tots els grups parlamentaris, i no va haver-hi cap intent d'aproximar posicions. Vostès van voler forçar que es mantingués els llindars que hi havien en la proposta original que feia el Govern, agrupant aquests criteris que el ministre i, ara m'hi referiré, entén que pot agrupar reglamentàriament,

però no va haver-hi cap proposta que nosaltres poguéssim donar-hi suport. Nosaltres no podíem donar suport a aquesta esmena, i per tant, aquesta transacció no es podia fer sobre una esmena nostra. Només faltaria que sobre una nostra esmena servís per ajustar aquests valors i amb la que nosaltres no hi estem d'acord. Per tant, vostès haguessin hagut de fer un esforç, com es requereix en política, per atansar posicions i haver fet una contraoferta a la qual potser ens haguéssim pogut posar d'acord.

I en referència al que deia el Sr. ministre, miri, jo crec que sí que hi ha hagut un gir a la dreta. Ho deia perquè feia referències a les afirmacions que feia la seva antecessora, la Sra. Ferrer, en relació a les prestacions de jubilació de la Llei de serveis socials. Vostè ho veu diferent. Jo crec que vostè té una visió més caritativa de la política social que no pas de drets, d'intentar ajudar aquell que està malament, però no té en compte que és el dret social. És un plantejament. Com tots els plantejaments tenen la seva defensa possible, però ens diferencia del nostre i diferencia del que hi havia anteriorment a Demòcrates per Andorra.

Vostè el que són drets o els que eren drets ho converteix en ajudes socials. Aquesta és la seva realitat, aquest és el seu discurs. I això és així. Simplement, vostès amb aquesta modificació, que insisteixo, no hagués hagut de fer mai amb la Llei del pressupost, ens hagués hagut d'explicar i parlar-ne obertament el dia del debat de polítiques socials, i ens hagués hagut de presentar una memòria justificativa de perquè els canvis d'aquests criteris econòmics de qui afecta. Perquè posi's d'acord amb el seu grup parlamentari, vostè diu que no afecta a ningú. Jo poso en dubte les seves paraules, crec que no està dient la veritat. Una cosa a més és els que afecta ara, i una altra cosa els que pot afectar en el futur. La qüestió és que el dret com a tal ha desaparegut, però és que els seus consellers veuen aquesta mesura com un bon exemple de gestió dels diners públics i que s'han de tenir en compte els impostos dels ciutadans. Vull dir, em sembla que els seus arguments són confusos i diversos amb una banda i l'altra.

Vostè ens ha dit aquí cinc vegades, que és clar, que pagar aquestes pensions de solidaritat amb els impostos de tothom això no es pot fer, i ara em diu que no afecta a ningú.

I finalment amb la qüestió del reglament, jo crec que ha de reconèixer que aquesta mesura ha estat un error, una catàstrofe, per a vostè, una catàstrofe pel seu Govern i que els hi portarà molts, i molts problemes amb l'aplicació pràctica, i ja estan veient les veus que s'estan aixecant per part de la federació de la gent gran i de discapacitats.

Però a més insisteix amb aquest reglament, que jo crec que pensa que pot fer qualsevol cosa amb aquest reglament, pot acumular, pot multiplicar per dos o per tres. És a dir, si el reglament li permet saltar-se la llei i considerar que ara pot sumar dos criteris o que el primer el pot multiplicar per tres i el segon multiplicar per quatre, crec que s'està equivocant. Ha comès un error greu, un error políticament molt greu, i ara no pot per reglament intentar-ho solucionar.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. Sílvia Bonet.

També li demanaria brevetat, si us plau.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Sí, seré molt breu, més que res perquè la Sra. Riberaigua ha fet una reflexió del fet que durant el Govern socialdemòcrata, doncs, no s'havia modificat el LECS. Només li volia aclarir que aquesta Llei de serveis socials i sociosanitaris va trigar tres anys, nosaltres vam estar 21 mesos, vol dir que bastant menys. I evidentment, el seu grup polític no va aprovar absolutament res, ni va acceptar absolutament res. I aquest és el motiu pel qual no es va poder fer aquesta modificació, que segurament ja hauríem fet si haguéssim tingut suport per part del seu grup polític.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sra. Riberaigua.

La Sra. Patrícia Riberaigua:

Gràcies Sr. síndic.

Seré molt breu.

Primer al Sr. López li vull donar una raó en una cosa. Sí, no ens posarem d'acord amb aquests aspectes socials, perquè ja va quedar palès en el debat monogràfic el mes de novembre que no tenim el mateix model, i el ciutadà ja valora el seu model i el nostre model.

Després a la Sra. Bonet, és veritat, vull dir, potser vam trigar mesos a fer-la. Per què? Perquè va ser un treball molt intens. Vostè ja ho sap. Primer perquè

volíem una llei consensuada amb tots els col·lectius, que és el que vam aconseguir.

I després, bé, només donar les gràcies a la Sra. Bonet, perquè en aquell moment sí que va donar suport a aquesta llei i va veure exactament el que es feia perquè ella havia estat ministra un any i havia vist la realitat d'Andorra i va poder fer les aportacions que eren més properes al nostre plantejament.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Xavier Espot:

Sí gràcies Sr. síndic.

Molt breument.

Sr. López embolica que fa fort! Ara l'última intervenció ja ens parla de les prestacions de jubilació de la Llei de serveis socials i sociosanitaris. És a dir cada cop ho anem complicant més, cada cop anem confonent més la ciutadania i cada cop anem creant més alarmisme.

Miri, si jo tingués una visió caritativa de les prestacions socials hagués reconsiderat la consideració de les pensions de solidaritat com a prestacions garantides i per tant, que s'han de pagar, que són un dret adquirit, un dret subjectiu dels beneficiaris i que s'han de pagar amb independència de les previsions pressupostàries.

Això va ser un dels avenços de la Llei de serveis socials i sociosanitaris. Perquè si fem una mica de repàs històric, les pensions de solidaritat per a persones amb discapacitat es van crear l'any 2002 amb la Llei de garantia dels drets de les persones amb discapacitat. I les pensions de solidaritat per a la gent gran es van crear em sembla si no recordo malament amb la primera llei de mesures de reactivació econòmica de l'any 2008. Però tant en un cas com en l'altre, en aquest cas sí que eren ajuts vinculats a les previsions pressupostàries que hi havia en cada ocasió. I va ser la llei de serveis socials de l'any 2014 que les va configurar com a dret subjectiu i com a prestació garantida. I això en cap cas ho hem posat en dubte. No és que no ho haguem posat en dubte sinó que és el Govern Demòcrata i el grup parlamentari que li dona suport que ha permès que aquestes prestacions tinguin aquesta consideració de garantides i de dret subjectiu. Per tant, en tot cas el qui devia tenir una visió caritativa és qui governava abans de nosaltres que permetia que aquestes pensions no fossin un dret subjectiu i una prestació garantida.

I pel que fa a la qüestió del reglament, a la qual també vostè insisteix, li lleigeixo el que diu l'apartat 2 de l'article 32, que és exactament el que deia l'apartat 2 de l'article 32 vigent: "L'abast dels elements patrimonials considerats en el barem i la determinació de la seva valoració es regulen per reglament".

Jo entenc que això ens habilita perfectament...no, no, per fer-ho tot no, per fer el que li he dit que farem, honorant el ferm compromís que vaig assumir en el seu moment.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Si no hi ha més intervencions....

Procediríem tot seguit a la votació de la reserva d'esmena, votant sí a la reserva d'esmena o no i deixant aleshores el text tal i com ha sortit de la comissió.

Recordo que és la reserva d'esmena número 1 que es correspon a l'esmena número 21 de l'informe del ponent, proposant modificar, eliminant la disposició final cinquena.

S'obre un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sra. secretària, si voleu procedir a donar lectura del resultat, si us plau.

La Sra. Maria Martisella:

Sí. 5 vots a favor, 14 en contra, 8 abstencions.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, a la vista del resultat de la votació, queda desestimada la reserva d'esmena i es manté el text tal i com ha sortit de la comissió.

Abans de passar a la següent reserva d'esmena, suspenem la sessió fins a aquesta tarda. Reprendrem la sessió a les 15.30h.

Se suspèn la sessió.

(Són les 14.04h)

Es reprèn la sessió.

(Són les 15.35h)

(S'incorpora a la sala el Sr. Francesc Camp)

El Sr. síndic general:

Es reprèn la sessió.

Seguim amb la segona reserva d'esmena presentada pel M. I. Sr. Pere López Agràs, president el Grup Parlamentari Mixt.

Aquesta és la reserva d'esmena que es correspon a l'esmena número 24 de l'informe del ponent proposant afegir una disposició final.

Intervé per defensar la reserva d'esmena, la Sra. Rosa Gili.

Teniu la paraula.

La Sra. Rosa Gili:

Gràcies Sr. síndic.

Fa dos anys i mig s'aprova en aquesta sala la Llei de regulació i creació del pla de pensions de la funció pública. Per la porta del darrera, un cop més, el Govern de DA feia un canvi transcendental fent desaparèixer la figura del funcionari en l'Administració general. En les noves incorporacions, els departaments d'exterior, sanitat, de cultura, medi ambient, tràmits i molts d'altres i també en el cos especial d'educació, ja no arribarà cap més funcionari. Així DA trencava l'estructura general de la funció pública andorrana regulada per la llei del 2000.

Segons la llei dels demòcrates, cap més nou funcionari no seria incorporat i al seu lloc es contractarien agents de l'Administració. Subsisteixen això sí, aquests llocs únicament en els cossos especials, interventors i inspectors de Govern.

Tanmateix, ahir mateix, sorpresa. Contradient la pròpia llei votada per DA, el BOPA publica un edicte per la contractació d'un agent de l'Administració de caràcter eventual per ocupar un lloc de treball d'inspector de treball.

Així, a simple vista, el canvi legislatiu pot semblar anecdòtic si no s'aprofundeix en les raons per les quals totes les democràcies que ens envolten han optat per la figura del funcionari en els àmbits de l'actuació pública. Per raons diverses, la prestació de serveis personals a les administracions públiques del nostre voltant es regeixen per un règim especial que es coneix com el règim de la funció pública. No hi ha contracte entre l'Administració i el funcionari sinó que hi ha nomenament. I això significa que el funcionari disposa d'un estatut jurídic determinat i específic.

L'objectiu és garantir actuacions justes i no arbitràries dels treballadors públics a tots els ciutadans siguin del color polític que siguin o de nivell social que siguin o qualsevol altra consideració.

DA al 2014, reconeixia excepcions, en no eliminar la figura del funcionari en alguns llocs de treball, tot i que ahir, ho deia abans, de manera contradictòria i poc seriosa es saltava la llei.

A través de la relació jurídica laboral dels funcionaris, se'ls hi garanteix una major protecció i independència de cara a afrontar qualsevol pressió d'un grup de poder com pot ser el d'un membre de l'Executiu per exemple, no poden ser acomiadats de manera lliure. Però de fet, ja ens està arribant que el Govern de DA acomiada treballadors públics després d'anys i anys de servei de forma no causal. I això ens suposa un mal presagi.

Ho deia anteriorment el company, Gerard Alís. Sembla que ara amb els canvis que han fet, treballar a l'Administració cada dia atrau menys. Estem convençuts que les actuacions dels demòcrates se'ls hi estan girant en contra i de retruc a tots els ciutadans d'Andorra. I ara cada dia que passa anirem pagant més i més les conseqüències d'una administració que va perdent les seves garanties, la seva valorització i el seu prestigi.

A través de la nostra esmena al pressupost, demanàvem recuperar la figura del funcionari en les nostres administracions perquè estem convençuts que tots hi tenim molt a guanyar i que és important com a garantia de perdurabilitat d'una qualitat democràtica.

Per això avui, demanem el vot positiu a aquesta reserva d'esmena.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Mixt, Sr. Víctor Naudi teniu la paraula.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, nosaltres des de SDP, en el treball dins de la Comissió Legislativa de Finances ja vam expressar el nostre suport a l'esmena presentada pel grup socialdemòcrata, doncs avui donarem suport a aquesta reserva d'esmena. I per què? Perquè compartim en bona part els arguments esposats. Entenem que aquesta reforma d'aquest pla de pensions de la funció pública doncs es va fer d'alguna forma que entenc que s'hauria d'haver fet en paral·lel en el mateix moment de fer la reforma de la llei de la funció pública. I per tant, el resultat final ha creat alguns problemes i especialment doncs per aquelles persones que portaven molts anys a dins de l'Administració, i acaba desmotivant el caràcter del

que és el funcionament en si. Per tant, doncs avui votarem favorablement aquesta reserva d'esmena.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Parlamentari Liberal, Sr. Naudi.

El Sr. Carles Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Com hem manifestat amb anterioritat, pels motius exposats en la primera reserva d'esmena presentada pel Grup Mixt, pel Partit Socialdemòcrata, ens abstindrem en aquesta reserva d'esmena.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Demòcrata, Sr. Ballestà teniu la paraula.

El Sr. Marc Ballestà:

Gràcies Sr. síndic.

Reprenem aquí de nou el mateix debat que ja vam tenir al debat a la totalitat del pressupost. Amb aquesta esmena el Partit Socialdemòcrata pretén eliminar la disposició final introduïda en la Llei qualificada de creació i regulació del pla de pensions de la funció pública, en què s'estableix que la provisió de places vacants o de nova creació que no quedin cobertes en fase de promoció interna, són cobertes per agents de l'Administració amb caràcter indefinit, excepció feta de les que afectin als cossos especials i inspectors que es cobreixen amb personal funcionari.

Aquesta disposició va ser feta en aquell moment ja que, estant davant la tessitura d'afrontar una reforma de la llei de la funció pública del tot necessària, no tenia cap sentit que s'anessin incorporant nous funcionaris al cos de l'Administració general sabent que hi ha la voluntat de realitzar una reforma, que està en curs i que tindrà un impacte directe sobre aquests.

Des del nostre grup parlamentari considerem que aquesta premissa continua vigent. Considerem que aquesta reforma és molt necessària i que des de Govern s'està treballant intensament per dur-la a terme. Aprofito l'oportunitat que em dona aquesta intervenció per destacar i reconèixer la feina que l'ex ministre Jordi Alcobé ha realitzat en aquesta matèria i també mostro tot el suport del nostre grup

parlamentari a la tasca que continua en aquests moments la ministra, Eva Descarrega.

Tenim el convenciment que la reforma que s'està impulsant representarà un avenç notable tant des del punt de vista dels propis treballadors de l'Administració pública, els quals continuaran estant posats en valor, com sempre ha estat, com des del punt de vista dels administrats, perquè no hem d'oblidar que el principal objectiu de les administracions públiques i els seus treballadors és el donar el millor servei als nostres ciutadans.

Per tot l'exposat, el nostre grup parlamentari tornarà a reiterar el vot negatiu a aquesta reserva d'esmena.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Govern, té la paraula la ministra, Sra. Eva Descarrega.

La Sra. Eva Descarrega:

Gràcies Sr. síndic.

Reprendré en la meua intervenció l'argument central que ha exposat fa uns instants el conseller del Grup Demòcrata, el Sr. Marc Ballestà, al qual agraeixo molt sincerament el suport manifestat.

En efecte, quan en la passada legislatura es va crear i regular el Pla de pensions de la funció pública es va establir que la provisió de places vacants o de nova creació es faria amb agents de l'Administració amb caràcter indefinit i no amb personal funcionari. En aquell moment, la motivació d'aquesta disposició era clara: vist que estàvem a les portes d'una reforma global de la Llei de la funció pública, no tenia gaire sentit continuar proveint les places de l'Administració amb personal funcionari fins que no es disposés d'una nova regulació.

Dic això per remarcar que aquesta disposició té un caràcter transitori, fins que s'aprovi la nova llei de la funció pública, en la qual el meu equip i jo estem treballant conjuntament amb els treballadors i treballadores de l'Administració i amb representants dels sindicats de l'Administració i l'USDA. També han estat convidats a participar-hi representants del personal i dels sindicats de l'Administració de Justícia i dels comuns.

D'altra banda, podria entendre la preocupació dels consellers socialdemòcrates si aquesta solució transitòria deixés en entredit la professionalitat o la neutralitat política de l'Administració pública o bé posés en risc la qualitat dels serveis públics. Però això no és així, ja que les persones que estan sent

actualment contractades com a agents de l'Administració amb caràcter indefinit posseeixen les mateixes capacitats i la mateixa vàlua que si fossin personal funcionari.

Altrament, tampoc entén el Govern que aquesta solució transitòria contribueixi a precaritzar el sector públic com s'ha dir aquest matí en aquesta Cambra perquè no hi ha desigualtats entre el personal funcionari i els agents de l'Administració amb caràcter indefinit. L'única diferència és el caràcter estatutari dels primers i el caràcter contractual dels segons. Però el contracte que uneix els agents de l'Administració amb l'Administració, -i perdonin la redundància-, és de contingut anàleg a l'estatut funcional. Tenen les mateixes condicions pel que fa a drets, obligacions, incompatibilitats, sistema retributiu, mobilitat, règim i procediment disciplinari, excedències o salut laboral.

Per tant, no veig per què caldria ara anul·lar aquesta solució transitòria quan properament el Consell General tindrà l'oportunitat de debatre, -i espero que aprovar-, la reforma de la Llei de la funció pública.

A més, cal tenir en compte que els cossos especials, els inspectors i els interventors, -que són aquells més directament vinculats a les funcions més genuïnes i indestriables del poder públic-, continuen sent proveïts per personal funcionari. El Govern ja treballa en paral·lel amb la reforma de la Llei de la funció pública en la Llei del cos especial d'ensenyament i en la Llei del cos diplomàtic.

Per tot plegat, en nom del Govern demano a les conselleres i als consellers generals que votin desfavorablement la reserva d'esmena.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sra. Rosa Gili.

La Sra. Rosa Gili:

Moltes gràcies Sr. síndic.

A veure, ara jo no amagaré que estic molt sorpresa perquè malgrat que jo hi era en l'última legislatura, vaig treballar en aquesta llei. Primera vegada que sento que això era una disposició transitòria. Tant mateix, me n'alegro que vostès comencin a rectificar. Llàstima que no es puguin dir a vegades les coses més clares, però en aquell moment mai es va dir que fos una disposició transitòria sinó que era una disposició final. Per tant, el fet que fos una disposició

final ja diu clarament que no tenia aquesta vocació. Però bé, rectificar és de savis i me n'alegro.

El que no acabo d'entendre tampoc, és a dir què té a veure el fet que hi hagués una reforma en curs, que aprofito de passada per dir que porten sis anys governant, era una de les prioritats, vostès ho portaven al programa electoral, valorització de la funció pública, ja n'hem parlat moltes vegades. Crec que el que han fet més aviat és el contrari i portem dies dient-los-hi. N'hem parlat fa una estona, el meu company Gerard Alís ho ha dit amb els policies, etc., etc. És a dir que em sembla que més aviat el que estan fent és el contrari del que portaven al programa.

A veure, quan vénen a dir que no canvia gens. Que l'agent de l'Administració ho té tot igual. Potser no ho he explicat prou bé abans o potser no interessa parar-se en aquest aspecte, però jo crec que és molt important la diferència. És a dir ara aquest personal, l'agent de l'Administració està sotmès a la normativa laboral. Què vol dir això? Que aquell agent de l'Administració que faci alguna cosa que a vostès no els hi agradi, tenen la capacitat de fer-lo fora d'un dia per l'altre, l'indemnitzaran o no, però vull dir aquesta és la seguretat que tenen. I a partir d'aquí quina garantia ens dóna als ciutadans de base, si sabem que un funcionari pot estar espantat per la seva situació poc protegida i que per tant, vull saber i estem en un país que costa molt que la gent digui el que pensa, costa molt que hi hagi sindicats, que hi hagi representants. Quina força tindrà algú que sap que d'un dia per l'altre si s'enfronta amb el cap de Govern o amb el ministre de torn o amb el que sigui, se'n pot anar al carrer. Bé i més endavant ja parlarem dels eventuals que això ja és un altre tema.

Per tant, a veure, crec que és molt greu el que van fer vostès fa dos anys. Veurem el que volen fer amb la llei de la funció pública però lamentablement difícilment podem compartir el que van fer llavors, i per això d'aquí aquesta esmena que hem volgut fer per rectificar el que ens sembla que és normal, el que està en els països que ens envolten. És que no estem inventant res. I el que deia, al 2014, van fer exactament el mateix que porten fent des de què han entrat en el poder, canviar les coses pel darrera. En aquell moment l'excusa és el pla de pensions dels funcionaris, i a partir d'aquí trenquen tot l'eix del que ha de ser la funció pública. Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Mixt, hi ha intervenció...

No hi ha intervenció...

Pel Grup Liberal....tampoc.

Alguna altra intervenció per part dels Srs. consellers...

Sr. Ballestà.

El Sr. Marc Ballestà:

Sí gràcies Sr. síndic.

Bé Sra. Gili, no comparteixo les seves valoracions.

Com sempre, a vostè li agrada tergiversar les paraules. Tant en la meua intervenció com la que ha fet la ministra, hem dit que la voluntat que tenia aquesta disposició final que té la llei, era de caràcter transitori mentre es treballava la llei. En cap cas hem parlat que sigui una disposició transitòria tot i que la voluntat és aquesta. I la voluntat aquesta també es va expressar en el seu moment, d'acord!

Ens torna a recordar que portem sis anys governant i que no hem avançat en aquest aspecte. Bé, en aquest sentit també s'ha explicat moltes vegades que per tirar endavant la reforma de la funció pública es va creure i creiem que era necessari primer de tot afrontar el debat dels fons de reserva de pensions de jubilació dels funcionaris. I és una reforma que es va fer, i fer aquesta reforma doncs va caldre bastants esforços i molt de temps perquè es volia fer amb el màxim de consens. Consens que finalment no es va poder assolir però sí que va haver-hi tota la voluntat per part del ministre Cinca en aquest cas, de tirar-la endavant. Un cop fet això, doncs sí que es van establir les bases per poder treballar i tirar endavant aquesta reforma de la llei de la funció pública. Reforma que va iniciar com ja he dit, l'ex ministre Alcobé i que ara continua la ministra Descarrega.

I també una altra de les coses que em sorprèn quan vostè parla tant de posar en valor la figura del funcionari, del treballador de l'Administració pública és que a l'hora de destacar el que té de valor ser funcionari només ho redueix a l'àmbit de la permanència a l'Administració, la seva seguretat del lloc de feina. Entenc que hi ha molts altres aspectes que donen valor a aquesta figura i només centrar-se en el tema de la permanència o perdurabilitat en el seu lloc de treball.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern, Sra. ministra.

La Sra. Eva Descarrega:

Gràcies Sr. síndic.

Únicament precisar que en els contractes d'agent de l'Administració de caràcter indefinit, aquest contracte està sotmès en general al que estableix la Llei de la funció pública. Per tant, és en aquest sentit que no hi ha diferents condicions entre els funcionaris i els agents de l'Administració amb caràcter indefinit.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sra. Gili.

La Sra. Rosa Gili:

Sí gràcies Sr. síndic.

A veure, judicis de valor no sé del que m'està parlant Sr. Ballestà. És a dir, estem revisant l'exposició de motius. A veure, que a mi no em fa massa falta però sí que m'agrada revisar-ho. No em fa falta per què? Perquè m'hi vaig passar moltes hores treballant en aquesta llei, i per tant tinc claríssim que mai en cap moment es va parlar d'una acció transitòria. En cap moment es va parlar d'això. Però ja és el que he dit abans, si canvien d'opinió, canvien d'opinió.

Dir-me que vostès van fer el pla de pensions i que això va demanar molta feina. A veure, miri, no és que m'agradi tornar a repetir les coses però en aquell moment hi havia 22 consellers, de temps i de recursos humans per fer coses n'hi havia moltíssims, ara vostès són 15, per tant, bé excuses. S'hi posen ara, bé, d'acord posem-nos-hi, però ja tarden.

A veure el que deia, vostè li vol treure una mica d'importància al que jo li estic dient, en el sentit de quina diferència hi ha entre el funcionari, l'estatut del funcionari i la normativa laboral. A veure, jo crec que és essencial, és a dir el fet que el funcionari tingui un altre tracte és una eina fonamental per lluitar contra la corrupció. És a dir, hi ha d'haver-hi algú fort, amb un contracte fort, amb unes condicions fortes perquè no hi hagi arbitrarietats, perquè no actuï d'una manera amb un perquè és la persona tal, de casa tal i el que sigui, i d'una manera diferent amb els altres. És això, és una garantia d'igualtat.

I només per acabar ara el que voldria és també que se'm posicionin també en relació amb aquest edicte d'ahir. Jo estic molt sorpresa, és a dir, la llei clarament diu, -em sembla que és la disposició final primera-, diu on han de subsistir els funcionaris i diu clarament els inspectors. Llavors jo aquí la veritat és que estic molt sorpresa, tinc un edicte per a la contractació d'un agent de l'Administració, -ja primera cosa que jo entenc que ja no respecta el que

diu la llei-, però és que a més a més de caràcter eventual, i això també en parlàvem abans però estem parlant d'un inspector de treball.

A veure, la disposició aquesta la van fer vostès, l'excepció aquesta la van fer vostès... Vull dir, nosaltres evidentment no compartíem que hi haguessin d'haver excepcions però, estem d'acord evidentment en aquest mínim de mínims i, per tant, si em poden explicar què és el que ha passat aquí us ho agrairia de veritat.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció per part dels senyors consellers...

Sr. Ballestà.

El Sr. Marc Ballestà:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, veig que els seus discursos no es mouen gaire. Contínuament també ens van recordant que abans érem 22 i que ara som 15 i que per això no tirem les coses endavant... Bé, vostès eren 6 i ara només són 3, eh, també? Facin veure el dels números i per què serà també que han disminuït en aquest sentit?

També em diu que... -bé, jo també em quedo sorprès- que pressuposa que els agents de l'Administració o els treballadors eventuais de l'Administració no són imparcials perquè com que no són funcionaris, per tant, poden ser corruptibles, poden prendre decisions com les que no faria el funcionari. Home, jo crec que aquesta és una afirmació molt greu! Només per l'estatus que li atorga la capacitat o la llibertat per poder prendre les decisions i no ser coaccionat, o prendre-les amb suficientment imparcialitat. Crec que hauria de redefinir o de tornar a reformular el que acaba de dir.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

El Govern desitja intervenir...

Alguna altra intervenció...

Sra. Gili.

La Sra. Rosa Gili:

Sí, gràcies Sr. síndic.

A veure, començo per dir que quan li he dit que abans eren 22 i ara 15 només, li deia en el sentit que

vostès de recursos humans en tenen molts. No sé quina lectura ha fet però francament no té res a veure amb el que jo li estava dient.

A veure, quan em refereixo a la corrupció potser no és... Evitar tràfic d'influències, i aquí sí que pot haver-hi... Una forma de pressió, eh?

El que volem és que la persona es senti recolzada amb les decisions, el treballador públic, perquè tots tinguem una garantia d'igualtat i de tracte igualitari amb tothom, és això el que vull dir, i que no estigui sotmès al qui tingui la temptació de pressionar-lo... I cap aquí anava, si m'he explicat malament em sap greu però és cap aquí: és evitar els abusos de poder.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sr. Ballestà.

El Sr. Marc Ballestà:

Sí, ja per acabar i tampoc voldria allargar aquest debat però, home, no sóc un expert en dret administratiu però pel tema de tràfic d'influències i corrupció obliga igual a un funcionari que a un agent de l'Administració. Per tant, utilitzar aquesta diferència per dir que uns són més propensos, o no... Home, continuo dient-li que no s'ajusta gens a la realitat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Hauríem de concloure el debat. Una última intervenció Sra. Rosa Gili.

La Sra. Rosa Gili:

Sí, gràcies Sr. síndic.

No, només és per precisar.

És a dir, jo no estic posant en dubte la professionalitat de ningú, però és el fet que una persona està més protegida, és únicament això el que vull dir. I, a veure si els altres països ho fan, em sembla que és una cosa que a moltes democràcies és així i és per alguna raó, no?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

No hi ha més intervencions...

Bé doncs, acabades les intervencions procedirem a la votació de la reserva d'esmena, votant sí a la reserva d'esmena, o no, i deixant el text tal com ha sortit de la comissió.

És la reserva d'esmena número 2 que es correspon a l'esmena número 24 de l'Informe del Ponent proposant afegir una disposició final.

Obrim un termini de temps per votar.

(Votacions)

Sra. secretària, si voleu procedir a donar lectura del resultat, si us plau.

La Sra. Maria Martisella:

Sí.

5 vots a favor, 14 en contra i 8 abstencions.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, a la vista del resultat de la votació queda desestimada la reserva d'esmena i es manté el text tal com ha sortit de la comissió.

Seguim amb la tercera reserva d'esmena presentada pel M. I. Sr. Pere López, president del Grup Parlamentari Mixt. És la reserva d'esmena que es correspon a l'esmena número 25 de l'Informe del Ponent proposant afegir una disposició final.

Intervé per defensar la reserva d'esmena la Sra. Rosa Gili. Teniu la paraula.

La Sra. Rosa Gili:

Gràcies Sr. síndic.

Període de crisi, moments difícils, és una evidència que és el que estem vivint però això en cap cas justifica sacrificar tota una generació de joves -i no tan joves- que treballen per l'Administració pública en una situació més que precària i d'inseguretat total. Persones que porten anys, algunes més d'una dècada treballant per l'interès general sense cap valorització, sempre a la banda mínima del nivell de classificació de salaris i amb la pressió extrema que provoca la incertesa de no veure's renovat el contracte.

En preguntes escrites que vam fer al Govern vam demanar informació sobre la situació del personal en els últims deu anys ja que mai ens hauríem imaginat que en molts casos aquests deu anys es veuen superats... Ara ho sabem.

Aquests treballadors eventuais, tal com ens contestava el Govern a les nostres preguntes -i ara

també s'ha dit una mica-, poden estar contractats a qualsevol lloc de treball fins i tot a llocs de responsabilitat, tenir accés i manipular dades sensibles i confidencials i això sense saber si demà continuaran sent aptes per la feina.

Abans comentava el cas de l'edecte d'ahir mateix per contractar, ni més ni menys, que un inspector de treball eventual que -aprofito per recordar que vostès no m'han contestat i potser ara ho podran fer. Aquesta situació en relació als eventuais l'ha fomentat i perpetuat al Govern de Demòcrates per Andorra i el resultat és aquest: tota una generació de joves i no tan joves pels quals esdevé molt difícil fer plans de futur i construir la seva vida.

De les 2.569 persones que treballen a Govern: 632 ho fan amb contractes a durada determinada o d'eventual, gairebé un 25% dels treballadors públics, i això sense citar totes aquelles persones que treballen a les altres institucions públiques de l'Estat i també dels comuns. De fet, estem esperant respostes a les nostres preguntes del Govern sobre l'abast d'aquestes contractacions en totes les institucions públiques nacionals: FEDA, Andorra Telecom, el SAAS, Andorra Turisme i molts altres, ja que també aquestes són responsabilitats del Govern de Demòcrates per Andorra.

Entenem que es pugui utilitzar la figura de l'eventual però aquesta ha de ser puntual i la seva durada ha de tenir una limitació en el temps i més quan qui ho fa és l'Administració pública. De fet, així ho recull el Codi de relacions laborals del 2008 que limita l'encadenament dels contractes temporals a tres únicament, i així ho veien els legisladors llavors.

Vista la inacció gairebé absoluta dels demòcrates en aquesta qüestió, els socialdemòcrates hem optat per esmenar el projecte de pressupost proposant la reducció de la meitat de les contractacions d'eventuals amb l'objectiu que la resta siguin contractats de manera indefinida.

Lamentem la negativa absoluta per part dels consellers de DA de contemplar la nostra proposta, ja que ni tant sols han plantejat una transacció. És lamentable que en sis anys de govern demòcrata no s'hagi solucionat la problemàtica de la gran quantitat de treballadors eventuais alguns de molt llarga durada i, per tant, en una situació de precarietat total. De fet, convé recalcar un cop més, el posicionament de paraules i promeses de DA també de cara a aquest col·lectiu. Ara bé, en realitat les paraules, ja ho sabem, se les emporta el vent i vostès no volen agafar cap compromís en ferm i deixen estancar els problemes. En comissió legislativa ni van votar la nostra esmena, ni van fer cap proposta de transacció.

Així doncs, avui demanem el suport a la nostra reserva d'esmena perquè entenem que un govern democràtic no pot ser qui mantingui als seus treballadors en aquesta situació d'incertesa, de precarietat i de desprotecció. I no només ells, ho deia abans, també de tots els ciutadans d'Andorra a través de la seva situació perquè aquí també, al nostre entendre, es posa en perill la qualitat democràtica i el desenvolupament de la nostra societat i del nostre país.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Mixt, Sr. Víctor Naudi teniu la paraula per SDP.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, escoltades les paraules de la consellera Sra. Rosa Gili, l'argumentació la podem compartir com vam compartir el treball amb esmenes, aquesta proposta d'esmena en el seu dia. Entenem des d'SDP, doncs, que la figura dels eventuais és una figura que al llarg dels anys se n'ha anat abusant, és hora doncs d'anar reduint tant com es pugui el nombre important d'aquestes persones que treballen per l'Administració sense, evidentment, que desaparegui aquesta figura. Entenc que aquesta figura és necessària per cobrir aquelles baixes de llarga durada però no cal que se n'abusi perquè comporta problemes de precarietat tot i que en general les persones s'impliquen molt per la feina però és una inestabilitat de cara a la seva previsió de futur i això s'ha d'evitar tant com es pugui. Però, per altra banda, entenem que la figura de l'eventual al llarg dels anys, i especialment en el mandat del Sr. Martí, és una figura que acaba essent el resultat o serveix també com a caixa de galetes a nivell electoral i tot sovint se n'està fent ús i el Govern de Martí és un exemple. Doncs, la figura de l'eventual, sempre, doncs de vegades per entrar a l'Administració per la porta petita i al final és un pas per acabar engreixant l'Administració de vegades sense que hi hagi un edicte necessari.

Per tant, compartim aquesta reserva d'esmena i hi votarem favorablement.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Parlamentari Liberal, Sr. Ferran Costa teniu la paraula.

El Sr. Ferran Costa:

Gràcies Sr. síndic.

El Grup Parlamentari Liberal en sintonia amb tot l'argumentari exposat anteriorment, ens abstindrem en la votació de la reserva d'esmena número 3.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Pel Grup Demòcrata, Sr. Ballestà teniu la paraula.

El Sr. Marc Ballestà:

Gràcies Sr. síndic.

Durant el treball en comissió el nostre grup parlamentari ja es va mostrar contrari a acceptar aquesta esmena. Sobre aquest mateix punt ja es va tenir també un intens debat en el debat a la totalitat que vam fer fa unes setmanes i el nostre posicionament coincideix amb el que Govern ja va expressar llavors.

Compartim amb vostè que no es pot fer abús de la figura dels empleats eventuais a l'Administració pública i també que hem d'evitar que persones en aquesta situació es perpetuin en el temps i és per aquest motiu que, com bé s'ha explicat en diverses vegades en aquesta Cambra, ja s'ha establert un pla per regularitzar bona part de les persones que es troben en aquesta situació. A destacar el Ministeri d'Educació, àrea on es concentra la majoria d'aquests cassos.

A més a més, com també hem comentat fa un moment, hi ha en curs una modificació de la Llei de la funció pública que també tindrà molt a dir en aquesta qüestió.

També es va explicar en detall en la darrera sessió que aquests processos no són immediats i que requereixen del seu temps i dels recursos per dur-se a terme i per tant no és factible la proposta que vostès pretenien fer de reduir a la meitat el nombre de personal eventual a l'Administració en un únic exercici.

Ens felicitem de què l'any passat ja es duguessin a terme els concursos per regularitzar 20 places i que per aquest any n'hi hagin previstes 20 més. Animem a Govern a continuar amb aquesta tasca per assolir unes xifres raonables, ja que aquesta figura tampoc pot ser eliminada del tot de l'Administració pública.

Com ja vam fer en el treball en comissió, el nostre grup parlamentari tornarà a votar desfavorablement a aquesta reserva d'esmena.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern, Sra. ministra teniu la paraula.

La Sra. Eva Descarrega:

Gràcies Sr. síndic.

En una línia similar al que he comentat en el debat de la reserva d'esmena anterior, ens trobem a les portes d'una reforma global de la Llei de la Funció Pública que redefinirà la relació, o les relacions, entre l'Administració i els seus treballadors. Entenc, doncs, que disposicions d'aquest tipus serien més pròpies en el marc de la reforma de la funció pública.

Tal i com deia el conseller del Grup Demòcrata, el Govern també entén i comparteix la preocupació per l'elevat nombre de personal eventual per obra o serveis que actualment treballa al si de l'Administració pública. Probablement com a conseqüència d'una regulació de la funció pública que precisa ser reformada en profunditat.

Entenem també que es tracta d'una situació transitòria i, repeteixo, que compartim el neguit dels consellers per aquesta qüestió. Això no obstant, em sembla que disposicions com les contingudes en aquesta reserva d'esmena poden tenir cert risc. Estan ben intencionades -d'això no en tinc cap dubte- perquè tots voldríem reduir el nombre d'eventuals a l'Administració, especialment el personal eventual per obra i servei.

Però obligar el Govern a dur a terme una reducció dràstica en poc temps podria tenir efectes perjudicials no desitjats. Perquè per dur a terme aquesta reducció cal crear noves places i convocar nous concursos -i aquesta és sempre una decisió que precisa d'una reflexió pausada- o bé prescindir dels serveis d'aquestes persones, una decisió igualment complicada per a totes les parts.

Per tant, entenc que la nova Llei de la funció pública ens ha de donar els instruments per trobar la millor solució a aquestes situacions i per anar reduint el nombre d'eventuals per obra o serveis de forma progressiva. Caldrà alhora una planificació a curt termini que sigui econòmicament sostenible i assumible pel Govern. Però repeteixo que optar per la via de disposicions dràstiques i maximalistes podria tenir conseqüències negatives.

El Govern, com bé recordava el conseller Ballestà, va convocar 20 places el 2016 i ha convocat 20 concursos nous aquest any per regularitzar 40 places del Ministeri d'Educació i Ensenyament, i en convocarà més en el futur; aquesta és la línia del Govern. Espero, a més, que la nova regulació de la funció pública contribueixi en positiu en aquest procés fins a situar el nombre d'eventuals per obra o servei dins d'uns límits raonables, però també d'una manera ordenada i reflexionada.

Per tot plegat, en nom del Govern demano a les conselleres i als consellers generals que votin desfavorablement a la reserva d'esmena.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sra. Rosa Gili.

La Sra. Rosa Gili:

Sí, gràcies Sr. síndic.

A veure, jo crec que aquí és un debat que és important. Govern diu: comparteixen preocupació, situació transitòria... A veure, transitòria sí ho acceptem, és a dir, podem acceptar que durant un temps, no sé, dos anys, tres anys es pugui necessitar bé, que una persona faci aquesta feina, crec que potser seria la durada màxima que es podria demanar a algú, però quan estem parlant de gent que fa més de deu anys que comencen joves, que la seva vida va avançant i que segurament han de tenir projectes de futur... no sé, comprar-se una casa, un cotxe, tenir un fill, i els mantenim d'aquesta manera a Govern... És a dir, les empreses privades no ho poden fer, no ho poden fer perquè hi ha el Codi de relacions laborals i no ho permet, però en canvi el Govern doncs... cap problema! Més de deu anys i ens és igual, aquesta gent no evoluciona, continua en el mateix nivell en tots els sentits, és a dir, a nivell de base i vostès es queden tan amples.

Que ens diuen 20 places... A veure, 20 places de 632 eventuals això és pecata minuta, és a dir, aquí tenim un problema! Jo crec que el que hauríem de posar sobre la taula és la hipocresia que estan tenint vostès. És a dir, si aquesta gent és necessària, per què ens ho hem de rumiar tant?

Una altra pregunta que em faig: si aquesta gent està fent bé la seva feina, doncs potser que ens ho mirem i potser hi ha altres maneres de regularitzar la situació d'algú perquè és una evidència que tenim uns problemes molt importants que els hi estem creant també a aquesta gent, és que algú que va

entrar fa 11 anys, que va entrar amb els requisits que se li demanava, miro el ministre d'Educació, és a dir, algú... un professor de física amb una llicenciatura de física entrava, avui en dia li estem demanant un màster i estem parlant d'una persona que potser fa deu anys que està fent de professor, té una experiència i això té un preu.

Per tant, no sé, jo no els hi diré ara el que han de fer: primera, perquè ni em toca, ni tinc la informació que vostès tenen, però dir-nos que això no és factible perquè hi ha molts... doncs, em sembla una excusa molt pobra i bé, sabent els anys que vostès porten al poder, ja ho hem parlat abans... Bé, vostès no tenen la consciència; de paraula sí que diuen que els preocupa però en els fets no acompanyen.

I reitero si us plau, per tercera vegada, si algú em pot explicar la contractació aquesta d'un inspector de treball, si correspon a un canvi de la Llei, si és un error, si vostès estan canviant de filosofia i consideren que un inspector de treball ja no és algú que ha de tenir un contracte més reforçat. Bé, els hi agrairia perquè penso que és important amb el debat que estem tenint avui de cara al futur.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Algun altre conseller desitja intervenir...

Sr. Ballestà.

El Sr. Marc Ballestà: (0.40'.25")

Gràcies Sr. síndic.

Bé, Sra. Gili, compartim amb vostè que hi ha casos extrems als quals se'ls hi ha de donar solució. Ja ho he dit en la meua intervenció i la ministra també s'hi ha referit.

Ara bé, escoltant-la a vostè sembla que estiguem davant de la fi del món. És a dir, fa realment un relat tan tremendista que jo no sé com agafar-lo. Sacrificar tota una generació... és que tota una generació va treballar a l'Administració pública. No ho sé. Potser sí i no me n'he assabentat, jo.

I després, totes les contractacions que fa l'Administració pública són eventuais? Perquè jo diria que no. Potser vostè que ha fet tantes preguntes i tantes demandes d'informació tindrà la ràtio de quantes són eventuais respecte de les que no ho són.

I després també reafirmar, que bé, que nosaltres entenem que hi ha aquesta problemàtica, que nosaltres hem fet aquest pas per tal d'intentar regular aquesta situació. A part hi ha en marxa aquesta reforma de la Llei de la funció pública, i que no hem

transaccionat aquesta esmena per aquest motiu, perquè ja hi ha un pla establert amb una previsió de places a cobrir. Per tant, sabent també del seu gran tarannà dialogant a l'hora d'acceptar transaccions a les esmenes no calia proporcionar o intentar transaccionar aquest aspecte.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. ministra.

La Sra. Eva Descarrega:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, en primer lloc manifestar que com bé ha dit la consellera Rosa Gili, doncs, hi ha eventuals de l'Administració que fa més de 10 anys que es troben en aquesta situació. Per tant, entenc que hi ha responsabilitat compartida per part dels diferents governs que han passat des de fa 10 anys.

En segon lloc, pel que fa al nombre, precisar que si bé parlem del voltant de 600 persones, que són 546 eventuals, únicament eventuals per obra i servei parlem de 217 persones, no parlem de 600.

I en relació a aquest nombre de persones, com bé hem dit, la voluntat del Govern, és fer-ho de manera ordenada i planificada.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sra. Rosa Gili...

Perdó, el Sr. Jover em demana d'intervenir i després li donaré la paraula.

El Sr. Eric Jover:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Tant sols reiterar una miqueta, la Sra. Gili ens té acostumats al seu discurs, una miqueta apocalíptic. Ja no espero un reconeixement de l'acció del Govern que estem desenvolupant, però bé, 40 persones en dos anys i, a més a més, amb la voluntat de continuar així, ja fa un 20% del percentatge que tenim d'eventuals al Ministeri d'Educació, crec que són senyals clars de la voluntat d'aquest Govern. A més a més, la ministra Descarrega i el ministre Alcobé, abans, jo crec que estan portant una acció ferma associada a la funció pública i que també ens permetrà donar senyals en aquest sentit.

Pel que fa a les condicions de treball, miri, li faig un anunci i aprofito. Estem treballant amb una modificació des del Ministeri d'Educació de la llei d'ordenament del sistema educatiu andorrà on, per exemple, es treballa amb els requisits per accés als diferents llocs de feina.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. Gili.

La Sra. Rosa Gili:

Sí, moltes gràcies.

A veure, el meu discurs és apocalíptic! No sé si és apocalíptic. A veure, jo el que li diria és que penso que el que es troba en aquesta situació li sabrà dir com se sent. Apocalíptic, evidentment, ho pot semblar quan es mira des d'una postura benestant, amb una feina fixa, potser el que es troba en aquesta situació potser li explicaria segurament més que jo el que es ressent.

Vostès ens parlen de 40 regularitzacions en dos anys i sembla que estan satisfets. Jo què volen que els hi digui. Però ho trobo més que insuficient. I amb el company Pere López ara fèiem càlculs. En el seu ritme, en 30 anys regularitzen totes aquestes persones. Bé, si aquest és el ritme que tenen, doncs, si els hi sembla bé, fantàstic per vostès, per nosaltres ens sembla molt i molt trist.

La Sra. Descarrega ens feia una referència a què aquests eventuals ja hi eren. Miri, jo només li recordaria que durant els pocs mesos de Govern socialdemòcrata es va agafar una decisió que va ser justament amb els eventuals d'educació, se'ls hi va començar a pagar els estius per primera vegada. Per tant, jo crec que això ja va ser un punt al seu favor. Teníem justament en aquell moment un compromís en 4 anys que regularitzaríem tots els eventuals. Va haver-hi una taula de treball de la funció pública, que també n'hem parlat moltíssimes vegades, que vostès durant molts anys van deixar en un calaix. Fa un temps va tornar a reparèixer, van acabar, suposo jo, engolint-se una mica el seu orgull i la van recuperar. Bé, ara fa dies que no en sentim a parlar. Bé, ja veurem. Jo la Sra. Descarrega li vull fer un vot de confiança, ja ho han dit els meus companys, però és que no és vostè Sra. Descarrega, és el que hi havia abans.

I només per acabar, quan el Sr. Ballestà, quan estàvem parlant de generació, miri, jo crec que podem mirar els joves que treballen a l'Administració en aquests moment, i abans deia que

hi ha un 25% en la població total. Crec que no m'equivocaria gaire pensant que la gran majoria, segurament prop del 99% dels joves que treballen a l'Administració són eventuals.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Algún altre conseller desitja intervenir...

Sr. Ballestà.

El Sr. Marc Ballestà:

Bé com sempre vostè fa les afirmacions en base a suposicions i expectatives. Quan hagi demanat i tingui les dades, ens ho pot transmetre i llavors ja podrem opinar en base a nombre reals.

També li volia recordar que, com també li ha comentat la ministra, és que hi ha places d'eventuals que no es poden regularitzar, perquè són llocs que per motius, ja siguin de comissions de serveis o excedència tenen reserva de plaça. I aquestes places no les podem cobrir amb algú amb temps indefinit, o hem d'anar fent créixer l'Administració sense control en aquests casos.

Bé, aquí es demana responsabilitat també del Govern per vetllar en aquests casos.

I després també, bé, es diu del tema de terminis, de timings, i vostès proposaven reduir el 50% en un any, i ara també he sentit dir, no sabia aquesta informació, que la proposta que van fer vostès en el seu moment era reduir-les totes en quatre anys. Bé, suposo que han volgut duplicar el rati que havien previst en aquell moment.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. ministra, no hi ha intervenció...

Hauríem d'anar tancant.

Sra. Rosa Gili.

La Sra. Rosa Gili:

Sí, moltes gràcies.

A veure, la proposta que teníem nosaltres era el 50% dins d'educació. I li parlo de sis anys... no, vuit anys abans. Vuit anys abans, per tant, no ho sé... Això era una de les coses que podíem haver transaccionat i que vostès no van voler. Evidentment, vam posar la barra alta perquè considerem que vostès van molt tard. Però és que no van ni voler-ho transaccionar.

Per tant, no em vingui a tirar la pilota al meu camp, que crec que més aviat la té al seu.

M'està dient que quan jo tingui informació que li passi. Miri, vostè té línia directa. Si no m'equivoco fa part del grup que dóna suport al Govern, si vostè no té la informació, doncs, estic una mica preocupada.

I sobre el que deien de les comissions de servei. Miri, aquest també és un tema, jo avui no tinc cap veritat absoluta, però potser també és una de les coses que s'ha de fer una reflexió, i n'hem parlat a vegades amb els companys, jo conec un altre sistema que no funciona així. És a dir, si el que bloqueja són comissions de servei o no sé quins tipus de figures que fan que la gent estiguin en una posició provisional de per vida, doncs, potser també és un dels temes que no sé si ho té previst la Sra. ministra, però potser també són temes a reveure. Ja que entrem en això, ho podem reveure. Jo no crec que sigui normal que pugui haver-hi algú que estigui en una postura transitòria durant anys i panys. Qui ha marxat d'aquest lloc, doncs, potser pot fer una reflexió en un moment donat al cap d'ics anys si vol tornar o no. Bé, tot això per dir, és a dir ara no ho solucionarem, però crec que tot això són excuses que per a mi no ens convencen. Si hi ha un problema se soluciona, i punt. El que no pot ser és el que fan vostès de deixar estagnar els problemes.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sr. Ballestà.

El Sr. Marc Ballestà:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, jo li demano la informació perquè és vostè la que ve aquí i fa sempre afirmacions absolutes i rotundes. Per tant, és important que si les fa, tingui les dades per sustentar-les, però com que veig que mai ho fa i sempre gira la truita en dir que bé, ja seran els qui demanaran, vostès els qui preguntaran. I ho hem vist en vàries de les preguntes que vostè ha fet aquí en sessió de Consell.

I després per altra banda, bé, li recomano que es llegeixi l'esmena que vostès han presentat, que per cert està mal redactada.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, una última intervenció.

Sra. Rosa Gili.

La Sra. Rosa Gili:

A veure, només una petita cosa.

L'esmena està mal redactada, no ho sé, en podríem parlar. Però ja li he dit, és a dir, si el problema era aquest... Miri, vostè abans ha fet unes afirmacions dient que no acceptàvem les transaccions. Jo no sé, d'entrada amb mi no ha treballat mai, crec o ben poc o poca cosa. És a dir, que no és veritat que no acceptem les transaccions i parlo també pels meus companys, perquè no tinc cap problema en dir-ho, en afirmar-ho, perquè sé que són així. Per tant, dir que l'esmena estava mal presentada, no sé si estava mal presentada, però si hi hagués hagut voluntat, vostès proposaven una transacció i ho arreglàvem.

I tampoc he acabat d'entendre el que em venia a dir, que si jo feia demandes. A veure, justament, nosaltres fem moltíssimes demandes per saber del que parlem.

Per tant, la veritat, el que m'ha dit abans no he entès el que volia dir.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Ballestà, també és l'última intervenció.

El Sr. Marc Ballestà:

Sí, gràcies.

Bé, quan li deia jo, el tema de formulació de l'esmena és perquè vostè ha dit que aquesta esmena només se centrava amb els eventuals d'educació i no és així. Parlaven dels eventuals de tota l'Administració. Almenys l'esmena no fa referència a aquesta puntualització.

I referent al tema de les demandes d'informació, és el que hem repetit en aquesta Cambra. Vostès vénen aquí, fan sempre afirmacions rotundes per desacreditar la tasca del Govern i de la majoria que li dóna suport. Però quan li reclamen en què es fonamenten aquestes veritats absolutes, diuen que vostès tenen la informació, busquin-la vostès i demanin-la vostès. No, si vostès vénen aquí i fan afirmacions absolutes, el que han de fer és tenir les dades per suportar-les.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, acabades les intervencions, procedim tot seguit a la votació de la reserva d'esmena, votant sí a la reserva d'esmena o no, i deixant el text tal com ha sortit de la comissió.

Els recordo que és la reserva d'esmena número 3 que es correspon amb l'esmena número 25 de l'informe del ponent proposant afegir una disposició final.

S'obre un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sra. secretària, si voleu procedir a donar lectura del resultat, si us plau.

La Sra. Maria Martisella:

Sí, 5 vots a favor, 14 en contra i 8 abstencions.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, a la vista del resultat de la votació, queda desestimada la reserva d'esmena i es manté el text tal com ha sortit de la comissió.

Seguim amb la quarta reserva d'esmena presentada pel M. I. Sr. Pere López, president del Grup Parlamentari Mixt.

És la reserva d'esmena que es correspon amb l'esmena número 26 de l'informe del ponent proposant afegir una disposició final.

Intervé per defensar la reserva d'esmena, el Sr. Pere López.

Teniu la paraula.

(El Sr. síndic general deixa la sala)

El Sr. Pere López:

Gràcies Sra. subsíndica.

Bé, la reserva d'esmena que debatem està relacionada a tornar a introduir uns percentatges de destinació de les transferències que reben els comuns.

Breument, perquè tots coneixem la història en aquesta qüestió, només cal recordar que a la llei de l'any 93 s'establia un percentatge de destinació d'aquestes transferències que els comuns havien de destinar a inversió. En concret un percentatge que s'ha anat modificant al llarg dels anys en diferents modificacions de la llei, que habitualment ha estat entre el 70 i 80%.

És cert que aquell percentatge s'ha demostrat amb els anys, es va demostrar amb els anys, que era un percentatge massa elevat i que això va provocar una sèrie de problemes en la seva aplicació pràctica i a la fi, el fet que els comuns no estaven destinant aquest

percentatge d'inversió en els diferents anys, i pel qual es van acumular uns romanents d'inversió no efectuats.

L'any 2015 es va aprovar una modificació de la llei de transferències que contenia dos punts essencials. D'una banda, es van suprimir o es van eliminar aquests romanents d'inversions no efectuades, una qüestió que ens va semblar bé. De fet, tampoc no hi havia massa altres opcions. I per altra banda, es va eliminar els percentatges de destinació de les transferències.

D'aquell percentatge oscil·lant entre 70 i el 80% es va passar a un percentatge inexistent del 0%. Una opció que en aquell moment ja no vam compartir, i que avui, amb motiu d'un ampli debat al voltant de les transferències, tornem a posar al damunt de la taula.

Al nostre entendre, i en primer lloc entenem que és una pràctica habitual, que les transferències rebudes entre administracions, tinguin algun criteri a la seva destinació. I per altra, ens sembla necessari, a demés, aprofitar les transferències per coordinar polítiques nacionals amb polítiques comunals.

La nostra proposta establia, la que vam fer l'any 2015 i la que hem fet ara amb motiu del debat del pressupost, que un 45% anés destinat a inversió i que un 15% anés destinat a polítiques socials i culturals, amb el benentès que el 40% de la transferència anava a lliure destinació per part de l'administració comunal, i que a demés, aquests percentatges, en cap cas, es poden entendre, al nostre entendre, com una limitació del dret d'autogovern dels comuns, perquè els comuns, a demés tenen a part de les transferències, tenen els seus propis ingressos derivats de la llei de finances comunals.

Ens semblava i ens segueix semblant que l'alineació de polítiques en temes mediambientals, socials, de xarxes públiques o d'altres és un criteri necessari que cal introduir i que s'hauria d'haver introduït, ja, en la modificació de l'any 2015.

En tot cas, si avui la reserva d'esmena no prospera, esperem que en el futur debat a tenir en tema de transferències, aquests principis o uns altres, evidentment a discutir, siguin considerats.

Gràcies Sra. subsíndica.

La Sra. subsíndica general:

Gràcies Sr. Pere López.

Pel Grup Mixt, també per SDP, Sr. Víctor Naudi.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sra. subsíndica.

Bé, avança, doncs, que per nosaltres aquesta reserva d'esmena, tal com ja vam fer en el seu dia en el treball en comissió, no la votarem favorablement, ni la votarem favorablement perquè entenem, doncs, que assignar uns percentatges de repartició en les transferències sense tenir un debat en profunditat a què vagi molt més enllà i fer una altra modificació puntual d'aquesta llei, entenem que no és la via.

Ara, també, no ens estranya perquè aquesta presentació per part del grup socialdemòcrata, perquè darrerament l'actualitat ens porta a veure que potser tenen una altra informació privilegiada que no tenim la resta de grups de l'oposició, però bé, en la qüestió de transferències, doncs, veiem que tenen contactes amb el Sr. cap de Govern i, bé, potser aquests percentatges estan assignats. En tot cas, veurem com acaba la votació d'aquesta reserva d'esmena i en el decurs de la tarda acabarem sabent què passa amb el debat de les transferències. Però per a nosaltres entenem que aquesta modificació ha de ser més profunda amb una implicació de tots els grups, del Govern i dels comuns, i no es poden fer les coses a mitges i agosades.

Gràcies Sr. síndic.

(El Sr. síndic general s'ha reincorporat a la sala)

El Sr. síndic general:

Gràcies.

És el torn del Grup Liberal, Sr. Jordi Gallardo teniu la paraula.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic.

A diferència del que ha succeït amb les reserves d'esmena anteriors, aquí sí que emetrem un vot i en aquest cas serà contrari. No votarem a favor d'aquesta reserva d'esmena per coherència amb el que vam votar en el seu dia amb la iniciativa legislativa presentada pels comuns l'any 2015. Creiem, a diferència del que explicava el Sr. López, que això limita l'autogovern dels comuns. I per tant, aquest no és el nostre model.

I defensem el que ja vam explicar també, aquell dia, en la necessitat de crear una taula de treball amb tots els actors implicats i amb la participació del Consell General del bon principi.

Per tot l'exposat, votarem contràriament a aquesta reserva d'esmena.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Grup Demòcrata, té la paraula el conseller, Sr. Miquel Aleix.

El Sr. Miquel Aleix:

Gràcies Sr. síndic.

Ara no referé el debat que vam fer el dia de l'esmena a la totalitat del pressupost, però sí que voldria fer unes consideracions. I la consideració primera que faria aniria una mica en el sentit del que ha exposat el Sr. Víctor Naudi, que nosaltres pensem que, evidentment, segurament, la llei de transferències s'haurà de canviar els percentatges d'utilització dels diners que l'Estat atribueix als comuns, però nosaltres no pensem que això s'hagi de fer en una disposició addicional de la llei del pressupost.

Creiem que això sí que s'ha de fer en el marc de la negociació de la llei de transferències i competències. I com tots sabem, sense refer cap tipus de debat, aquesta llei nosaltres no tenim la majoria suficient per fer-la. Voluntat per la qual, en el seu moment, el legislador ja va voler protegir amb aquesta doble votació tant qualificada, que els comuns poguessin tenir unes transferències corresponents i unes competències dels pressupostos de l'Estat, que poguessin ser garantides amb el temps.

Però és evident que des de l'any 93 que vam aprovar la llei de transferències i competències, jo penso que ja és hora que anem tots treballant en el sentit de modificar-la i canviar-la.

Per mi em satisfà veure que hi ha un gran treball fet, pel que se'm pot dir. Suposo que el Sr. cap de Govern, a posteriori de la meua intervenció potser ens ho aclarirà una miqueta més, però el que sí que és evident, és que els comuns estan per l'acció i estan per fer-ho i jo crec que la responsabilitat que aquest matí, i estic d'acord amb vostè Sr. López, que responsabilitat n'hem de tenir tots, els uns i els altres, i aquí ja m'hi poso jo, nosaltres també que som majoria hem de ser responsables d'utilitzar aquest moment favorable per poder obtenir per part dels comuns, del Govern i per part del Consell General una nova llei de transferències i competències que reguli ja d'una vegada per totes el que ha de ser el futur de l'estabilitat financera del nostre país, que crec jo que aquí sí que és on perilla la nostra sobirania.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern, té la paraula el Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Sí moltes gràcies Sr. síndic.

No amic Víctor Naudi, no hem pactat res amb el Sr. Pere López ja d'entrada. I també de forma cordial aquest matí hi ha hagut un debat intens al tomb de coresponsabilitat, de responsabilitat, el tema sobre la Llei de serveis socials i socio-sanitaris. També donar la benvinguda al debat parlamentari al Grup Parlamentari Liberal, sempre com més siguem, més opinions hi haurà.

Jo entenc Sr. López que la filosofia per la qual fa l'esmena, i estic d'acord amb vostè, ho deia el Sr. Miquel Aleix, és que en algun moment donat vostè el que vol posar en evidència és que algun criteri sobre les inversions, sobre el que s'entén avui dia, aquesta paraula tan famosa de sostenibilitat, del que és un pis sostenible econòmicament des d'un punt de vista social i des d'un punt de vista mediambiental. Jo ja li avanço des d'ara i vostè ho sap, Sr. Pere López, ahir vam estar parlant, -per què enganyar-nos?-, vostè i els companys, la Sra. Rosa Gili, el Sr. Gerard Alís, i li vaig dir que aquests criteris, una mica que vostè planteja d'una manera diferent, estan recollits en la nova llei de transferències. Dic això perquè alguns consellers, alguns grups parlamentaris poden pensar que el cap de Govern ha explicat coses personalment, fins i tot es parla de privilegis, diu el Sr. Víctor Naudi, del Partit Socialdemòcrata. I és veritat. És veritat perquè d'aquí poc s'ha de fer una doble votació i sé que la decisió de liberals, que és legítima, està agafada, és no. Sé que la decisió de SDP està agafada, és no, i no sé quina serà la decisió finalment del Partit Socialdemòcrata, que legítimament votarà el que entengui. Però aquesta esmena no l'acceptarem.

Miri Sr. Víctor Naudi, ahir amb el Sr. Pere López, amb la Sra. Rosa Gili, amb el Sr. Gerard Alís es va parlar, jo penso de forma molt responsable. No hi va haver cap classe de condicions d'un costat ni de l'altre. Es va explicar la feina que està feta, tenen de reconèixer suposo que hi ha molta feina feta. Ho dic aquí avui, jo penso que ja hem acabat amb els comuns un pre-acord sobre les competències que tenim de portar, recollint el que diu el Sr. Jordi Gallardo, a millor criteri i les aportacions que vulguin fer els grups parlamentaris. Dilluns tinc una reunió amb els comuns per parlar del tema bàsicament de transferències on hi ha criteris com aquest que de forma diferent plantegen a la seva esmena. I a més ho dic perquè ho he dit en el debat d'orientació política, ho he dit varies vegades, i agafo aquí el compromís en seu parlamentària de què abans que s'acabi el mes tindrem un projecte de competències, un projecte de transferències, un pre-acord amb els comuns, que vostès sobiranament

hauran de decidir si ho veuen bé o malament. Agafo aquest compromís. I agafo aquest compromís perquè penso que és millor, tornant una mica l'esmena, de què presentem pel tema competencial, pel tema que ens ocupa avui dia sobre el tema de transferències, un projecte.

Jo penso que tots entendran que val més que comencem amb una projecte i no amb un full en blanc. I això no coacciona i dona tota classe de llibertat per fer les aportacions. Això és el que vaig compartir en detall ahir amb el Partit Socialdemòcrata. D'aquí poc hi ha una votació molt important, i espero i ho desitjo, jo penso que he fet tots els esforços potser tard, però els he fet perquè tingui els vots evidentment del Grup Parlamentari Demòcrata i també del Partit Socialdemòcrata o sinó la congelació no passaria.

Però tampoc li podem, -algú més al Govern pensa que no s'ha de votar aquesta esmena-, per una cosa que vostè entendrà. Els comuns ja han fet els seus pressupostos, han fet els seus marcs pressupostaris i per tant, posar-ho ara, tot i que marca aquesta tendència i ja dic que va una mica en el sentit del que es va veure ahir a nivell de les inversions, -no així Sr. Víctor Naudi-, en tot cas ja ho discutirem amb vostè també però no ho podem votar perquè verdaderament posaríem una tensió als comuns perquè ja molts d'ells ja han aprovat els seus pressupostos.

Després simplement fer un recordatori tots vostès. I acabar després amb una referència del que ha passat aquest matí i fer-ho amb positiu, que hi ha hagut un debat molt acalorat en alguns moments.

Una és veritat, en feia referència el Sr. Pere López i té raó. El fet que des del 93, el 80% estès dedicat a inversions, el 20% bàsicament en qüestions socials, educatives i esportives i després que es canviés al 25%, al 35% perquè hi han hagut molts canvis fins al 2015 on es va donar plena autonomia als comuns de poder fer el que volguessin. I per què es va fer? Es va fer perquè pel cap baix, almenys això és el que indica la fiscalització del Tribunal de Comptes del 31 de desembre del 2015, 160 milions no es van dedicar bé.

Jo, -no sé vostè Sr. Josep Pintat-, jo tampoc els vaig dedicar bé i la majoria i tots els partits polítics, per tant tenim una llei independentment de la fórmula que no es podia complir. Ara hem d'aconseguir de fer una llei que es pugui complir perquè de res serveix que ara el Tribunal de Comptes i abans quan érem joves consellers Sr. Ladislau Baró a la Comissió de Finances es digués any darrera any que no es complia i no passava res. I també s'han de canviar coses molt importants, per això valoro molt en

positiu aquesta proposta i sobretot la conversa que vam tenir ahir. I després el que no pot ser és el que va passar a la Massana, i ho dic amb el sentit més positiu. La Massana que ha buscat una solució i que els cònsols, -pels cònsols hi tinc un gran respecte-, penso que vam ajudar molt a buscar aquesta solució i de tal manera que el deute que tinguessin o que computés per deute per dir-ho així, amb una fórmula que es va establir pel Tribunal de Comptes, ara estaríem en una situació amb una llei vigent, només ja per això, pels romanents i pel fet de canviar, que avui dia gairebé a la Massana no existiria. I també tenim de pensar el que pot passar en un futur a Sant Julià de Lòria. Per això també, amb vostè Sr. Pere López li parlava que més enllà d'inversions parlava de conceptes de solidaritat, parlava ahir amb molt detall de qüestions d'energia. Parlava de coses tan essencials com el compliment de la llei.

Miri aquest matí, -i acabo Sr. síndic-, hi ha hagut, jo penso que hi ha hagut un gran debat, no perquè el Partit Liberal no hagi participat, però hi ha hagut un gran debat i en un moment es parlava de coresponsabilitat. Llavors jo em giro cap el que diu el Sr. Miquel Aleix, i deia: "Si hi ha responsabilitat de què avui dia encara no la tenim". La tenim tots, però qui la té més és el cap de Govern. I aquest matí es parlava de coresponsabilitat, la Sra. Sílvia Bonet, des del punt de vista i en un gran moment, àlgid sobre qui representava més els valors socialdemòcrates, durant un matí acalorat. Es parlava de coresponsabilitat però per una altra llei, la Llei de serveis socials i socio-sanitaris.

Jo el que apel·lo aquí i sobretot a vostè, Sr. Pere López, a vostè Sra. Rosa Gili i a vostè Sr. Gerard Alís, a la responsabilitat, a la mateixa que hem de compartir entre tots. I en tot cas, jo el que sí que m'he d'esforçar, espero que ens ho votin, sincerament. Vostès si no voten la meva obligació és de continuar, ja m'ho va dir ahir també. Però donaríem els diners que els comuns no necessiten, ho dic obertament. Una cosa és la responsabilitat que jo li demano que tingui i que amb això no l'acuso de res, però en tot cas jo el que li ofereixo a vostè i a tots és la coresponsabilitat de tirar endavant una nova llei de competències i una nova llei de transferències perquè més enllà de buscar fórmules, aquestes fórmules després s'han de complir i després s'han d'ajustar a la realitat evidentment, no econòmica, que també, però també social de les parròquies i doncs també d'Andorra.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pels consellers del PS, Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Sí gràcies Sr. síndic.

En primer lloc en referència al comentari que feia el Sr. Naudi, ha estat divertida la seva referència a les reunions del cap de Govern. Però en tot cas la mateixa esmena que hem presentat la vam presentar l'any 2015 quan es va modificar la llei qualificada de transferències. Per tant, si ho hagués mirat amb una mica més d'atenció hauria vist que no és una esmena nova sinó que és una esmena recuperada ja d'aquell debat, en què ens semblava que passar d'aquell 80% al 0 no ho compatíem i que s'havien de marcar uns principis, com sembla que acabarà sent si endavant tira la reforma en relació a la destinació de les transferències.

Molt breument en referència al Grup Liberal. Ens ha sobtat la intervenció en aquest punt. Ens ha semblat una mica com una discriminació cap als altres temes, com si aquest fos l'únic tema important. És difícil entendre una mica la seva actitud global en aquesta tramitació del pressupost, però si havia marcat un criteri de no participar de cap debat, fer la diferència entre quin debat participo i quin debat no, se'ns fa complicat. Sembla com si les altres qüestions que hem debatut avui com la política social, el tema dels eventuais o altres qüestions no tinguin rellevància per a vostès.

Finalment, el que comentava el Sr. Aleix, la nostra disposició a treballar en aquest tema, sap que hi ha estat sempre. Si no s'ha avançat més no ha estat per culpa nostra. Nosaltres des de l'any 2014 que estem demanant aquesta revisió de les transferències. Penso que ens estem anticipant una mica al debat que hi haurà d'haver amb motiu del pressupost. Nosaltres en aquesta esmena proposàvem re introduir aquest principi, que vostès sembla que comparteixen, però que creuen que ara no és el moment d'introduir-lo. El cap de Govern ha parlat també d'aquests principis a introduir en relació a la futura llei de transferències. Nosaltres pensem que l'eliminació total del percentatge de licitació de les transferències de l'any 2015 serà una futura complicació perquè finalment la posició dels cònsols avui dia és una posició més forta a l'hora de negociar que si hi hagués uns percentatges de destinació de les transferències, percentatges que evidentment es podien discutir, que es podien repartir al llarg de la legislatura i no fer-ho aplicables any per any o altres criteris com hi havia al llarg dels consolatges que es poguessin compensar els percentatges al llarg dels quatre anys. En tot cas, pensem que aquest debat que hem aportat és un debat en positiu, que si ara no

serà recollit doncs possiblement ho serà en la futura reforma de les transferències.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Algun altre conseller desitja intervenir...

Sr. Víctor Naudi.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Simplement per recordar al Sr. López, feia referència que aquesta esmena ja l'havien presentat al 2015. Efectivament, doncs al 2015 nosaltres ja no la vam votar, entenent pels mateixos criteris. És a dir que aquestes modificacions parcials no porten enlloc sense una reforma amb profunditat i doncs no ens estranya que avui la tornin a presentar vist el caràcter de poc progressisme que té el Sr. López.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Jordi Gallardo.

El Sr. Jordi Gallardo:

Sí, gràcies Sr. síndic.

En primer lloc, li demanaria al Sr. López que no faci suposicions capcioses. Vostè li demana al Sr. Naudi que no recorda que al 2015 ja van presentar vostès aquesta esmena i jo li recordo potser que vostè no recorda aquest debat on nosaltres ja vam votar favorablement que hi hagués aquesta modificació de la llei que demanaven els comuns. Per tant, nosaltres fem la diferenciació entre el que és un debat intern en la comissió on hem mantingut el mateix criteri a totes les esmenes, algunes fins i tot compartides. Altra cosa és manifestar aquí públicament en una votació el suport o no a la reserva d'esmena que vostès han presentat, que ja li he explicat que és contrària al model que defensem nosaltres d'autonomia dels comuns.

Dit això, en referència a la intervenció del cap de Govern, veig que el Sr. cap de Govern ens troba a faltar en els debats, no es preocupi Sr. cap de Govern, estem prou descansats del matí per tenir una tarda, que si ha de continuar demà, tenir un bon intercanvi parlamentari.

I simplement per la proposta que vostè feia avui o per l'anunci que vostè feia avui o el compromís, nosaltres ja li vam dir en campanya electoral, li hem

repetit en reiterades ocasions, fins i tot feia una broma quan nosaltres demanàvem doncs que hi hagués aquesta implicació al voltant d'una taula per reflexionar sobre aquest tema tan important com són les transferències i les competències. Si això s'hagués fet des del principi, segurament avui no arribaríem aquí amb aquesta situació on pràcticament està demanant i suplicant aquest vot a l'únic grup que té encara dubtes.

Quan arribi aquesta proposta que vostès ja hi han treballat o aquest preacord que han treballat amb els comuns, nosaltres hi treballarem intensament. Lamentem doncs que sigui a partir d'un preacord perquè crec que la manera correcta hagués estat d'aconseguir potser aquest suport més ampli fent participar al Consell General de bon principi com sempre hem demanat nosaltres.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Miquel Aleix.

El Sr. Miquel Aleix:

Gràcies Sr. síndic.

La meva reflexió aniria en el sentit de dir al Sr. Pere López de què em gratifica el plantejament que ell fa sobre el plantejament de les transferències i de les competències. I és evident i faig el plantejament que vaig fer l'altre dia quan ho vaig fer en el debat de totalitat del pressupost, de què una fruita s'ha de collir quan està madura. Segurament per circumstàncies, en l'anterior legislatura teníem els suficients vots de Demòcrates per Andorra per poder fer aquesta modificació de transferències i competències i segurament en aquell moment hauria estat infructuós plantejar-la perquè no estava el suficientment madura. I jo crec que ara en aquests moments on els cònsols com he dit amb anterioritat estan per l'afer i estan disposats a arribar a un acord amb Govern amb una llei de competències i transferències, veuria avui veritablement una oportunitat perduda en el Consell general de què no es continués congelant les transferències per l'acord institucional que hi va haver amb els comuns per bloquejar-ho per dos anys i mandatari, que ja ho vam fer l'any passat en una proposta d'acord al Govern, perquè com a màxim a finals del 2017 puguem debatre en aquesta Cambra de la millor manera que nosaltres creiem procedent amb una negociació aquest acord de competències i transferències que establitzarà les finances del país.

Jo demano, si us plau, que els col·legues d'aquesta Cambra reflexionin en aquest sentit. Per què? Perquè d'oportunitats perdudes n'hem tingut moltes i aquesta ve des de l'any 93 i segurament molt bona part de culpa la tinc jo mateix que he estat moltes vegades en aquesta Cambra i s'hauria pogut canviar aquesta llei però veritablement tampoc hem insistit amb la insistència que s'havia de fer perquè així es fes.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern, Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Sí gràcies Sr. síndic.

No vaig suplicar res, no vaig demanar res i la reunió va ser molt positiva. Altra cosa és la llibertat que tenen els consellers del Partit Socialdemòcrata.

Miri Sr. Víctor Naudi, va ser una reunió en la qual el que va fer el Govern per un criteri d'autoritat i perquè sabem que hi ha plantejaments als quals podem convergir amb el Partit Socialdemòcrata i espero també convergir amb vostè i amb el Partit Liberal.

Va ser una reunió, permeto al Sr. Pere López que ho digui, sense anar fins al final, positiva. Des del punt de vista que li vaig explicar que estàvem preparats. Ho dic davant de la Cambra, és molt millor Sr. Jordi Gallardo de què vinguem amb un projecte global, que vaig catalogar com preacord perquè l'acord definitiu evidentment, solament hi ha acord i votació amb el vistiplau dels consellers generals.

I després una última reflexió. És veritat que se'n pot dir fa tard, això es diu moltes vegades. Aquesta cosa Sra. Rosa Gili diu: vostès estan al poder. Com si el poder nosaltres hi haguéssim entrat aquí forçant les portes.

En tot cas el que respectem és el que es vota en aquesta Cambra. I en aquesta Cambra en una proposta de Demòcrates per Andorra quan es va fer que els comuns tinguessin plena autonomia de disposar dels diners de les transferències allà on volien, els companys de Demòcrates per Andorra van afegir una disposició transitòria segona. Em sembla que deia: "I el Govern té fins a finals del 2017 per fer la llei de transferències i de competències".

I vostès hi van votar a favor, a tota la llei i a aquest apartat també, i a més vostès es van abstenir en el seu moment, em sembla recordar Sr. Pere López i també van votar a favor d'aquesta disposició que

donava com a termini a finals d'aquest any. Estem al febrer i jo tinc l'esperança i la convicció que abans que giri el febrer vostès tindran un text. Jo penso que és una manera de treballar molt més còmoda. Vull dir que tinguin el plantejament del preacord. Entre el Govern d'Andorra i els comuns ja s'ha avançat un bon tros de camí però el camí l'hauran de concloure vostès. Però insisteixo, no és una qüestió de cònsols de DA o de cònsols de Ciutadans Compromesos. És que els cònsols saben com funcionen les seves finances i les necessitats que tenen, i ells diuen que hi podien haver estat cònsols del Partit Socialdemòcrata o liberals, n'estic convençut.

Quan un cònsol honestament diu: "Amb 54,6 milions en tinc prou i em sento còmode", que és la transferència més alta que s'ha donat mai, això diu molt més a favor dels cònsols. I de què estem parlant? Estem parlant d'un esforç que fan més els cònsols i a més, amb declaracions d'ells mateixos, diuen: "Menys seria complicat, però amb aquesta xifra estem d'acord més encara". Tots ells han fet els seus marcs pressupostaris a tres i quatre anys vista, sobretot el Comú de La Massana amb el qual ha de fer retorns de deute amb aquests plantejaments.

Sé que no és el moment Sr. Pere López, ja sé que vostè guarda fins al final legítimament el que farà. Aquí hi ha una votació que es tindrà però recordar que el Govern està dins dels terminis. Ha estat molt bé que recordés com hem incomplert una llei major durant tants anys? Com també aquesta llei si l'haguéssim aplicat l'hauria pogut ficar en situació de fallida completament algunes parròquies per tant ja simplement per això s'ha de canviar, ja no és una qüestió de percentatges i evidentment a nivell de competències, ja en parlarem, vostè va veure la feina que hem fet, va veure que hem treballat molt sobre la fórmula de transferències -ara no és el moment de parlar-ne- però evidentment... evidentment que una persona que jo almenys entenc que l'Estat és els comuns i el Govern d'Andorra, com Estat en global, evidentment que els comuns han de participar per exemple, aquí tinc a la ministra de Medi Ambient sobre un compromís internacional de l'Estat i l'Estat som tots, per exemple la lluita contra el canvi climàtic i fer més eficients les nostres energies, i evidentment si entenem les parròquies com una qüestió complementària les unes amb les altres, que tenen a veure conceptes de solidaritat amb aquestes fórmules? Evidentment que tenen a veure conceptes de compliment normatiu, i evidentment que han d'haver-hi noves modernitzacions del repartiment de les transferències... Tot això, està tot treballat i en tot cas a les portes d'estar consensuat pel que fa referència a transferències i pactat a nivell de competències.

Sr. Miquel Aleix, a vostè el trobarem a faltar en el Consell perquè no sé si tornarà... jo no hi torno, eh?

(Se sent riure)

Però si vostè si vol tornar, a mi em sembla que a tots els que estan aquí li agrairan que vostè hi torni per l'esperança que té. I vostè... i permeti'm que al·ludi a un amic, un bon conseller i un bon andorrà, això no ho discuteix ningú. No és una persona parroquialista, no és una persona centralista, és una persona de criteri, d'utilitat, d'interès públic. Ho ha expressat molt millor el Sr. Miquel Aleix que jo mateix. Ja veurem el que voten els uns i els altres, en tot cas, la corresponsabilitat de tirar-ho endavant, també penso jo Sr. Pere López, que comença també amb una responsabilitat avui... avui. Vull recordar que vostè també va votar com a màxim termini i va votar contra la llibertat que els comuns no tinguessin almenys alguns criteris d'inversió, però va votar a favor d'una disposició transitòria segona que tenim com a marge màxim el 31 de desembre del 2017 i estem al febrer. Espero que aquest febrer, amb la votació d'avui marqui un camí perquè també marcarà una tendència, Sr. Pere López, o la fem o no la fem perquè independentment de les transferències, miri el que li dic... i compto amb tots, que es congelin o no, desitjo que es congelin, els cònsols també desitgen que es congelin. Aquest debat l'hem de tornar a tenir i si ens quedem amb el que tenim, amb tot el que vostè ha explicat sobre 160 milions de romanents a les portes de fallides, si haguéssim aplicat escrupolosament i s'hagués buscat una fórmula jurídica admesa pel Tribunal de Comptes, parròquies senceres no estarien on estan avui en dia. Només per això ja val la pena.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Bé, si no hi ha cap més intervenció procediríem a la votació d'aquesta quarta reserva d'esmena, votant sí a la reserva d'esmena, o no, i deixant aleshores el text tal com ha sortit de la comissió.

És la reserva d'esmena número 4 que es correspon a l'esmena número 26 de l'informe del Ponent per poder afegir una disposició final.

Obrim un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sra. secretària, si vol procedir a donar lectura del resultat, si us plau.

La Sra. Maria Martisella:

Sí, 3 vots a favor, 24 en contra i cap abstenció.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, a la vista del resultat de la votació queda desestimada la reserva d'esmena i es manté el text tal com ha sortit de la comissió.

Continuem amb la cinquena reserva d'esmena presentada pel M. I. Sr. Pere López Agràs, president del Grup Parlamentari Mixt. És la reserva d'esmena que es correspon a l'esmena número 31 de l'informe del Ponent, proposant modificar el subconcepte: "Treballs realitzats per empreses, estudis i treballs tècnics. 22760" del Projecte 6112. Projecte 0013 "Relacions internacionals. Departament de Finances del Ministeri de Finances".

Intervé per defensar l'esmena, el Sr. conseller Gerard Alís.

El Sr. Gerard Alís:

Moltes gràcies Sr. síndic.

L'anàlisi del projecte de llei del pressupost ens va permetre constatar que el Govern havia reduït la partida pressupostària destinada a sufragar les despeses per a controls fiscalitzadors de Govern i de les parapúbliques de la Intervenció General.

Dita partida ens sembla fonamental per una acurada gestió dels cabals públics. La mateixa permet a la Intervenció General del Govern fiscalitzar totes aquelles entitats i organismes que reben finançament de l'Estat a banda del propi Govern i és essencial per assegurar una bona gestió dels diners públics. No podem deixar de recordar la disbaixa en la gestió econòmica del SAAS i les diferents irregularitats que van ésser posades en evidència pels treballs de fiscalització de dits organismes, treballs efectuats pel Tribunal de Comptes, sí, però també per la Intervenció General.

Doncs bé, malgrat aquests antecedents, que no oblidin, han provocat que el Govern acudís a la Fiscalia, resulta que el Govern no solament no augmenta la partida destinada a controls fiscalitzadors del Govern i de les parapúbliques de la Intervenció General sinó que la redueix en relació al que estava pressupostat en l'exercici 2015. Gairebé un 7% de manera general i fins a un 16% en relació a la despesa de personal que és la dedicació i que afecta els interventors. Comprendran que em sobti aquesta actuació més per part d'un Govern que pretén actuar sempre amb transparència i eficiència de la gestió de l'erari públic. Només aquest matí amb

L'ocasió del debat sobre el barem patrimonial en justificaven la rebaixa precisament per una bona gestió dels cabals públics.

Ara bé, com ja és habitual les paraules no es tradueixen amb fets i sembla ara desprendre's una voluntat de reduir el control en la fiscalització la qual ens sobta i tampoc entenem. No veiem quin és l'objectiu que es persegueix.

Així, l'esmena presentada pretén redreçar aquella situació, en concret una esmena encaminada a reduir en 202.000 euros el concepte "Treballs realitzats per empreses, estudis i treballs tècnics" del Projecte 6112, Projecte 0013, Relacions internacionals del Departament del Ministeri de Finances, deixant-lo en un import de 2.000.000 per tal de destinar aquell import, els 200.000 euros, en incrementar el projecte 6123, Projecte 001, Control Fiscalitzador del Govern de les parapúbliques del Ministeri de Finances. I, el treball en comissió no va permetre l'aprovació d'aquella esmena, desestimant-la sense gaire argumentació.

Entenem que dotar de manera convenient la intervenció general del Govern per tal que pugui dur a terme les tasques de fiscalització que li són pròpies és necessari per la bona salut de les finances públiques i per l'eficiència de les despeses públiques, evitant que es produeixin situacions com les que reitero han estat denunciades en el marc del SAAS.

És per aquests motius que creiem que tots els consellers generals creuen en la necessitat de controlar l'ús del diner públic, que presentem aquesta reserva i demanem a tots els consellers que avui li donin suport.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per SDP, té la paraula el Sr. Víctor Naudi.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Pel que respecta a aquesta reserva d'esmena podem compartir el plantejament exposat pels consellers socialdemòcrates, així ho vam fer en comissió. Entenem que recollint allò que diu el Tribunal de Comptes que caldria dotar i poder fiscalitzar millor algunes parapúbliques en general, és una finalitat que cal complir d'alguna forma, però bé, tal com s'està evidenciant en el debat d'aquestes reserves d'esmena es fa difícil, de vegades, poder desplaçar conceptes dins d'un mateix departament i no és evident. En aquest cas, doncs, aquesta partida que es proposa moure que d'alguna manera perjudicaria el

desplegament de l'Acord Monetari, nosaltres no la compartim.

per tant, tal com ja vàrem fer en la Comissió Legislativa de Finances, el nostre vot sobre aquesta reserva d'esmena serà una abstenció.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Grup Liberal, Sr. Ferran Costa.

El Sr. Ferran Costa:

Gràcies Sr. síndic.

Suposo que no sorprendrem a ningú anunciant que el nostre sentit de vot en aquesta reserva d'esmena número 5 és, per coherència amb el criteri, una altra vegada l'abstenció.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Grup Demòcrata, Sr. Marc Ballestà teniu la paraula.

El Sr. Marc Ballestà:

Gràcies Sr. síndic.

En el treball en comissió ja vam explicar el posicionament que des del Grup Parlamentari Demòcrata defensem respecte a aquesta esmena. El nostre vot desfavorable es sustenta en base a les explicacions que ens ha facilitat Govern.

En primer lloc, perquè les necessitats vinculades als compromisos internacionals per l'any 2017 per al Ministeri de Finances són molt importants i no ens podem permetre que arribat el cas ens quedéssim sense recursos en aquesta partida, que és sobre la que es proposa fer una reducció del 10%. I aquí senyores i senyors consellers ens hi juguem molt com a país.

I en segon lloc, perquè la partida que volen dotar amb més diners fa referència al projecte desenvolupat durant l'any 2016 i que s'implementarà durant el 2017, de la reforma de les normes comptables i pressupostàries i a l'assistència per la seva implementació. Una partida que va tenir un notable increment en el 2016 -un 23% respecte el 2015- precisament per desenvolupar aquest projecte i que aquest any sí que té una lleugera disminució, ja que bona part d'aquests treballs ja s'han realitzat.

Compartim amb vostès que la fiscalització tant de Govern com de les empreses parapúbliques és

important però la dotació econòmica per aquesta part no sofreix cap disminució, per tant el que vostè planteja en aquesta esmena no té cap sentit i és per aquest motiu que no va ser acceptada tal i com ja se li va explicar en comissió. No és veritat, Sr. Alís, que no es donés implicació, jo mateix li vaig facilitar al Sr. López en el treball en comissió.

Per aquestes raons el nostre grup parlamentari tornarà a votar desfavorablement a aquesta reserva d'esmena.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern, Sr. Jordi Cinca teniu la paraula.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

El Govern en aquest cas també demanarà als Molt Il·lustres Consellers que no donin suport a aquesta reserva d'esmena, i la raó que justifica aquest posicionament la trobem tant en la partida que es vol disminuir com en aquella partida que es vol incrementar.

Es demana disminuir 202.000 euros, com ens explicava el Sr. Alís, la partida destinada a "Treballs realitzats per empreses externes" del Departament de Finances, una partida certament important que pràcticament en la seva totalitat està destinada a assessoraments per la implementació dels compromisos internacionals ja contrets per l'elaboració dels projectes de llei que es presentaran aquest any, i per iniciar i valorar la relació amb organismes internacionals sobre els quals cal aprofundir.

De forma no exhaustiva sí que m'agradaria esmentar alguns d'aquests casos. Les modificacions legislatives que cal impulsar en el marc de la progressiva implantació de l'Acord Monetari, especialment significatiu l'any 2017 i 2018, així com la preparació del Comitè Mixt; la implementació de tots els protocols vinculats a l'inici de l'intercanvi automàtic l'any 2018, així com la negociació d'acords bilaterals amb països que no siguin a la Unió Europea i sobre els quals també es vulgui tenir aquest intercanvi automàtic. Recordin que, de fet, estem obligats a anar donant resposta a tots aquells països que també ens ho requereixin a nosaltres i que també hagin signat l'acord multilateral.

La modificació de la Llei d'intercanvi a la demanda de l'any 2009, amb la inclusió de totes les recomanacions de l'OCDE, les demandes grupals i l'intercanvi espontani. Les lleis que complementaran

la Llei d'assegurances, que avui ja tenen a tràmit parlamentari, com ara la Llei de mediació, la Llei del fons de garantia, de la liquidació d'entitats d'assegurances, la Llei i reglaments dels fons i plans de pensió, la Llei del contracte d'assegurances, entre altres.

L'avaluació i el compliment dels creixents compromisos vinculats a BEPS, la subscripció i implementació de l'Acord FATCA, així com l'anàlisi de la conveniència d'esdevenir membres del Fons Monetari Internacional. Aquests són alguns exemples que justifiquen una partida certament, insisteixo, significativa concretament de 2.200.000 euros.

No es fa possible, amb antelació, saber amb exactitud el cost d'aquests treballs però el que sí que ens diu l'experiència recollida fins ara i la complexitat intrínseca a tots aquests dossiers, és que la previsió ens sembla ajustada.

Si finalment s'endarrereix algun dels projectes previstos, o el cost simplement és més senzill, doncs senzillament no es gastaran aquests diners però en tot cas, no disposar dels diners que ens permetin afrontar tots aquests projectes, ens sembla que seria imprudent.

Però així mateix, si ens ho mirem des de la vessant de la partida que es vol incrementar tampoc trobem justificació a l'esmena que ens acaba d'argumentar el Sr. Alís. Aquesta partida està dotada per l'exercici 2017 amb 168.682 euros, destinats en gran part als treballs ja adjudicats en concurs públic a l'empresa Deloitte per dur a terme els treballs de reforma de la normativa comptable i pressupostària i donar suport a la implementació d'aquesta reforma. També preveu una partida més petita per la contractació d'auditories per controlar determinades subvencions.

Des del Ministeri de Finances tenim el convenciment que la dotació és suficient tal qual està prevista en el pressupost perquè bàsicament cal tenir en compte que el Departament d'Intervenció és un departament suficientment dotat, concretament amb un interventor general, set interventors delegats i quatre tècnics d'intervenció que realitzen perfectament la seva tasca i que, a més a més, donen ple compliment al programa anual de control pressupostari que anualment el Govern estableix reglamentàriament a través d'un decret anual. Per tant, entenem que no cal subcontractar aquests treballs que ja es fan des de la intervenció i, de fet Sr. Alís, vostè posava com a exemple els treballs de control al SAAS després referendats pel propi Tribunal de Comptes, com molt bé ha dit, tots aquests treballs ja van estar posats en alerta per part de la Intervenció i han estat recollits pràcticament

pels mateixos termes des del Tribunal de Comptes, per tant, una mostra real, certa de què des de la Intervenció s'està fent la feina tal qual està previst i a més a més amb la independència i autonomia que pertoca a un lloc d'aquesta responsabilitat.

Cal fer avinent, a més a més, que el mateix decret que aprova regularment o anualment el Govern, preveu que les entitats de dret públiques i societats públiques així com totes aquelles que rebien subvencions a càrrec del pressupost de l'Estat i que no estiguin incloses en aquest reglament anual, poden ser malgrat tot quan es cregui convenient, i si apareix qualsevol incidència, doncs intervingudes per la Intervenció General per tal d'aclarir qualsevol tipus d'incidència.

Per tant, entenem que no hi ha cap necessitat d'incrementar aquesta dotació que el fet de què hagi disminuït la partida en relació a l'any anterior, res té a veure amb una voluntat de disminuir els efectius de la Intervenció o la dedicació de la mateixa, té a veure senzillament com li deia, amb els treballs que van ser encomanats, que van ser adjudicats en concurs públic a Deloitte i que tenien el gruix de la seva activitat a l'any 2017... perdó, a l'any 2016 i per tant, la partida pressupostària en aquell pressupost era més elevada que la de l'any 2017 igual que ho serà menys la del 2018 on ja estarem només en fase d'implementació.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sr. Gerard Alís.

El Sr. Gerard Alís:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, començaré constatant que malgrat el que diguin jo entenc clarament que no donar suport a aquesta esmena és negar l'estat del control i la fiscalització dels comptes públics i crec que ha quedat clarament posat de manifest.

Començaré pel final, pel final de la intervenció del Sr. ministre. Escolti'm, la partida més important que queda modificada en la retallada d'aquest any és la del personal... La veritat és que pels detalls que tinc no sé a què afecta però en tot cas sí que vol dir que hi haurà disminució de gent i de personal dedicada a fer la Intervenció.

Jo en cap moment he posat en dubte la feina i la bona feina que faci el personal d'Intervenció; de fet, poso precisament d'exemple les deficiències

detectades en la gestió del SAAS que varen ser detectades.

Però, justament dic que amb uns antecedents com aquests i una necessitat d'un bon control i d'una bona gestió del diner públic cal esforçar-se en aquests controls i amb aquest precedent no justifica de cap manera rebaixar la partida destinada als controls de finançament sinó que caldria augmentar-la per evitar que això no es produís perquè no sabem si està passant en altres llocs.

En següent lloc... Miri, lamento constatar que l'excusa -perquè gairebé és l'única excusa que ens donen de què la partida amb la qual imputem la rebaixa per augmentar aquesta- és que siguin els treballs de projectes pel desplegament de l'Acord Monetari. Primer, una qüestió, la qüestió no és on s'imputen, això era transaccionable i si haguéssim considerat que aquesta partida s'havia de mantenir com a tal es podia fer una altra proposta. Perquè la qüestió important és la primera, és dotar a la Intervenció General de mitjans suficients i de recursos per poder fer els treballs de control i de fiscalització i evitar que ens tornem a trobar amb un problema de disbauxa com el que ha passat al SAAS que, insisteixo, ha portat al Govern a acudir a la Fiscalia.

En següent lloc... Miri, jo mirant el pressupost he vist que el desplegament de l'Acord Monetari està suficientment dotat. Evidentment no tindrè tots els detalls però, a banda que hi ha un calendari de desplegament progressiu en diversos anys, la partida és d'un milió i mig previst en el pressupost del SASS, més dos milions i escaig previstos en el pressupost del Govern general.

Crec que d'aquí treure 200.000 euros no afectarà molt aquest propi desplegament i que és un excusa de mal pagadors per simplement no dotar de més recursos a la Intervenció General per efectuar el control de fiscalització.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Algun altre conseller desitja intervenir...

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

Només Sr. Alís, ara insistia molt en l'acord monetari i ens deia que havia buscat les partides destinades a l'acord monetari. Només dir o recordar que en la meua intervenció feia i ho he dit explícitament, una

relació no exhaustiva de diversos projectes que s'han d'abordar des d'aquesta partida global de 2.200.000 euros. I de tots els punts que he apuntat només un feia referència a l'acord monetari.

De fet, Sr. Alís, com a vostè no se li escapa, des de la Secretaria d'Estat de les Relacions Internacionals del Ministeri de Finances, evidentment, es dirigeix el desplegament de l'acord monetari, que insisteixo el 2017-2018 és especialment intens, però també les relacions amb l'OCDE, amb el Global Fòrum, amb la pròpia Unió Europea, no en l'àmbit de l'acord monetari, sinó en l'àmbit del que coneixiem abans com la fiscalitat de l'estalvi i ara, també, acord d'intercanvi automàtic. Des de la pròpia secretaria d'Estat, doncs, també s'acompanya amb tots els temes vinculats a la lluita contra blanqueig de la que parlàvem abans, es forma part de la pròpia comissió de seguiment.

Li he apuntat també projectes concrets ineludibles, com pot ser el de FATCA, tot el desplegament que va vinculat a un element que està impulsant amb molta força l'OCDE que és tot el tema vinculat a BEPS. Hi ha tot el desplegament de les lleis vinculades a la llei d'assegurances. Una llei que té impacte d'una banda amb l'acord monetari i d'una altra banda amb tots els requisits del Moneyval. Per tant, no podem tenir una visió reduccionista i només vinculada a l'acord monetari, que de per si, certament, és molt important.

Però li insisteixo en allò que vostè posa al centre de la seva reserva d'esmena. El Departament d'Intervenció és un departament, ja no únicament molt competent, sinó que suficientment dotat, que en aquest cas és el més important. Li deia fa un moment, interventor general, 7 interventors delegats, més 4 tècnics, que compleixen perfectament en donar cobertura no només a l'Administració general, sinó també a totes les parapúbliques, a partir, a més a més, doncs, d'un programa anual que es va començar a implementar l'any 2013 i que dóna visibilitat pública de què és el que es controlarà anualment, complementant, òbviament, com no pot ser d'una altra manera, allò que ja fa també el Tribunal de Comptes.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Alís.

El Sr. Gerard Alís:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Té raó Sr. ministre que en l'explicació m'he centrat en l'acord monetari i em volia referir a la partida destinada a relacions internacionals del Ministeri de Finances. Però, en tot cas, això no justifica el que vinc a dir. El que vinc a dir, és que el Departament d'Intervenció ha de ser dotat degudament i que entenc que no justifica una rebaixa, atesos els antecedents.

Crec que som conscients i venim d'una crisi important de BPA que ha demostrat que certes entitats han de controlar, han d'estar suficientment ben dotades. Doncs, precisament aquí ho lliguem, el Departament d'Intervenció no justifica que amb les circumstàncies actuals es rebaixi la seva dotació pressupostària que, d'alguna manera o altra, ha d'afectar directament a la capacitat de treball i a la capacitat de control. Aquesta és l'essència de la reserva d'esmena.

Després que nosaltres l'hem imputat a una rebaixa de la partida destinada a relacions internacionals del Ministeri de Finances. Bé, miri, com vostè diu que potser no era el més apropiat i vam buscar un altre. Tenen més informació.

Però la clau no està aquí. La clau està en què es rebaixa el pressupost destinat a la intervenció i control de les entitats parapúbliques, i per tant, ve per aquí, es va en contra d'aquest discurs que se'n dóna de transferències i de rigor en la gestió de les finances públiques reduint els controls.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

No sé si té molt interès això, però en tot cas, lamento discrepar de vostè Sr. Alís. La partida 22760 no fa referència al que vostè diu. Són treballs realitzats per empreses, estudis i treballs tècnics, i com li deia és una partida, en aquest cas, per un treball molt concret que es va iniciar l'any 2016, que té continuïtat l'any 2017 i encara té una partida prevista per l'any 2018. I el gruix d'aquests treballs són els que es van adjudicar a l'empresa Deloitte per la implementació de la nova reglamentació comptable i pressupostària. Qüestió que vaig tenir la possibilitat d'explicar amb certa amplitud, precisament en el debat a la totalitat del pressupost.

En cap cas es pot deduir de la rebaixa d'aquesta partida que s'estiguin infradotant les partides destinades a control i al control fet des de la pròpia

intervenció. Al contrari, jo crec que aquest any 2017, doncs, aconseguirem tenir dotades totes les places previstes a la pròpia intervenció. Com sap, a vegades això no sempre és possible, hi ha vacants, s'han de cobrir. Jo crec que ara estarem amb la Intervenció a ple rendiment i amb tot els seus efectius, doncs, ubicats.

Per tant, no puc acceptar que de la reducció de la partida 22760, de la reducció d'aquesta partida, explicada ja el perquè, se n'hagi de deduir que s'està infradotant en relació a les seves necessitats, el que és el pressupost de la intervenció general, perquè no és així.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Molt breument, Sr. conseller.

El Sr. Gerard Alís:

Sí, molt breument, només per aclarir els termes. Perquè jo entenc que la terminologia pressupostària és complexa i les codificacions.

Vull dir nosaltres, el que estem augmentant, i aquí tinc la fitxa, és el programa 6123, Intervenció general, projecte 001, control i fiscalització. I aquí constatem clarament, per a l'any 2016, despeses de personal 637.000 euros per a l'any 2017, previsió, 536.000, variació menys 15,86%, el 16 que li deia.

Per tant, aquí és on volem dotar més pressupost, aquí és la rebaixa.

L'altra partida, que és la que reduïm, i és la que jo puc convenir amb vostè que potser no era adequada perquè afecta els treballs d'empreses destinats a relacions internacionals. Jo puc convenir que potser era d'una altra partida, però no emboliquem les coses. El que nosaltres volem augmentar és la partida destinada als controls de fiscalització del Govern, repeteixo, projecte 001 del programa 6123.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre desitja intervenir...

Bé, si no hi ha més intervencions, procediríem a la votació d'aquesta cinquena reserva d'esmena, votant sí a la reserva d'esmena o no, i deixant el text tal com ha sortit de la comissió.

Recordo que és la reserva d'esmena número 5 que es correspon amb l'esmena número 31 de l'informe del ponent, proposant modificar el subconcepte treballs

realitzats per empreses, estudis i treballs tècnics 22760 del projecte 6112, projecte 0013 relacions internacionals, Departament de Finances del Ministeri de Finances.

S'obre un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sra. secretària si voleu procedir a donar lectura del resultat, si us plau.

La Sra. Maria Martisella:

Sí, Sr. síndic.

3 vots a favor, 14 en contra i 10 abstencions.

El Sr. síndic general:

Bé, gràcies.

A la vista del resultat de la votació, queda desestimada la reserva d'esmena es manté el text tal com ha sortit de la comissió.

Passem seguidament a la sisena reserva d'esmena presentada pel M. I. Sr. Pere López Agràs, president del Grup Parlamentari Mixt.

La reserva d'esmena es correspon a l'esmena número 32 de l'informe del ponent proposant modificar el subconcepte treballs realitzats per empreses, estudis i treballs tècnics, 22760, del projecte 6112, projecte 0013, relacions internacionals Departament de Finances del Ministeri de Finances.

Intervé per defensar la reserva d'esmena, el Sr. Gerard Alís. Teniu la paraula.

El Sr. Gerard Alís:

Gràcies Sr. síndic.

La implementació de l'IRPF al nostre país ha culminat la reforma fiscal, dotant Andorra d'un marc fiscal homologable a nivell internacional. El desplegament legislatiu ha de ser seguit, però d'altres mesures que permetia l'aplicació efectiva i eficaç d'aquell nou marc fiscal.

Una d'aquestes mesures ha de ser dotar l'agència tributaria d'un sistema informàtic que faciliti i simplifiqui al màxim les declaracions fiscals i alhora evitar disfuncionaments i errades en les liquidacions.

La primera campanya de recaptació de l'IRPF -com fa unes setmanes o uns mesos comentàvem en aquesta Cambra- va posar en evidència les mancances en matèria de processament automàtic d'informació, així com els peribles que els nostres ciutadans han de suportar per poder realitzar la seva declaració de manera electrònica, havent-se d'adaptar a les prerrogatives tècniques del portal de tributs que no funciona en totes les plataformes, i

havent d'instal·lar el navegador d'internet concret per ser l'únic que funciona per fer el tràmit online.

Creiem, doncs, necessària una major inversió informàtica al Departament de Tributs i de Fronteres per millorar el portal de tramitacions electròniques de declaracions d'impostos i evitar així els problemes i errades de passades liquidacions.

En aquest sentit vàrem formular l'esmena que debatem ara en format de reserva. Concretament, proposàvem modificar -reduint-lo en 100.000 euros- el subconcepte "Treballs realitzats empreses, estudis i treballs tècnics" (22760) del Projecte 6112-PROJ-0013 relacions internacionals del Ministeri de Finances deixant-lo en un import de 1.900.000 euros, després de la reserva d'esmena precedent. I alhora incrementar en 100.000 euros, el concepte "Equipaments per a processos d'informació" del Departament de Tributs i de Fronteres del Ministeri de Finances.

El treball en comissió no va permetre l'aprovació d'aquella esmena, tampoc sense gaires argumentacions, i no tornarem, perquè repetirem una mica el debat anterior. No es tracta d'argumentacions on reduïm, sinó que a qui ho augmentàvem.

Seguim pensant que cal dotar de millores informàtiques a l'agència tributària, per tal de facilitar al màxim la tasques d'aquells ciutadans que, voluntàriament, compleixen amb les seves obligacions fiscals i alhora poder controlar aquells que no ho fan.

És per aquests motius que demanem a les conselleres i consellers avui presents que donin suport a la reserva d'esmena que hem presentat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per SDP, pel Grup Mixt, Sr. Víctor Naudi teniu la paraula.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, igual que en l'anterior reserva d'esmena, doncs, els consellers socialdemòcrates proposen un moviment de desplaçament de conceptes del Departament de Finances amb el seu apartat de relacions internacionals, per millorar els mitjans informàtics del departament fiscal de tributs i de fronteres.

Nosaltres aquesta reserva d'esmena la votem favorablement en el sentit que és una prioritat

perquè aquest departament, doncs, a nivell de mitjans informàtics, disposi de la millor tecnologia i s'evitin els problemes que hi va haver l'estiu passat. I alhora, també entenem que també, dins del mateix desplegament de l'acord monetari, doncs, caldrà poder traspasar dades o tenir o moure aquestes dades fiscals amb una certa rapidesa i capacitat.

Es podia entendre que potser aquesta reserva d'esmena pot ser contradictòria amb l'anterior, perquè en l'anterior ens van abstenir i aquesta la votem favorablement. Doncs, en primer lloc perquè el concepte de la quantitat és de la meitat, de 100.000 euros, i per a nosaltres, doncs, tot i que l'anterior també era important, el tema de la fiscalització, aquest dels mitjans informàtics per a nosaltres ho és més.

Doncs, votarem favorablement aquesta reserva d'esmena.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Liberal, Sr. Ferran Costa teniu la paraula.

El Sr. Ferran Costa:

Gràcies Sr. síndic.

El Grup Parlamentari Liberal, una vegada més, s'abstindrà a aquesta reserva d'esmena.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Demòcrata, Sr. Marc Ballestà.

El Sr. Marc Ballestà:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, aquesta esmena és similar a la que ja hem debatut fa un moment. Similar en què pretenen reduir la mateixa partida que en l'esmena anterior aquest cop, però, en 100.000 euros. I aquí ja no m'hi estendré.

Aquest cop la partida és per a dotar de més recursos la partida "equipaments per a processos d'informació" del Departament de Tributs i de Fronteres. Vaja per dotar de més recursos informàtics al departament.

Entenem la seva motivació i compartim plenament que hem d'evitar aquests tipus de problemes i més quan estem treballant per crear nous hàbits a la gent.

Que tinguin una bona experiència és clau perquè adoptin aquest hàbit i tinguin l'efecte desitjat.

Però això mateix ja va ser debatut en aquesta Cambra arran d'una pregunta formulada pel seu grup, per vostè mateix, si no m'equivoco. En aquell cas, el ministre ja li va explicar que s'estava treballant en mesures per corregir els problemes detectats. A més a més, tal com vaig explicar també en el treball en comissió, el Departament de Tributs i Fronteres treballa conjuntament amb el departament de sistemes de Govern per introduir aquestes millores.

Confiem plenament en les explicacions que ens ha facilitat Govern respecte aquesta problemàtica i estem convençuts que per la propera campanya de declaració d'impostos ja no hi haurà aquests inconvenients.

Per tant, el nostre grup parlamentari tornarà a votar desfavorablement a aquesta reserva d'esmena.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern, Sr. Jordi Cinca teniu la paraula.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

Efectivament com ens acaba de dir el Sr. Ballestà, estem davant d'una reserva d'esmena d'una naturalesa molt similar a l'anterior, pràcticament calcada. De fet, pretén reduir la mateixa partida de treballs realitzats per empreses externes del Ministeri de Finances. No em tornaré a argumentar el perquè ens sembla que no és prudent rebaixar aquesta partida. Però en tot cas, sí fer una petita referència a la partida que es voldria incrementar, la que es voldria dotar amb una quantitat més important, aquests 100.000 euros que apuntava fa un moment el Sr. Alís.

Miri, nosaltres creiem que això no té sentit, perquè ja hi ha una dotació molt important per millores informàtiques en el sentit que vostè les expressa. No estan en el pressupost de tributs, estan en el pressupost del Departament de Sistemes d'Informació, i concretament hi ha una partida de 783.787 euros destinats a diferents projectes explícitament dedicats a l'agència tributària.

Sense ara entrar tampoc al detall de cada un d'aquests projectes, però bàsicament hi ha tota la fase II d'implementació de SAP, especialment en tot el que és la fase de recaptació executiva. Hi ha partides destinades a millorar, doncs, tot allò que

s'ha anat detectant de la primera campanya de l'IRPF. Hi ha també una partida important destinada a gestió d'incidències i millora del sistema d'implementats per SAP. En definitiva, com li deia, 783.000 euros destinats a millorar els programaris, els suports del que és l'agència tributària.

De fet, vostès, en la seva reserva d'esmena, el que fan és intentar dotar 100.000 euros més una partida molt concreta, que és equipaments per a processos d'informació, que de fet, seria dotar de més hard. No estem parlant en aquest cas de software, de nous aplicatius, o de millores dels aplicatius existents, si no de dotar la partida destinada al que seria la renovació d'equipaments informàtics i també la dotació en el supòsit que hi hagi nous llocs de treball. Aquesta partida ja té una dotació, dins d'un pla de renovació anual que es fa dels equipaments informàtics, que permet cobrir els nous llocs de treball, i insisteixo, anar renovant els instruments i, per tant, també està suficientment dotada.

Per tant, en aquest sentit, els hi puc traslladar la tranquil·litat que tot allò que cal fer per millorar els sistemes informàtics de l'agència tributària, doncs, està previst. Està programat i calendaritzat. No tot es podrà fer l'any 2017, no és una qüestió de posar-hi més diners, senzillament les millores s'han de poder gestionar també. I per tant, de l'anàlisi fet conjuntament entre el departament dels sistemes d'informació i l'agència tributària, s'ha convingut que aquestes millores valorades en 783.000 són les que es poden gestionar per aquest any 2017.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sr. Gerard Alís.

El Sr. Gerard Alís:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Seré breu. No tornarem a recordar el que hem dit abans. Crec que és una excusa el fet on s'imputa la reducció per haver fet aquesta dotació, per no aprovar aquesta esmena. No tornaré amb tot el discurs. Crec que si comparteix el fons, s'hagués pogut buscar la solució per dotar aquesta partida i implementar-la.

Quant a la dotació, l'increment que volíem fer, bé, nosaltres sí que vam mirar les dotacions del sistema informàtic. Com vostè ha dit parlaven de SAP i d'implementació del SAP, però cap d'elles feia expressament referència al problema que existeix, a què la plataforma online sigui accessible des de

qualsevol dispositiu, mòbil, fixe, des de qualsevol tipus de plataforma del sistema operatiu, i aquest és un dels principals problemes que els ciutadans han manifestat en el moment de fer les declaracions.

Ja li dic clar. La finalitat era clara, era evitar aquest problema i que tots els ciutadans, aquells que voluntàriament compleixen amb les seves obligacions fiscals ho poguessin fer sense periples i dificultats, com va ser el cas en la darrera declaració de l'IRPF. Fa uns dies també hi ha hagut un tancament important en la liquidació de final d'any d'IGI, d'impostos, i encara segueixen havent-hi problemes d'accés online.

Bé, jo li prenc la paraula que això està calenderitzat i que aquest problema se solucionarà. Ho veurem i tindrem l'ocasió de tornar-ne a parlar segurament d'aquí un any, després de la pròxima campanya de l'IRPF.

Però en tot cas, l'objectiu clar d'aquesta dotació, que veig que ens comparteixen, però malgrat això es neguen a voler-ho dotar, era evitar que aquests problemes tècnics i aquesta facilitació de la declaració online dels impostos millorés.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre, desitja contestar...

Teniu la paraula.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

Molt breument, abans hi feia referència el Sr. Ballestà. De fet, arrel d'una pregunta que molt bé recordava, que va fer el propi Grup Socialdemòcrata i el propi Sr. Alís, ja vaig explicar que aquesta qüestió ja molt més puntual que ara evocava el Sr. Alís, ja havia estat detectada i no només detectada sinó que ja s'hi estava treballant. Ja s'hi estava treballant quan es va formular aquella pregunta, estic parlant de l'any 2016, i amb recursos del propi 2016. Insisteixo, crec que no és amb ànim de discrepar, crec que compartim la voluntat i compartim la visió de què és prioritari tenir uns sistemes informàtics suficients per l'agència tributària, que a més a més tinguin una vocació de facilitadors amb tot els que són els usuaris i els obligats tributaris. Compartim la visió, només li puc dir que tenim les dotacions pressupostàries suficients en el pressupost del 2017 per abordar aquests projectes. I per tant, no té cap sentit que incrementem les mateixes.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, si no hi ha més intervencions, passariem tot seguit a la votació d'aquesta sisena reserva d'esmena, votant sí a la reserva d'esmena o no i deixant el text tal i com ha sortit de la comissió.

És la reserva d'esmena número 6 que es correspon a l'esmena número 32 de l'informe del ponent, proposant modificar el Subconcepte Treballs realitzats per empreses, estudis i treballs tècnics 22760 del Projecte 6112, Projecte 0013 Relacions Internacionals, Departament de Finances del Ministeri de Finances.

S'obre un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sra. secretària si voleu procedir a donar lectura del resultat, si us plau.

La Sra. Maria Martisella:

Sí.

5 vots a favor, 4 en contra, 8 abstencions.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, a la vista del resultat de la votació, queda desestimada la reserva d'esmena i es manté el text tal i com ha sortit de la comissió.

Abans de continuar amb la següent reserva d'esmena, suspenem la sessió durant 20 minuts.

Se suspèn la sessió.

(Són les 17.37h)

Es reprèn la sessió.

(Són les 18.05h)

El Sr. síndic general:

Es reprèn la sessió.

Continuem amb la setena reserva d'esmena presentada pel M. I. Sr. Pere López Agràs, president del Grup Parlamentari Mixt.

És la reserva d'esmena que es correspon amb l'esmena número 37 de l'informe del ponent, proposant modificar els Subconceptes, Atencions Protocol·làries i de Representació 22610 del Projecte 3161, Projecte 0001, Serveis Generals, Immigració, Departament d'Immigració del Ministeri d'Affers Socials, Justícia i Interior i el Subconcepte Estudis i Projectes d'Inversió 60910 del Projecte 2214

Projecte 0003, Centre Nacional d'Emergència 112, Departament Protecció Civil i Gestió d'Emergències del Ministeri d'Afers Socials, Justícia i Interior.

Intervé per defensar la reserva d'esmena, el Sr. Pere López Agràs.

Teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Gràcies Sr. síndic.

La reserva d'esmena que hem presentat va destinada a incrementar la dotació pressupostària del projecte d'igualtat. Projecte que figura en el pressupost com a projecte 0182.

Si em permeten els llegiré alguns dels objectius d'aquest projecte i algunes de les partides o algunes de les finalitats del mateix.

- Informació a les víctimes de violència de gènere i violència domèstica.
- Garantir els recursos econòmics i l'acollida a les famílies afectades.
- Atenció als fills i filles de violències de gènere.
- Sensibilització, campanyes de sensibilització.
- Reunions i participació en organismes internacionals.
- Grups de treball de lluita contra la igualtat i la no discriminació.
- Les campanyes de sensibilització prop d'infants i adolescents en risc d'exclusió.
- I promoure i fomentar els drets de les dones.

Això entre altres qüestions. Tot plegat, un projecte a priori prou atractiu i prou interessant si no fos perquè la seva dotació pressupostària és només de 93.000 euros. Ens sembla realment difícil assolir tots aquests objectius lloables i venerables tots ells amb un projecte que té aquesta minsa dotació pressupostària. La realitat al nostre país ve donada per les dades i les informacions que s'han anat publicant en els darrers dies. Increment en els casos de violència de gènere, manca d'atenció a les persones que són objecte d'un atac de violència de gènere, queixa per part de les associacions en aquest àmbit. Increment del nombre d'infants i d'adolescents en risc d'exclusió econòmic i altres riscos, com han sortit també publicats en els darrers dies en algun altre informe.

Em sembla que aquest projecte i no les fotos i altres reunions faraòniques que el ministre li agrada fer al voltant de les associacions, posen clarament en evidència la manca de sensibilitat del Govern demòcrata en relació a les veritables polítiques d'igualtat i la seva negativa a donar més recursos a

aquest projecte a través de l'esmena del pressupost. Ara podrem discutir si les partides que proposaven reduir eren partides les quals es podien reduir o no es podien reduir. En tot cas el que queda ben clar és que el projecte de polítiques d'igualtat destinat a infants, adolescents, víctimes de violència de gènere té només una dotació de 93.000 euros.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Parlamentari Mixt, té la paraula la consellera, Sra. Sílvia Eloïsa Bonet.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Gràcies.

En quant a aquesta reserva d'esmena, mantindrem el mateix vot que es va mantenir en la comissió en l'esmena presentada pel Partit Socialdemòcrata que va ser l'abstenció. I m'explicaré.

Estem d'acord en què dotar el projecte de polítiques d'igualtat de més recursos econòmics pot ser interessant tot i que el propi projecte especifica moltíssimes accions que s'estan duent a terme.

En aquest projecte evidentment no queden inclosos els recursos humans. Els recursos humans es troben inclosos al capítol 1 per la qual cosa, probablement si considerem que el departament de polítiques d'igualtat el que necessita és més recursos humans per poder encara encabir-hi més activitats i més projectes, el que caldria augmentar seria el capítol 1 en el concepte de departaments socials per poder incorporar aquestes persones. No acabo de saber molt bé si l'augment aquest de recursos anava orientat amb els recursos humans o amb altres tipus de recursos. Però probablement el que em posa una mica més en dubte, que jo també vaig pensar i el vaig valorar aquest aspecte, però no vaig acabar de trobar d'on poder treure la partida, és el centre nacional d'emergències. Jo crec que justament en el moment que estem, treure recursos del centre nacional d'emergències no és una bona idea. A més a més, tenint en compte tota la problemàtica que existeix en la gestió de les emergències i probablement el tirar endavant un projecte com el 112 ha de ser una de les altres prioritats que hauríem de tenir i treure diners d'aquest departament tampoc em sembla gaire encertat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Parlamentari Liberal, Sr. Josep Majoral teniu la paraula.

El Sr. Josep Majoral:

Gràcies Sr. síndic.

Amb el mateix argumentari que en les anteriors reserves d'esmena, el Grup Parlamentari Liberal s'abstindrà en aquesta reserva d'esmena.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Demòcrata, Sr. Josep Anton Bardina teniu la paraula.

El Sr. Josep Anton Bardina:

Moltes gràcies Sr. síndic.

Li he de confessar Sr. López que, quan vam rebre les 8 reserves d'esmena del seu grup parlamentari, aquestes em van sorprendre una mica.

Clar que la sorpresa va durar poc. Només vaig haver de rellegir la seva intervenció el dia que celebràvem el debat de les polítiques socials i els dubtes es van esvaïr de seguida.

Sap per què?

Doncs perquè en la seva extensa i profunda intervenció sobre els temes socials va dedicar únicament 28 segons a parlar sobre el Llibre Blanc de la Igualtat, predecessor de la futura Llei d'Igualtat que guiarà les polítiques en l'àmbit de la Igualtat del nostre país.

Em permetré llegir, fil per randa, la seva intervenció d'aquell dia, on deia:

"Entrant, ràpidament amb el foment de les polítiques públiques, vostè (referint-se al ministre Espot) ens ha parlat molt del Llibre Blanc de la Igualtat. S'ha oblidat de dir que és una iniciativa creada, ideada des del Consell General, impulsada des del Consell General i cofinançada des del Consell General. Em sembla bé que vostè intenti treure-hi rèdit polític, però en tot cas, penso que les coses s'han de dir com són".

I avui em pregunto, no es vostè avui que li vol treure un rèdit polític? Segurament que sí. Però les coses s'han de dir com són.

Aquell dia Sr. López, segurament no va estar prou atent amb la intervenció prèvia del ministre Espot.

El Sr. Espot ens deia:

"La nostra política social no nega la diferència ni la diversitat, ni pretén tractar les persones com una

simple estadística o com a part d'un col·lectiu o d'un grup homogeni, sinó que totes i cadascuna de les persones, amb les seves circumstàncies concretes i amb el seu projecte vital únic i irrepetible, són igualment importants".

I afegia:

"La rellevància de la futura Llei d'Igualtat no rau exclusivament en el text que finalment arribarà a aquesta Cambra per a la seva aprovació, sinó que el mateix procés d'elaboració, començant pel Llibre Blanc de la Igualtat, ha de ser un model d'inclusió, de treball transversal i de participació ciutadana. Ja s'ha constituït la Taula transversal de treball, integrada pel Govern, el Consell General i les diverses associacions".

I aquesta és la diferència Sr. López.

Ja tenim clar que el Consell General va idear, crear, impulsar i cofinançar el Llibre Blanc de la Igualtat, però penso que aquí no ens hem de penjar medalles, ni de ser el primer en res. Aquí es tracta de treballar plegats i que el resultat d'aquest treball beneficiï a tots els nostres ciutadans.

I això és el que ens va portar a la Comissió d'Afers Socials, que una mica som els qui "capitanegem" el tema des del Consell General, a voler treballar d'aquesta manera oberta, participativa, sumatòria, inclusiva.

I vostè sap perfectament, perquè estic segur que així li ho ha explicat el company Gerard Alís, que forma part de la comissió, que el treball que s'està fent en aquest camp està sent molt rigorós. La nostra presidenta, la Sra. Bonet, té un paper molt actiu en tot el procés així com les conselleres Judith Pallarès i Patrícia Riberaygua, designades per la nostra comissió. En realitat les sinèrgies i el treball en l'àmbit de les polítiques d'igualtat entre el Govern i la Comissió Legislativa d'Afers Socials són molt bones.

I li dic això perquè avui escoltant-lo en la seva intervenció ja m'ha quedat del tot clar. Vostè Sr. López necessitava tornar a explicar el que ja va fer en la seva rèplica el dia de les polítiques d'igualtat. Avui, això sí, hi ha destinat tres minuts. Lícit! Però les coses s'han de dir com són.

El que també podem dir és que, malgrat les bones intencions, no ha estat fins aquest any passat que no s'ha creat una Àrea específica de polítiques d'igualtat al Ministeri de Benestar Social. El ministre Espot ens va explicar la seva creació, la seva reorganització, la seva projecció i el seu desenvolupament.

I així ho ha reflectit el Govern en el pressupost que ha presentat, quedant cobertes les necessitats

econòmiques per fer front a les polítiques d'igualtat per a l'any 2017.

Vostè Sr. López, motivava l'esmena al·legant que els 93.000€ que figuren al projecte de "Polítiques d'Igualtat" del pressupost, semblen insuficients davant les importants mancances existents en aquest àmbit.

L'esmena presentada pel PS proposa reconduir dues partides que sumen 67.300€ i destinar-les a "Polítiques d'Igualtat". I tot això sense acabar de saber exactament si són necessàries, si s'utilitzaran i si d'allà on es treuen són prescindibles.

No cal dir, que les cobertures econòmiques per fer front a les polítiques d'igualtat van més enllà de les que figuren al capítol "Polítiques d'Igualtat". Des de les ajudes i prestacions directes al ciutadà, fins a les cobertures indirectes, com ara el cost dels pisos destinats a víctimes. Des de la violència de gènere i domèstica, fins a la discriminació per raça o orientació sexual. Totes elles cobertes des de la partida "Polítiques d'Igualtat", però també des d'altres partides del ministeri i sobretot, en concordança amb les línies de la política executiva que guia l'acció del Govern i que aquest grup parlamentari recolza plenament.

Per tots aquests motius Sr. López, vam rebutjar la seva esmena.

Penso que avui el que pretenia amb les seves reserves d'esmena era fer un segon debat de polítiques socials. I em penso que avui tampoc li ha sortit bé.

Per tots aquests motius, el Grup Parlamentari Demòcrata no donarà recolzament al suport d'aquesta reserva d'esmena.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern té la paraula el ministre, Sr. Xavier Espot.

El Sr. Xavier Espot:

Gràcies Sr. síndic.

Entenc la preocupació dels consellers socialdemòcrates per les polítiques d'igualtat. De fet és una preocupació compartida. De fet, dubto molt que es pugui posar en qüestió el compromís del Govern i de la majoria parlamentària que li dóna suport amb les polítiques d'igualtat. Bona prova és que ha estat aquest Govern, i ho ha recordat el conseller Bardina, el que ha creat l'Àrea de polítiques d'igualtat i l'ha dotat de contingut.

A més dels recursos addicionals en concepte de despeses de personal que tenim previstos per enguany i que consisteixen en un tècnic social, un psicòleg i un jurista a ple temps, els 93.080 euros de pressupost previstos per a polítiques d'igualtat en concepte dels capítols 2 i 4, i en què no es troben encabides ni les prestacions ni els ajuts que estan en l'àrea d'atenció a les persones i a les famílies, inclouen per tant, aquests 93.080 euros la creació del servei de trobada familiar, -que ha de permetre a les parelles separades o en tràmits de fer-ho de portar a terme el règim de visites dels fills comuns sense viure situacions de tensió i sota la supervisió de professionals; i també el programa d'atenció als homes agressors, les formacions i les campanyes de sensibilització en matèria de prevenció de la violència de gènere i domèstica, el manteniment dels recursos d'acollida existents i de nous recursos d'acollida per a les víctimes d'aquesta violència, i el desenvolupament dels treballs del Llibre blanc de la igualtat i de la Llei d'igualtat.

Perquè el cert és que sense aquest Govern no s'hagués pogut donar un impuls decisiu al Llibre blanc de la igualtat, en l'elaboració del qual la participació i la coordinació de l'executiu eren imprescindibles, i també és aquest Govern el que presentarà a aquesta Cambra un Projecte de Llei d'igualtat de caràcter transversal que dotarà a les persones que pateixen discriminacions dels instruments necessaris per fer valer els seus drets.

Per cert Sr. López, les reunions faraòniques sobre el Llibre blanc de la igualtat a les quals fa referència estan sota l'auspici conjuntament pel Consell General i pel Govern, i no crec que se li facin massa pesades perquè qui representa el seu partit en aquestes reunions és el conseller Alís.

Sense voluntat de menystenir la feina que va fer el govern socialdemòcrata, ni discutir òbviament la idoneïtat de la Sra. Magda Mata per ser secretària d'Estat d'Igualtat, la competència i professionalitat de la qual em consta; no fa cap dubte que en aquell moment va ser una opció eminentment política.

Nosaltres hem optat per un model més modest en les formes, si se'm permet. Una àrea integrada en el Departament d'Afers Socials; però un model més ben definit des del meu punt de vista pel que fa al contingut i indubtablement amb més recursos humans i materials. Bona prova d'això que dic, és el conjunt de projectes que l'Àrea de polítiques d'igualtat ja ha endegat i té previst de continuar portant a terme al llarg del 2017.

És cert que amb més diners es poden dur a terme més programes i accions. Però entenc que el que convé és consolidar l'Àrea de polítiques d'igualtat,

creada tot just l'any passat; desenvolupar els projectes previstos, que ja són molts, i garantir que arribin a bon port. I des d'aquesta perspectiva, la dotació pressupostària de l'Àrea de polítiques d'igualtat és més que suficient per garantir que els objectius previstos es compleixin i que aquesta nova àrea es consolidi.

El que no em sembla tant de rebut Sr. López és voler-se posar la medalla de tenir més consciència social que els altres a base d'afegir esmenes al pressupost que consisteixen en més diners sense un contingut concret al darrera. Perquè aquest Govern està fent avenços decisius en matèria d'igualtat sense grans frases altisonants i sense crear grans organismes: senzillament mitjançant l'elaboració d'un programa d'accions realista i assumible, i amb més recursos quan són necessaris.

Per tant, vist que l'Àrea de polítiques d'igualtat disposa de recursos suficients per dur a terme els programes que té encomanats i per acomplir els objectius fixats, demano a les Sres. conselleres i als Srs. consellers generals el seu vot contrari a la reserva d'esmena.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Pere López si desitgeu intervenir...

El Sr. Pere López:

Sí gràcies Sr. síndic.

Bé, estem assistint i no és nou d'avui, a una pràctica habitual de judicis de valor per part dels consellers demòcrates que tot sovint ens impedeix debatre sobre la qüestió de fons, és a dir si ens passem més temps parlant de per què hem fet l'esmena i intentant veure quines intencions finals hi ha al darrera, prejutjant i pressuposant intencions i finalitats, i finalment no discutim de l'esmena, doncs bé, és la seva manera de fer. Portem tot el dia així pressuposant intencions i oblidant-nos de debatre sobre la qüestió de fons. Perquè Sr. Bardina, vostè m'ha fet moltes consideracions però no m'ha dit si li sembla que amb 93.000 euros es pot fer front a tots aquests objectius que hi ha en la fitxa dels projectes d'igualtat.

Com que vostès han volgut aixecar el debat i parlar de la política d'igualtat i del Llibre Blanc, i d'altres qüestions que no feien part de l'esmena, el projecte pressupostari va bàsicament destinat a les víctimes de violència de gènere, als adolescents i als infants en risc d'exclusió i a tota una sèrie de campanyes de sensibilització que, al nostre entendre, amb 93.000

euros difícilment es poden assolir aquests objectius i, en tot cas, les dades ho marquen clarament que amb aquest Govern s'estan incrementant els cassos de víctimes de violència de gènere i s'estan augmentant el número d'infants i d'adolescents en risc d'exclusió. Aquestes són les dades i, en tot cas, amb aquestes destinacions pressupostàries sembla difícil que puguin fer-hi front.

Però en tot cas, parlant del Llibre Blanc de la igualtat d'aquest projecte que vostès han volgut parlar, em veig obligat a recordar que a l'any 2010 es va fer un treball que és el del PANI que vostès han tingut, com tants altres temes, cinc anys al calaix pensant que no era una bona eina, un bon treball. S'inicia un nou treball que sembla que no diferenciarà massa d'aquell document que teníem damunt de la taula però que com que l'havia fet el Govern del PS doncs portava, suposo, una càrrega de negativitat que de cap manera es podia agafar -com amb la funció pública, com amb la reforma sanitària, com tants altres aspectes- i ara volen començar de nou... Bé, si triguem massa s'hauran acabat els vuit anys de les seves dues legislatures sense haver fet una política efectiva en matèria de polítiques d'igualtat.

I només recordar, vostès parlen de què han creat ara una àrea de polítiques d'igualtat; amb el Govern socialdemòcrata es va crear una secretaria d'Estat de polítiques d'igualtat i es va impulsar tota una sèrie de projectes com, entre ells, el projecte del PANI.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per SDP, Sra. Sílvia Bonet teniu la paraula.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Sí, gràcies.

Jo només volia fer alguns aclariments tot i que ja he explicat el sentit de vot de la reserva d'esmena.

Un dels aclariments és que l'impuls del Llibre Blanc ha estat per part del Govern. A mi em sap greu dir-ho, però no ha estat així. L'impuls del Llibre Blanc va sortir del Consell General, d'una tasca que s'havia fet la passada legislatura amb un grup de consellers i conselleres que es van estar reunint durant molt temps i fruit d'això va sortir una proposta de resolució en la que s'encomanaven aquests treballs i que s'estan duent a terme durant aquesta legislatura amb la col.laboració del Govern, com no podia ser d'una altra manera, perquè enteníem que aquest treball havia de ser compartit i esperem, i tots hi estem treballant molt, perquè tots els membres de la comissió, les associacions i Govern, perquè aquest

projecte probablement pugui estar ja, del Llibre Blanc de la igualtat- durant aquest estiu, i evidentment que d'ell se'n despregui aquesta futura Llei d'igualtat que tant tots desitgem.

Li anava a recordar una cosa que també li ha recordat el Sr. López. Bé, jo penso que quant a polítiques d'igualtat podem veure-ho de diferents maneres, a tot arreu es veu de diferents maneres, de vegades molt vinculades al sector social o d'una manera més transversal; el nostre Govern ho va veure d'una manera més transversal el tema de les polítiques d'igualtat per això la Secretaria d'Estat depenia de Presidència i no depenia d'Afers Socials, però sí que és veritat que en el poc temps que va estar va desenvolupar una tasca molt important i que ara ens està sent útil que són totes les resolucions del PANI, que són una base de treball, són una idea del que senten les associacions sobre el tema de la igualtat. Si em centro de nou a la reserva d'esmena, bé, sempre més dotació econòmica ens permetrà anar molt més enllà, això és veritat, el que sí que és veritat és que no compartia doncs el fet de per on sortia la destinació econòmica... ni d'on sortia la destinació econòmica, ni em quedava massa clar aquests recursos de què volien dir aquests recursos que reclamava l'esmena.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció per part dels senyors consellers...

Sr. Josep Anton Bardina teniu la paraula.

El Sr. Josep Anton Bardina:

Gràcies Sr. síndic.

Miri Sr. López, a mi em sap greu perquè jo entenc que vostè ha de defensar l'esmena el que passa és que clar, que em digui a mi si considero si són suficients, o no, els 93.000 euros i dir-li que no li he contestat, denota que vostè no m'ha escoltat, perquè si m'hagués escoltat -i li repetiré la meua intervenció- li he dit: "No cal dir que les cobertures econòmiques per fer front a les polítiques d'igualtat van més enllà de les que figuren en el capítol pròpiament de polítiques d'igualtat; des de les ajudes i prestacions directes als ciutadans fins a les cobertures indirectes, com ara el cost dels pisos destinats a les víctimes; des de la violència de gènere i domèstica, fins a la discriminació per raça o orientació sexual, totes elles cobertes des de la partida de Polítiques d'Igualtat, però també des d'altres partides del Ministeri i sobretot en

concordança amb les línies de la política executiva que guia l'acció del Govern i que aquest grup parlamentari recolza plenament".

Crec que ja li he contestat el que em demanava.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Xavier Espot:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Jo francament, Sr. López, penso que... o en tot cas no entenc perquè sempre que parlem d'alguna qüestió amb un transfons social vostè n'ha de fer polèmica i ha de fer una crítica aferrissada. Penso que hi ha algunes coses que ens podria concedir el benefici del dubte, no? o com a mínim reconèixer que algunes coses les estem fent bé, no? Jo penso que aquesta és una de les qüestions -les polítiques en matèria d'igualtat que estem impulsant- en les quals tenim moltíssims punts de convergència i, per tant, no acabo d'entendre per què sempre vostè ha de buscar polèmica i ha de fer frases altisonants i dir determinades coses sense cap mena de suport estadístic ni documental amb una finalitat, doncs, que des del meu punt de vista no és adequada.

Vostè diu que parlem massa de les formes i poc del fons... Doncs, parlem del fons. Vostè aquests diners que vol addicionals per l'Àrea de polítiques d'igualtat digui'ns exactament a què els destinaria, no ens ho ha dit. Vull dir, és molt fàcil dir: "Que es destinin tants milers d'euros addicionals a l'Àrea de polítiques d'igualtat perquè no es fan prou coses o perquè se'n podem fer més"... Sigui més precís i digui'ns què és exactament el que no estem fent o què és el que hauríem de fer amb aquests diners i estem mancants, diguem, a les nostres obligacions en aquest sentit.

Quan deia abans la qüestió de les frases altisonants o de determinades afirmacions que, des del meu punt de vista, no estan suficientment fonamentades ho deia bàsicament pel fet que vostè ha dit que: "Sota aquest Govern havien augmentat les víctimes de la violència de gènere" o que "Sota aquest Govern hi havia més infants o adolescents en risc", i vostè ha dit d'una forma molt alegre: "Les dades ho diuen"... Quines dades ho diuen? Amb quines dades es basa vostè per fer aquestes afirmacions que a mi em semblen bastant greus? Jo crec que, ben al contrari del que diu vostè, la capacitat que tenim d'anticipació dels problemes, de prevenció dels problemes pel que fa als adolescents i als infants en risc, destinar més recursos a les víctimes de la

violència de gènere i domèstica és absolutament palesa, no?

I pel que fa finalment al Llibre Blanc de la igualtat tampoc he acabat d'entendre ben bé quin greuge ens fa, és a dir, que no aprofitem el PANI? Si l'estem aprofitant, si sempre hem reconegut que la feina que es va fer en aquell moment amb el Pla Nacional d'Igualtat és una bona feina i hem reprès aquesta feina de cara a l'elaboració del Llibre Blanc d'Igualtat... És que és el que li he dit abans, és que no entenc quina necessitat hi ha sempre de buscar polèmica o de posicionar-se sempre en contra del Govern en matèria de polítiques socials.

I finalment només, pel que fa al Llibre Blanc de la igualtat i en resposta al que ha dit la Sra. Sílvia Bonet, evidentment jo mai he negat que el Llibre Blanc de la igualtat ha estat impulsat des del Consell General; el que he dit, i crec que també vostè pot convenir amb mi, és que era molt difícil... -i, a més, hem parlat de vegades fora d'aquesta Cambra-, era molt difícil impulsar de forma decisiva i portar a terme aquest Llibre Blanc de la igualtat sense la col.laboració decisiva del Govern perquè vostè sap que per portar a terme aquest Llibre Blanc de la igualtat es necessiten tota una sèrie de dades que requereixen la implicació i una sèrie de temps i una sèrie de recursos humans i materials dels quals només disposa el Govern, simplement he dit això. Ara bé, sempre he reconegut que és un treball conjunt en el qual tots hi participem, tots hi aportem el nostre gra de sorra i per tant, doncs, esperem que arribi a bon port.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Pere López teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Sr. Espot miri, en relació al Llibre Blanc de la igualtat no li fem cap retret a la feina que es fa ara, però vostè entendre que des del 2010 fins ara han passat sis anys... Des del PANI fins ara han passat sis anys. Em sembla molt! Potser a vostè no li sembla tant... Però, em sembla que sis anys sense fer res és prou temps. No li fem cap retret, simplement pensem que s'hagués pogut aprofitar moltes de les conclusions del PANI per avançar algunes de les coses que ara vostè posarà en marxa i que comptarà amb el nostre suport, amb la nostra participació activa i amb el nostre finançament però que segurament aprofitant allò del 2010 ja alguns temes

haguessin pogut estar en marxa fa tres o quatre anys o, fins i tot, més.

Quant a la destinació de la partida pressupostària... Miri, jo sense ser ministre -perquè això hauria de saber-ho vostè- li diré algunes coses a les quals podria destinar els recursos i dotar de més diners a les polítiques d'igualtat: un, donar compliment a una Resolució del Consell General que és: posar més recursos a l'atenció telefònica a les víctimes de violència de gènere, una resolució que es va aprovar en el Debat de polítiques socials -del qual el Sr. Bardina diu que no vam parlar gens ni ens vam preocupar gens per la violència de gènere- doncs, vam presentar una Proposta de resolució en aquest sentit que vam argumentar i que, a més, jo diria que estranyament i contràriament al que és habitual vam merèixer fins i tot el suport per part del seu grup parlamentari, doncs, ha de destinar més recursos a aquesta qüestió. Sap que l'atenció telefònica només és entre setmana i en hores d'oficina i, malauradament la violència de gènere no acostuma a ser a les deu del matí sinó que acostuma a ser més aviat als vespres i el cap de setmana. Aquí ja té un bon lloc al qual destinar recursos i el que ha de fer és una cosa tan simple com complir una resolució del Consell General.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Algún altre conseller...

Sra. Sílvia Bonet.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Sí, Sr. ministre només aclarir que li he dit això sobre el Llibre Blanc perquè de la manera que s'havia expressat semblava que l'impuls sobre el Llibre Blanc havia sigut per part del Govern, només era un aclariment.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Algún altre conseller...

Sr. ministre desitja intervenir...

El Sr. Xavier Espot:

Sí miri, per fer això de fet només m'ha dit una cosa però, per fer això no calen aquests diners que són objecte de la seva reserva d'esmena, bàsicament perquè ja li he dit de cara l'any que ve contractem

tres persones noves per l'Àrea de polítiques d'igualtat, sense aquests diners que fan l'objecte de la reserva d'esmena i de forma discreta i sense frases altisonants: un nou tècnic social, un nou psicòleg i un nou jurista a ple temps i això ens permetrà donar aquesta cobertura telefònica molt més àmplia. Per tant, ja li dic que aquesta reserva d'esmena segueix, des del meu punt de vista, sense ser necessària.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, si no hi ha més intervencions procediríem tot seguit a la votació d'aquesta setena reserva d'esmena votant sí a la reserva d'esmena, o no, i deixant aleshores el text tal i com ha sortit de la comissió.

S'obre un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sra. secretària voleu procedir a donar lectura del resultat, si us plau.

La Sra. Maria Martisella:

Sí. 3 vots a favor, 14 en contra i 10 abstencions.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, a la vista del resultat de la votació queda desestimada la reserva d'esmena i es manté el text tal com ha sortit de la comissió.

Passem finalment a la darrera reserva d'esmena presentada pel M. I. Sr. Pere López Agràs, president del Grup Parlamentari Mixt. És la reserva d'esmena que es correspon a l'esmena número 85 de l'informe del Ponent proposant modificar el subconcepte "Edificis i altres construccions. 60200" del pressupost d'Andorra Telecom, SAU.

Intervé per defensar la reserva d'esmena, la Sra. Rosa Gili. Teniu la paraula.

La Sra. Rosa Gili:

Gràcies Sr. síndic.

Els socialdemòcrates estem preocupats per la dinàmica que està agafant el projecte The Cloud.

Ja en la compareixença de la Comissió Legislativa de Política Territorial i Urbanisme, del 15 d'octubre del 2015, havíem plantejat dubtes.

Vam demanar a l'executiu si s'havien consultat als veïns en relació al projecte, ja llavors ens havia sorprès la pregunta... la resposta, perdó! No s'havien consultat formalment als veïns de la zona, només

trobades puntuals amb alguns comerciants. En aquell moment també ens havíem interessat pel pla de negoci del projecte. Certament el director general d'Andorra Telecom havia sigut evasiu en aquella compareixença però en cap cas no ens podíem creure el que sembla ara una flagrant imprevisió.

De fet, fa pocs dies hem acabat fent la demanda formal del Pla de viabilitat econòmica del projecte de l'edifici The Cloud i l'estem esperant.

Un projecte d'una envergadura tal en ple centre que, sense cap mena de dubte, tindrà repercussions positives o negatives de cara a tot el que l'envolta: hi haurà repercussions paisatgístiques pels veïns de la zona que de cop i volta es veuran dominats per un edifici monumental i repercussions econòmiques, segons el que s'hi posi farà competència als comerços o establiments de restauració de la zona tot i que no posem en dubte que si s'aconseguís fer venir pols d'atracció diferenciats podria donar més vida comercial a l'indret. Però, sobre això de moment hi ha molta incertesa

Les últimes notícies que van sortir en premsa ens van preocupar fortament. Un projecte que en el seu inici havia de costar entre 25 i 30 milions d'euros, que a finals del 2015 ja eren 30, mesos després 34 i les últimes notícies ja parlen de 44 milions... Això no ens pot generar massa confiança davant el que pot acabar sent el cost final. I tot això sense haver posat encara ni tant sols la primera pedra.

Hi havia d'haver uns equipaments i ara de cop i volta es planteja posar-hi un casino. De fet, més enllà de saber si és convenient, o no situar-hi un casino el que posa en evidència tal anunci és una gran -tot i que DA ja ens hi té acostumats des del seu naixement com a formació política-, una gran improvisació política. O bé potser és la jugada tradicional de llençar la idea mediàticament i a veure com respira la població.

Davant del que sembla un projecte que avança més o menys a cegues, els socialdemòcrates hem optat per esmenar la dotació d'Andorra Telecom dedicada a la construcció de The Cloud, reduint-la perquè em sembla una evidència que una inversió milionària que aixeca múltiples controvèrsies s'ha d'estudiar seriosament abans de tirar-la endavant. Malauradament lamentem que els parlamentaris de la Comissió de Finances de DA no compartissin aquesta opinió.

Per això avui elevem a aquesta Cambra la consideració de la nostra reserva d'esmena.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Mixt, per SDP, Sr. Víctor Naudi teniu la paraula.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, quant a aquesta reserva d'esmena plantejada pel Grup Socialdemòcrata doncs, sense entrar en consideracions de detall sobre el projecte de l'edifici d'El Núvol de la STA, doncs, sí que compartim el plantejament socialdemòcrata en el sentit de què el plantejament d'aquesta obra per part d'Andorra Telecom finalment demostra que el Govern no té uns plantejaments clars en la seva política d'inversió. Així doncs, no fa massa o fa uns mesos el ministre Alcobé, en aquell moment, ens parlava d'una inversió inicial d'entre 30 i 35 milions d'euros; el ministre d'Ordenament Territorial, el Sr. Jordi Torres, no fa massa ens parlava d'aquesta inversió i ja pujava als 45 milions d'euros i no pas més tard que ahir, el cap de Govern ens parlava de què això ja baixava a 30 milions d'euros... Per tant, a veure, fer projectes d'aquesta magnitud sense tenir un pressupost clar i a què es destinarà doncs, denota una manca de seriositat per part del Govern Demòcrata.

Per tant, entenem que aquesta forta inversió en aquests moments no és el que el país necessita, en tot cas caldria fer una reflexió profunda sobre la conveniència d'aquest edifici i, en tot cas, compartim el que proposa el Grup Socialdemòcrata en el sentit de destinar part d'aquesta inversió en millores pròpiament dites del sistema de telecomunicacions per part d'Andorra Telecom i, no pas més tard que la setmana passada doncs compareixia el ministre Jordi Torres acompanyat del director de la parapública i ens explicava els canvis que s'havien de fer pel que fa referència a una part del material de la fibra òptica, concretament per part de les Unotec que s'han de canviar. Entenem que Andorra Telecom -antiga STA- sempre havia estat pionera en matèria... i puntera, en equipaments tecnològics i entenem que darrerament s'ha agafat un cert retràs i seria més convenient, en lloc de fer aquestes inversions faraòniques que no se sap ben bé com acabaran, destinar aquests recursos a una tecnologia que sigui més capdavantera i durable.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Parlamentari Liberal, té la paraula el conseller, Sr. Carles Naudi.

El Sr. Carles Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, el Grup Parlamentari Liberal també ens abstenem en aquesta reserva d'esmena com hem vingut fent amb totes menys amb una. Els motius exposats dels nostres dubtes sobre la legalitat del pressupost, si més no, sí que volem subscriure els plantejaments del Sr. Víctor Naudi i de la Sra. Rosa Gili perquè les compartim en bona part.

L'edifici El Núvol al final s'està convertint en una realitat perquè és un núvol, és una nebulosa. No acabem de veure massa bé què hi ha al darrere a part d'una suposada o una intencionalitat amb què s'inauguri durant la legislatura.

Creiem que la serenor i la reflexió en torn a aquest projecte són imprescindibles.

Estem a favor de crear generar un pou d'atracció, de generar oportunitats culturals, tecnològiques, comercials respectant el que han dit els consellers que m'han precedit sense generar cap inconvenient als veïns i als comerciants de la zona; evidentment volem tot allò que revitalitzi l'economia i tots els aspectes que giren al tomb, en concret, en aquest barri d'Andorra la Vella.

Evidentment que hi estem a favor, però pensem que primer el que cal és una reflexió profunda, i ara ho acaben d'explicar els consellers, ni tant sols sabem ni què hi va ni quant costarà.

Ja han pogut veure que són varis els consellers que han fet demandes d'informació per saber l'ús, per saber el cost, per saber com és el projecte, per saber a què es destinaran els metres quadrats que hi van allí dins, perquè són molts més del que hi ha ara ocupat en els edificis d'Andorra Telecom, d'STA.

I aquí se'ns generen dubtes sobre la destinació. Realment, i amb tots els respectes ho diem, però com a element de judici, STA o Andorra Telecom ha d'estar en el nucli comercial del país, o podrien estar en nuclis secundaris on potser hi ha més facilitats d'aparcament i on els ciutadans que fem servir Andorra Telecom tindríem més fàcil anar-hi i aparcar-hi. Doncs, Andorra Telecom avui dia està ocupant, segurament la milla d'or del comerç d'Andorra la Vella, i està molt bé. Però, és aquest el lloc on ha d'estar Andorra Telecom? Com altres parapúbliques no estan situades al bell mig del rovell de l'ou, la reflexió que hem de fer entorn al projecte, juntament amb el cost, la viabilitat, i l'ús que s'hi dóna, si aquestes oficines han d'estar en planta baixa de l'eix comercial del Principat d'Andorra.

Un informe més que seria raonable tenir, és el que es fa en molts altres projectes, el cost d'oportunitat que representaria llogar el terreny, perquè ara tenim un terreny i un edifici abandonat, no tenim res més, a un particular que desenvolupi el projecte pagant Andorra Telecom i que Andorra Telecom en recuperi la possessió d'aquí uns anys. És un projecte que en l'àmbit privat es donaria molt sovint. Que un particular lloga una parcel·la, desenvolupi el projecte, i després el propietari el recupera sense cost, només amb ingressos.

En definitiva, el que demanem són informes de viabilitat i de rendibilitat del projecte, no ens hi oposem frontalment, però pensem que no estan estudiats ni aquests informes, ni els d'impacte, ni els de cost d'oportunitat, i per tant, demanem que hi hagi una reflexió profunda entorn del projecte.

Com he dit, ens abstindrem a la reserva d'esmena.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Grup Demòcrata, té la paraula el conseller, Sr. Marc Ballestà.

El Sr. Marc Ballestà:

Gràcies Sr. síndic.

Deixi'm primer que faci incís en l'aspecte purament "tècnic" de l'esmena i que ja de per si seria suficient per no donar el nostre vot favorable.

En aquesta esmena el que es fa el reduir la dotació d'"edificis i altres construccions" en 5 milions d'euros. I es fa al·legant (llegeixo la motivació de l'esmena), "Es proposa una reflexió al voltant de la inversió total a realitzar en el projecte The Cloud ja que sembla d'una banda excessiva i de l'altra que el Govern no té encara un projecte definitiu el que sembla molt difícil d'explicar davant un projecte d'aquesta envergadura".

Bé, no sembla massa coherent que si algú es qüestiona el cost del projecte en global i el contingut o projecte definitiu, el que es faci sigui reduir la partida per aquest any en una part i no eliminar-ho del tot.

Si es qüestionen aquests dos aspectes el més coherent és eliminar del tot la partida i demanar que es faci un revisió global d'aquests dos aspectes. O és que, el que es pretén, és que s'iniciïn les obres previstes per aquest any i a la meitat de la feina prevista per aquest any parar i esperar a l'any següent? Com he dit, molt poc coherent.

Per altra banda d'aquests 5 milions volen destinar-ne dos a inversió en "Maquinària i instal·lacions", i això

ho fan al·legant problemes de qualitat del servei que Andorra Telecom ofereix.

Bé fer aquesta proposta denota un gran desconeixement de la pròpia empresa i el seu funcionament. Andorra Telecom, i ho poden veure si analitzen l'històric dels seus comptes, no té problemes per poder fer inversions. Aquelles inversions que fa són aquelles que necessita i a més aquelles a les que pot fer front amb els seus recursos humans, que aquest és un altre aspecte a tenir en compte.

Si en volgués fer més les faria, ja que per capacitat financera té encara molt de marge. Per tant, com dic, pressuposar que la qualitat del servei no és l'òptima perquè no es fan les inversions necessàries és, com dic, no conèixer com funciona l'empresa i dubtar de la capacitat dels seus dirigents. I no només això, és no fer cas de les explicacions que, fins a dos cops, el seu director general ens ha fet a la Comissió d'Ordenament.

Anant més a la part política d'aquesta esmena, que suposo que és el que més interessa, en primer lloc, vostès qüestionen el cost i el contingut d'aquest projecte i pretenen que en fem una reflexió global al voltant.

Deixi'm dir-li que aquest projecte és important. I és important en tres vessants. És important per la pròpia Andorra Telecom dins de la seva estratègia de diversificar les seves fonts d'ingressos i, en aquest sentit, han fet els seus estudis de viabilitat econòmica del projecte. És important per la parròquia d'Andorra la Vella, ja que aquest projecte representa una oportunitat única per remodelar i dinamitzar aquella zona i permetre una comunicació fluida de vianants des de l'Avinguda Meritxell cap a altres zones com són Riberaigua i Prada Ramon, el que representarà un revulsiu econòmic per la zona.

I és important per Andorra, ja que a part del que hem comentat anteriorment, aquest edifici emblemàtic servirà per tenir un atractiu més per al nostre país i per a optar a què empreses referents vulguin venir a instal·lar-se.

Podem compartir amb vostès que ens agradaria en aquest moment, tenir clar i detallat qui s'instal·larà en aquest edifici, ja que eliminaria les incerteses que planegen, però també entenem que per a un projecte com aquest, que encara li resta més de dos anys a veure la llum, és complicat de tenir aquests contractes ja tancats.

Ara bé, tinguin clar que nosaltres serem els primers a demanar a Govern i als responsables d'Andorra Telecom que treballin intensament per tenir tots aquests continguts llestos per quan sigui el moment, i

no tinguin cap dubte, vetllarem i en farem el seguiment perquè així sigui.

No m'estendré més i només dir que per tot l'exposat i com ja vam fer en el treball en comissió, el nostre grup parlamentari tornarà a votar desfavorablement a aquesta reserva d'esmena.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern té la paraula el ministre, Sr. Jordi Cinca.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

El projecte de l'edifici el núvol no té cap afectació sobre la capacitat inversora d'Andorra Telecom, que entenc que és el que motiva l'esmena i ara la reserva d'esmena que ens planteja el Grup Parlamentari Socialdemòcrata, és ben cert que de la pròpia esmena se n'hauria de deduir això, del propi plantejament de la mateixa també se n'hauria de deduir això, i també és ben cert que tot l'argumentari que ens ha fet la consellera Gili està basat en altres qüestions, ben legítimes, però que en tot cas no es corresponen al plantejament que ens fa la reserva d'esmena.

Només cal mirar el pressupost d'Andorra Telecom per veure que els 12,9 milions previstos en l'exercici 2017 per a la fase 3 del projecte, en cap cas alteren la capacitat inversora, ni el desplegament tecnològic d'Andorra Telecom i, a més a més, també, del propi pressupost se'n dedueix que aquesta inversió es fa a través dels recursos propis de l'empresa.

Andorra Telecom destina aquest any 2017 un total de 18,4 milions en inversions en infraestructures tècniques, el que representa un increment del 14% respecte a l'any 2016. La inversió total de l'empresa, d'Andorra Telecom, sense tenir en compte l'edifici el núvol és de 25,3 milions d'euros. I això permetrà sense cap mena de dubte fer front als principals reptes que té plantejats la companyia.

El passat exercici es van afrontar dos projectes cabdals com són la substitució de la central telefònica i el canvi d'accés a internet, bàsics tots dos per garantir la telefonia fixa i internet.

Aquest any 2017, no fa masses dies el propi president d'Andorra Telecom, el ministre Torres i el director general, van comparèixer davant de la comissió per explicar-ho, s'afronta un nou projecte de gran envergadura, com és el canvi de la xarxa activa d'internet, i que comportarà la substitució de 35.000

dispositius situats a cada una de les nostres cases. Es tracta, sens dubte, d'un projecte d'inversió molt important i d'abast econòmic també molt significatiu, 6,5 milions d'euros. I a més a més, amb un important impacte en l'economia del país, donarà vida, donarà activitat a empreses instal·ladores de casa nostra i contractarà un total de 31 tècnics durant els 8 mesos que durarà aquesta acció.

El canvi de la xarxa de fibra òptica donarà robustesa i seguretat al servei, reduirà la incidencialitat i permetrà un salt en la velocitat i dimensionarà la xarxa per a nous serveis.

Per tant, si el que es pretén amb aquesta esmena és posar en dubte la capacitat d'Andorra Telecom, de poder abordar totes aquelles inversions que té necessitat de fer, vincular l'evolució, la modernització del servei d'Andorra Telecom al fet que pugui estar en entredit perquè es vol construir l'edifici el núvol, rotundament s'ha de dir que això no és cert. Són dos projectes desvinculats, perfectament compatibles i Andorra Telecom seguirà amb la seva política d'inversions, al ritme previst, planificat i, en cap cas, aquesta es posarà en dubte pel fet que es tiri endavant aquesta infraestructura.

De fet, quan mirem, quan analitzem el nivell d'inversions d'Andorra Telecom des del 2004 fins al 2016, veiem que és una empresa del sector amb un nivell d'inversió molt elevat, molt per sobre de la mitjana d'aquest sector. Aquest sector de mitjana anual fa un nivell d'inversions sobre el 12 i el 15% dels seus ingressos. Amb anys extraordinaris, quan s'aborda una inversió excepcional, es pot arribar al 25%. Andorra Telecom, des del 2004 fins al 2016 ha invertit una mitjana de 28% dels seus ingressos i, per tant, està en un nivell d'inversions molt coherent amb el tipus de servei que està prestant i, també, coherent, i per això es justifica aquest percentatge més elevat, amb el fet de ser una companyia petita en relació amb les companyies de telecomunicacions que avui en dia pretén dels seus serveis al món.

Insisteixo, no té res a veure la capacitat de fer inversions tecnològiques d'Andorra Telecom amb el fet que es vulgui tirar endavant l'edifici el núvol.

Però els arguments que, de fet, no només la Sra. Gili, sinó també el Sr. Naudi i l'altre Sr. Naudi ens han exposat, van en el sentit de posar en qüestió la inversió. La qual cosa és ben legítim, no hi ha res a dir, però en tot cas, insisteixo, això no se solucionarà fent una reducció de 2 milions a la partida destinada a l'edifici el núvol per destinar-la a més millores tecnològiques o a més inversions en tecnologia. Si no es vol aquest edifici, doncs, senzillament el que s'ha de fer és fer una esmena

molt més contundent, aturar a través o pretendre aturat a través d'aquesta esmena la inversió, i argumentar el perquè es vol fer.

I aquí no és això el que s'està fent. De fet, el que s'està fent és, i em permetran una mica que faci broma a partir de la pròpia esmena, el que es pretén és com si es posés en dubte que l'edifici ha de tenir 14 plantes, i dius saps què, rebaixem la inversió en 2 milions i fem-la de 13. No crec que la qüestió vagi per aquí.

Per tant, si el que es vol és aprofundir en el debat en el coneixement del projecte, del propi edifici, de l'ús que se'n pot fer, de com es pot encara millorar més la reactivació que produirà em tot l'entorn. Si es vol de veritat debatre sobre el contingut del mateix, hi ha altres mecanismes que no pas escapar en 2 milions d'euros la partida pressupostària a Andorra Telecom.

I si d'aquest debat en surt que s'han de fer modificacions en el projecte, doncs, en els propers projectes de pressupost serà el moment d'ajustar-ho. Perquè insisteixo, ho he dit en moltes ocasions, no només amb motiu d'aquesta reserva d'esmena sinó en altres debats ja del pressupost, el fet de pressupostar no ens obliga a haver de gastar-ho. Quan es tenen les qüestions suficientment ajustades és quan s'ha de procedir al projecte.

Però en tot cas, ja per acabar Sr. síndic, permeti'm que els hi digui, aquesta no és, evidentment, una inversió qualsevol. És una inversió de molt calat, és veritat, de molta envergadura des de la vessant econòmica, de molt impacte en tots els vessants que ens deia la Sra. Gili, i en molts altres. Però també és veritat que quan es volen fer salts qualitatius importants, quan es vol tenir realment incidència, cal ser una mica agosarat.

No cal remuntar-se a la prehistòria. Projectes molt emblemàtics avui en dia inqüestionats com per exemple Caldea, en el seu moment van aixecar molts dubtes. Hi va haver gent que hi va creure, que va estar convençut, que es va creure en els plans de negoci, que es va creure en el projecte i el vam tirar endavant, i avui tots ens en felicitem.

Evidentment, això no excusa que s'hagin de fer tots els estudis que calgui, tots els anàlisis que calguin, qüestionar-se tantes vegades com calgui, també, allò que ja s'hagi parlat. Però en tot cas, a nosaltres ens sembla i estem convençuts, que aquest és un projecte suficientment emblemàtic i suficientment reactivador del que ha de ser la nova Andorra, com perquè no es posi en qüestió per 2 milions d'euros.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Iniciem un segon torn d'intervencions.

Sra. Rosa Gili.

La Sra. Rosa Gili:

Sí, moltes gràcies Sr. síndic.

A veure, començaré per les declaracions del Sr. Ballestà. A veure, jo li agraeixo de veritat que es preocupi per la nostra coherència, però penso que potser això no és l'important. És a dir, vostè ens ve aquí a criticar la forma de les esmenes, que és el seu dret, no hi ha problema, però crec que el que és important és el fons.

El que nosaltres posem en evidència, és la preocupació en relació amb aquest projecte que ens fa por, ens dóna la impressió pel que anem veient a la premsa i per les declaracions diverses, pensem que no està prou ben pensat, o en tot cas, ho sembla.

I al mateix temps, amb aquesta esmena, també el que volíem posar de relleu és la inquietud que hi ha a nivell del carrer per la qualitat dels serveis d'Andorra Telecom. És a dir, jo crec més enllà que venir a entrar en els detallets de l'esmena o no, jo crec que la reflexió és aquesta. I de fet l'hem anat dient des de fa molt temps. Andorra Telecom ara sí que ens ha anunciat tota una sèrie d'actuacions per millorar els seus serveis, però nosaltres portem temps demanant-ho, reclamant-ho. Ens ha costat que es reconegués clarament, però no fa tant el Sr. exministre Jordi Alcobé, ens reconeixia tota una sèrie de deficiències. És a dir, que la preocupació, el que volíem posar en evidència amb aquesta esmena és això.

Llavors, bé, una mica, que també va pel ministre, és una mica el que dèiem.

Nosaltres ara, de moment, ens dóna la impressió que això és un edifici buit. Vostè, Sr. ministre, ho compara amb Caldea. Francament penso que no és el mateix, perquè Caldea hi havia una cosa, és a dir, és al voltant de l'aigua, és una activitat, i després hi ha un edifici emblemàtic. Aquí tenim l'edifici emblemàtic, però de moment no tenim res més. Que és complicat! Segur! Però entenem que a l'època que estem i vista la inversió que hi ha, doncs, esperem una mica més d'això. I de fet, per això hem demanat el pla de viabilitat i de moment, és veritat, no ens hem posicionat clarament en contra, però potser quan tinguem aquest pla de viabilitat sota els ulls, llavors potser sí que ho direm clarament. Perquè d'impacte en tindrà, és a dir, ho havíem dit en comissió. És un edifici en el qual s'hi posarà una zona comercial, s'hi posarà una zona de restauració, i això pot fer competència a tot el que hi ha fora. Jo no sé

si n'hi ha prou en què l'edifici sigui maco com perquè la gent vulgui entrar a dins i revitalitzi la zona. No ho sé, la veritat, però en tot cas, entenc que no té res a veure amb el projecte de Caldea, que sí que generava incerteses a l'inici, estic d'acord, però penso que hi havia molt més contingut que no el que sembla que hi ha ara. Però en tot cas ho veurem quan tinguem aquest pla de viabilitat.

I només, ja que tinc la paraula Sr. síndic, també m'agradaria fer unes preguntes en relació a unes declaracions que va fer ahir el Sr. cap de Govern. És a dir, nosaltres per la premsa, també ho ha vist el Sr. Naudi igual que nosaltres, hem anat veient que l'import d'aquesta construcció va pujant, va pujant i va pujant. Vostè, Sr. Toni Martí, ahir ho desmentia. És a dir, ens poden explicar per què han sortit aquestes xifres a la premsa? Quins canvis es volien fer? A què estem renunciant? És que clar, anem una mica venuts, i penso que la ciutadania es mereix conèixer més a fons tot aquest projecte.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Víctor Naudi teniu la paraula.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, escoltades les paraules del ministre de Finances, ens parlava d'una inversió d'Andorra Telecom d'un augment de la inversió d'un 14% en relació a l'any passat. Bé, dit així pot semblar important, pot semblar, doncs, apropiat, però bé, la realitat és una altra.

En tot cas, sense entrar en el detall de les xifres hem de pensar que tot l'any 2016, pràcticament dia si dia també, doncs, hi han hagut atacs de hackers que han col.lapsat, hi han hagut molts problemes a la xarxa, a les diferents xarxes, amb xarxes d'establiments. Bé, d'això tothom n'és conscient. I per altra banda, doncs, com he dit abans també, ara cal substituir les ONT de 35 miliards.

Bé, tot això, només aquesta última partida, són 6,5 milions, segons ens comentava el director de la parapública fa pocs dies. Bé, tot això no és inversió. És, doncs, a fer front... sí que és inversió, però és fer front a una sèrie d'imprevistos, i per tant, la inversió real o necessària per tornar a ser capdavanters, segurament no serà la que necessitaria Andorra Telecom. Per tant, això és una qüestió i mentre s'ha de fer front a aquesta problemàtica per altra part Andorra Telecom es dedica a fer floritures a un macro projecte que no sabem a què anirà destinat. I

també entenc, ho ha dit el ministre, que segurament Andorra Telecom té els suficients recursos com per poder-ho fer i això no altera la part de la inversió però no hem d'oblidar que tampoc estem en una època de vaques grasses i hauríem de ser més prudents i tocar de peus a terra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. conseller, Sr. Carles Naudi.

El Sr. Carles Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, escoltades totes les parts, el que veig és que en moltes coses coincidim. Volem que Andorra Telecom diversifiqui ingressos, ja hi estem d'acord. Volem remodelar i revitalitzar la zona, ja hi estem d'acord. Però tot això, com han dit els consellers de l'oposició, com es fa si no sabem si es que es lloga, a quant es llogarà? No sabem quines empreses vindran, no sabem si s'hi faran restaurants, no sabem si s'hi farà un casino. Insisteixo, no ens oposem al projecte. Creiem que el projecte pot ser molt interessant en molts sentits, però primer cal la serenor i la reflexió necessàries abans de tirar endavant, com ha dit la Sra. Rosa Gili, una caixa buida.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Ballestà teniu la paraula.

El Sr. Marc Ballestà:

Sí gràcies Sr. síndic.

Bé, contestant a la Sra. Gili, bé miri, en una cosa estem d'acord Sra. Gili. Per vostès la coherència no és important, per nosaltres sí. D'acord!

Després, el tema del reconeixement del tema de qualitat que és un tema important, i en la meua explicació ja li he donat. Però recordar-li que sobre aquest tema, també ja en vam poder parlar abastament fa bastants mesos. Recordo que el mes de juny de l'any passat juntament amb el ministre, va venir el director d'Andorra Telecom per donar les explicacions sobre els atacs hackers que s'estaven produint en aquella època i de passada també van fer tota una explicació extensa sobre els temes dels problemes de qualitat i el plànning que se seguiria per poder eliminar aquesta problemàtica.

Enllaçant una mica amb el que ha dit el Sr. Víctor Naudi, dir que aquesta re modernització no se centra només amb aquests 6,5 milions d'euros de la part d'accés, que és el que vostè hi ha fet referència i també el ministre ha estat explicant. El ministre també ha comentat que anteriorment també s'ha canviat tot el nucli central de la xarxa d'internet i també es va canviar tota la central que gestiona la part de telefonia, el servei de veus.

Per tant, s'ha fet tota aquesta progressiva evolució de tota la xarxa i serveis que s'hi duen a sobre.

I després amb el tema del pla de viabilitat que és el que vostès qüestionen i la viabilitat d'aquest projecte doncs dir que aquest pla de viabilitat va ser fet a l'hora que es va realitzar la presentació d'aquest projecte. Entenc que ara vostès han fet la demanda d'informació. Bé quan tingui la informació si volen sobre aquest pla de viabilitat doncs podrem debatre, podrem treballar com molt bé els ha emplaçat el Sr. ministre.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre, desitgeu intervenir...

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. Víctor Naudi, la veritat és que em deixa una mica meravellat perquè deu tenir uns coneixements de tecnologia i d'enginyeria en telecomunicacions doncs sense dubte, això ja no cal dir-ho molt superiors als que tinc jo i li permeten fer afirmacions d'una contundència que em sorprèn. Que si no estem fent les inversions capdavanteres que caldria, si el canvi de les ONT és per cobrir uns imprevistos. Escolti, la tecnologia avança a una velocitat molt gran, el canvi de les ONT's després de ja uns quants anys tocava per calendari. La decisió complexa no és tenir de canviar-los sinó quins has de posar perquè encara avui hi ha certes incerteses de sobre cap on anirà aquesta tecnologia i per tant, aquí és on ens cal afinar i on s'han de fer els estudis pertinents. Andorra Telecom té les persones qualificades per anar prenent aquestes decisions i des de Govern fem absoluta confiança amb què cada un dels passos que s'han anat seguint són els correctes. Però en tot cas contínuament anar generant aquesta sensació que la tecnologia d'Andorra Telecom ha quedat obsoleta, no s'estan fent les inversions adequades, em sembla que requereix com a mínim d'arguments molt més aprofundits i molt més rigorosos.

Jo el que li dic i ja li he dit abans també en la primera intervenció és que el nivell d'inversió d'Andorra Telecom és molt elevat, és superior a la mitjana del sector. Això no ho dic com un atribut del qual ens acabi donant la certesa de què tot es fa bé, és en gran part també conseqüència de les mides de la companyia, de la necessitat i la voluntat de donar un servei universal. Estem parlant d'una companyia pública que per tant, es veu forçada a fer un nivell d'inversions moltes vegades superior al que fan moltes empreses privades del mateix sector que no han de cobrir tot el territori en el que estan implementats, i per tant, jo diria que tot té una coherència des d'aquesta vessant, i també és veritat de què no perquè hi posem més diners tindrà la companyia capacitat de fer totes les inversions en un mateix període. Has de tenir els recursos humans per poder anar desplegant les inversions. Aquestes inversions no han de posar en perill el servei que s'ha de continuar donant i per tant, s'han de planificar en el temps. I cregui'm que un nivell d'inversió per sobre del 28% en un sol exercici dels teus ingressos és un nivell d'inversió molt elevat i no té cap sentit que ara, -que és el que demana la reserva d'esmena, no ens n'oblidem-, s'incrementi amb dos milions més aquesta partida de desplegament o inversions tecnològiques.

Per tant, en aquest sentit em sembla que no té massa sentit el que se'ns demana a través de la reserva d'esmena.

En relació a les dues altres intervencions, el Sr. Carles Naudi i la Sra. Rosa Gili.

Miri, permeti'm que em quedi amb la part que entenc positiva i constructiva de la seva intervenció que és com a mínim reconèixer que no tanquen la porta a què aquesta sigui una inversió positiva, productiva i que pugui acomplir tots aquells objectius que s'han fixat i que aquí ja s'han relatat abastament. Abans els relacionava en detall el Sr. Ballestà, segurament amb més timidesa la Sra. Gili que el Sr. Naudi, però en tot cas tots dos deien: "Ecolti quan haurem analitzat, quan tinguem tota la informació que hem demanat doncs potser sí que aquesta inversió s'ha de tirar endavant". Doncs bé, escoltin, tinguem aquest debat quan vostès tinguin tota aquesta informació que els hi sembla que encara no és suficient, en cap cas des de Govern ni des d'Andorra Telecom es nega continuar donant més informació. Si cal fer encara més estudis i més anàlisis i quan hi hagi aquesta informació suficient a l'entendre de tots serà el moment d'acabar d'ajustar com s'ha de fer una inversió que ens sembla, insisteixo, que pot ser un avanç i un després per acabar de definir el model del que és el centre d'Andorra la Vella.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Els hi demanaria de ser breus.

Sra. Rosa Gili.

La Sra. Rosa Gili:

Sí moltes gràcies Sr. síndic.

Primera cosa Sr. cap de Govern, contesti'm si us plau a la pregunta. Li recordo, expliqui'ns a què han renunciat, quins canvis es volien fer que feia que pugéssim a 44 milions i que no han fet...

El Sr. síndic general:

Sra. consellera, perdoni. El Sr. cap de Govern li podrà contestar o no contestar, però recordi que estem debatent sobre unes reserves d'esmena i no és una sessió de preguntes. En tot cas cadascú farà les intervencions en el sentit que li sembli pertinent.

Té la paraula.

La Sra. Rosa Gili:

Sí Sr. síndic, d'acord, però crec que estem parlant del Cloud, i ahir van haver-hi unes declaracions del Sr. cap de Govern i estem parlant d'imports també. Per tant, ja jutjaran els uns i els altres però jo crec que seria convenient que ens ho expliqués.

Jo només voldria acabar la meua intervenció d'ara dient-li que el problema és que clar, aquest tema de Cloud, miri, els ciutadans d'Escaldes no sé perquè ens fa pensar al tema del CIAM. El Sr. cap de Govern recordarà també un projecte buit, sense contingut, que havia de dinamitzar la zona i que va acabar amb un fracàs total. De fet, el Comú d'Escaldes el va regalar a Govern i ara hi tenim una sala d'exposicions i el comú cobra un lloguer 0. No estem parlant de la mateixa forquilla d'imports ara, estem parlant de molt més, d'una inversió molt més elevada. Per tant, mantenim que la prudència ens obliga a estudiar-ho molt bé. De fet és el que deia, és un antecedent de gestió del Sr. cap de Govern, del Sr. Toni Martí, i els ciutadans d'Escaldes ens en recordem.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Algun altre conseller desitja intervenir...

Bé, Sr. cap de Govern, teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Sí gràcies.

Sí els ciutadans d'Escaldes se'n recorden del meu mandat. Sí, se'n recorden, sí! Vull dir, em sembla que m'ho van agrair força, dic passant.

Miri, vostè és escaldenca no?

Bé, escolti, li parlaré d'Inúu. Inúu no es va llençar com el que es fa d'Andorra, fins que vam tenir ben afinats els costos.

Ahir jo feia unes declaracions que deia que el projecte costaria al tomb de 30 milions. El pressupost d'Andorra Telecom em sembla que són 32 milions. Li deia allò de l'Inúu perquè miri, jo mateix que n'era el president del consell d'administració de la SEMTEE però qui m'acompanya, també feia part del consell d'administració, en un moment donat es barrejaven xifres molt més importants que el que va acabar sent. I en definitiva i desviaments dels plans en vam fer uns quants. I el Govern d'Andorra li dic això perquè és un èxit, vostè em parla del CIAM, no em parla d'Inúu i jo li podria parlar de moltes avingudes, de moltes places, de moltes coses.

Però li vull fer referència a això. Vostè ha demanat el pla de viabilitat, tindrà el pla de viabilitat. I tindrà aquest pla de viabilitat, però potser el Govern farà un segon pla de viabilitat. Perquè quan fan inversions com aquestes tal i com van fer amb l'Inúu, ens tenim d'adaptar i més encarta li diré.

Ahir feia unes referències, -no té res a veure amb el que em demana, però a vostè li agrada tot això, amb la reserva d'esmena. Ahir jo li feia referència a una experiència que vam tenir quan era president del consell d'administració de la SEMTEE perquè malauradament moltes vegades les obres públiques, -podem parlar de Naturlandia per exemple-, les obres públiques es disparen. I una de les virtuts és tenir un projecte extremadament ben definit. Jo diria que fins i tot, respecte per tots, hi ha bons arquitectes, bons enginyers a tots els llocs, germànic, de tal manera que es pugui fer una contractació claus en mà, de tal manera que la gent sàpiga ben bé que el que es licita i el preu que es dona al començament serà el preu d'execució. Tot això, ho explicarem. Al fons, miri, que hi teníem allà? Vaig fer més declaracions, ja que m'ho demana vaig fer més declaracions. Una militant seva, legítima i d'altres ciutadans del seu partit es van interessar sobre l'edifici de l'antiga caserna de bombers i van trobar l'última meravella que no es podia tirar. El que teníem realment era un edifici en desús. En una zona Sr. Naudi, jo no ho comparteixo, jo penso que

Andorra Telecom ha d'estar en un lloc cèntric perquè vostè en feia referència però és la meua opinió. Un edifici en desús, un edifici que no tirarem endavant fins que tinguem ben ajustats tots els costos. Un edifici que més enllà de la rendibilitat donarà i generarà unes sinèrgies en aquell sector i parlo de Riberaigua que també és el parent pobre de l'Avinguda Carlemany que li portarà un benefici important. Quan un fa un edifici públic evidentment, ha de saber com gasta perquè són els diners de tots. Però no és únicament una qüestió de rendiment que també, perquè hi ha d'haver com a mínim un raonament raonable. És també les sinèrgies que generen a l'entorn. Aquesta és l'aposta que també fem per Andorra la Vella. I és l'aposta que també vaig fer quan era cònsol d'Escaldes-Engordany per l'Inúu. I és l'aposta que faig bàsicament quan faig gestió pública, que miro de gastar els diners de forma escrupolosa perquè bàsicament sé que no són els meus. Són els de tots vostès i els de molts ciutadans que ens escolten en aquests moments.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Molt breument, Sra. Rosa Gili.

La Sra. Rosa Gili:

Sí moltes gràcies.

Sí, sí efectivament seré molt breu. A veure, només reitero el que he dit abans sobre la diferència entre Caldea i The Cloud i per mi Inúu és el cosí germà de Caldea. Per tant, esperem el pla de viabilitat i ja en parlarem.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció....

Bé, si no hi ha....

Sr. Naudi teniu la paraula.

El Sr. Carles Naudi:

Gràcies Sr. síndic. Seré molt breu.

Sr. Toni Martí, doncs miri, poden fer els plans de viabilitat que siguin necessaris i ho agraiem i agraiem que els transmetin, però dubtem que puguin manifestar que el cost serà de 30 i escaig milions si encara no sabem ni què hi va a dins. I per

tant, l'ús condiciona el cost de construcció. I després, facin el màxim possible perquè aquest claus en mà sigui el més contingut possible però després no es descuidin la calefacció.

En relació a què Andorra Telecom ha d'estar al centre. Jo no m'hi he oposat. L'únic que he dit és que és un element més de reflexió perquè igual que FEDA, igual que Govern, igual que el Consell, igual que molts organismes no estan al rovell de l'ou, plantejo que si parlàvem abans dels rendiments, si aquells baixos no són més rendibles al rovell de l'ou explotats d'una altra forma que doni rendiment a Andorra Telecom i Andorra Telecom per exemple doni al carrer del darrera. No m'hi oposo, només dic que sigui un element de judici.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Sí, i no perquè estiguem en màxima audiència, en un moment d'una franja horària que ens escolta tothom. Però és que aquí es diuen algunes coses, -no vostè Sr. Carles Naudi-, evidentment quan hi ha un business plan és que se sap el que es vol posar. No únicament tindran números, és que els números vindran deduïts de l'ús del que s'hi posa en cadascuna de les plantes. Per tant, una mica em quedo amb el que diu el ministre de Finances. D'una, saludar el fet de què no es posen en contra frontalment i de dos tindrà Sra. Rosa Gili, -vostè és especialista en tot, per tant, tindrà un business plan, veurà exactament el que hi ha i potser vostè ens dirà que potser això no li va bé i tal, però no és qüestió d'això únicament. Jo el que li he volgut dir Sr. Carles Naudi és que per l'experiència que tinc, la poca experiència que tinc, quan es llança una obra d'una certa magnitud i aquesta ho és, molt inferior al que es va gastar a Inúu, dic passant. Es van fer molts business plans, i fins que no vam tenir verdaderament encertat, evidentment que hi ha un contingut general que està definit i el tindrà, fins que no es van tenir totes les diferents variants no es va tancar el projecte. I més li dic, com que són diners públics, vam fer-ho claus en mà, que és una pràctica, que jo penso que en grans infraestructures s'hauria d'aplicar molt més. Perquè així no hi hauria polèmiques estèrils sobre costos, però per això fa falta un projecte ben definit perquè després en definitiva hi hagi una rendibilitat, s'hagi fet un business plan amb plenes garanties i s'ha d'adaptar molts bussines plans, vostè ho sap Sr. Carles Naudi, o vostè que ha fet alguna obra sap que

una cosa primer és el business plan, una cosa és el segon, van fent les modificacions fins que estàs segur que allò té el seu rendiment, evidentment econòmic i que està encertant amb el producte.

Tot això ho tindran Srs. consellers, i aleshores segurament vostès diran o deixaran de dir Sra. Rosa Gili que és simplement un edifici maco, que veig que el considera maco, com a mínim ja tenim alguna cosa guanyada i que a dins hi ha els usos adequats. Això és el que s'esforçarà de fer el Govern d'Andorra i vostès doncs tindran la possibilitat de recolzar-ho o una cosa que és costum seva, de criticar-ho. Però de vegades també recolza, també és veritat. Esperem a veure què passarà d'aquí unes hores Sr. Pere López.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Víctor Naudi.

El Sr. Víctor Naudi:

Sí gràcies Sr. síndic.

Molt breument. Doncs el Sr. cap de Govern ha tret, mal encertadament crec jo l'exemple d'Inúu. Bé hi ha una gran diferència, quan es va llençar endavant el projecte d'Inúu, com en el seu dia el projecte de Caldea, hi havia una finalitat molt concreta. Hi havia uns objectius que era l'aprofitament de l'aigua termal amb un projecte amb una programació molt definida per anar a buscar uns objectius clars i concrets i a partir d'aquí doncs es poden fer els business plans, cosa que a l'edifici del núvol d'Andorra Telecom, els objectius clars i una programació clara, no hi són o no hi eren o en tot cas en aquests moments sembla ser que no hi són perquè ja es parla d'ubicar-hi un casino. I això canviaria molt aquests objectius i abans de fer un business plan, com deia el Sr. cap de Govern, el que cal és tenir aquests objectius i una programació molt clara i molt concreta del que s'hi vol fer.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Sí gràcies Sr. síndic, i ho lamento. Segurament no em sé explicar millor. Miri, fem-ho com ho fa el Sr. Miquel Aleix que l'entén tothom. Tindran els números i en cada planta el que hi va, Sr. Víctor Naudi, ha quedat més o menys clar. I aleshores vostè

tindrà la possibilitat de dir si li sembla bé o no. Més clar em sembla que ja no ho sé dir d'una altra manera. Però també li dic el mateix. Potser tindrà aquest i potser resultarà que més endavant hi ha una variant com hi ha moltes variants en molts projectes, però no una variant de totes les plantes. I per tant s'han de tornar a fer els números. I això és el que dic quan es llança una obra suficientment important. Res més.

No sé si m'he explicat Sr. Víctor Naudi.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, sinó hi ha més intervencions procedim a la votació de la reserva d'esmena votant sí a la reserva d'esmena o no i deixant aleshores el text tal com ha sortit de la comissió.

Recordo que és la reserva d'esmena número 8 que es correspon a l'esmena número 85 de l'informe del Ponent proposant modificar el subconcepte "Edificis i altres construccions, 60200" del pressupost d'Andorra Telecom, SAU.

S'obre un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sra. secretària, si voleu procedir a donar lectura del resultat, si us plau.

La Sra. Maria Martisella:

Sí. 5 vots a favor, 14 en contra i 8 abstencions.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, a la vista del resultat de la votació queda desestimada la reserva d'esmena i es manté el text tal com ha sortit de la comissió.

Acabat el debat i la votació de les reserves d'esmena, procedirem tot seguit a debatre les altres parts del text.

Pel Govern té la paraula el ministre, Sr. Jordi Cinca.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

Senyores i senyors consellers, el passat 12 de gener vam tenir ocasió de debatre extensament el Projecte de Llei del pressupost per l'any 2017.

Uns i altres vam desgranar el contingut i els eixos principals, val a dir-ho, uns més que altres, així mentre els consellers de Socialdemocràcia i Progrés, els consellers socialdemòcrates i els consellers del

grup majoritari van aprofundir en el debat, el Grup Liberal ben legítimament, va optar per eludir el debat refugiant-se en una qüestió tècnica d'interpretació de la Llei. En tot cas, tothom va poder posicionar-se i exposar al seu entendre quines eren les seves prioritats pressupostàries.

Sigui com sigui, el projecte que avui debatem, després del debat en comissió, ha permès introduir alguns canvis que sense cap dubte milloren el projecte inicial -i ho agraeixo- però, també val a dir-ho, no fan variar el gruix del pressupost ni els eixos rectors de la política pressupostària del Govern i de la majoria que li dóna suport i que s'ha vingut consolidant al llarg dels darrers sis anys.

En aquest punt voldria referir-me únicament a una de les modificacions introduïdes en el Projecte de Llei en el debat en comissió, concretament la transacció feta a partir de l'esmena d'SDP relativa a l'increment de les pensions de jubilació. Ja en el debat a la totalitat el Sr. Naudi es va referir a aquesta qüestió i ja li vaig comentar que el Govern entenia que hauria de ser possible trobar una entesa que permetés ampliar el nombre de pensions que gaudiran d'un increment equivalent a l'IPC, un increment que no era previsible quan es va elaborar el pressupost. La transacció finalment aprovada amb els vots d'SDP, del PS i de DA permetrà que més del 95% dels pensionistes puguin tenir aquest augment. La transacció també permet mantenir un tracte diferenciat entre les pensions més altes i les més modestes, un tracte que SDP proposava articular a través del factor de sostenibilitat. Finalment, vist que aquest no ha estat desenvolupat reglamentàriament per la CASS es va desistir d'introduir-lo; això no treu que cal regular-lo i així es farà els propers mesos de manera que pugui ser utilitzat els propers exercicis si es creu convenient. Tot apunta que estem entrant en un cicle inflacionista i, per tant, el factor de sostenibilitat pot ser una bona eina.

Els hi deia que el pressupost del 2017 manté uns eixos coneguts, consolidats i que ja he pogut exposar en diverses ocasions, per tant permeti'm que d'entrada em centri en dues qüestions que s'han acabat convertint, han acabat esdevenint estrelles del Debat pressupostari del 2017. D'una banda, com no pot ser d'una altra manera, les transferències als comuns; abans ja hem tingut ocasió de debatre abastament a través de l'esmena o la reserva d'esmena presentada pels consellers socialdemòcrates i, de fet, en el transcurs del debat a la totalitat també ens hi vam referir tots plegats de forma molt extensa. Tot i així em sembla un element, una qüestió de suficient transcendència com perquè a risc de ser reiteratiu en torni a parlar.

Els hi deia fa unes setmanes que el Govern era conscient de què li quedava pendent aquest compromís i que calia repensar conjuntament amb els comuns el marc competencial i les transferències que li donen suport, i també sabem que la Llei del 1993 és una llei que no va estar pensada per les actuals circumstàncies, en aquell moment no teníem un Marc fiscal que obeís al que tenim en aquest moment i tampoc tenien els comuns i els ciutadans unes necessitats equivalents a les que hi ha en aquest moment.

Per això ja fa temps que des del Govern es va impulsar aquest debat, aquesta reflexió, i val a dir-ho ara amb temps, les coses volen el seu tempo, la seva maduració. Moltes vegades quan ens hem referit a aquesta qüestió, d'una manera més o menys afortunada, s'ha fet referència als treballs que en el seu moment va fer el ministre Riberaigua. Tinc el ple convenciment que aquells treballs que no van prosperar són els que ara ens permeten arribar a solucions que estic convençut seran les que acabaran sent aprovades i que a hores d'ara ja tenen una conformitat molt notòria per part dels propis comuns i estan a punt de ser una proposta ferma que podem portar -tal com s'ha compromès en diverses ocasions el cap de Govern-, en el si d'aquesta Cambra perquè sigui debatut, perquè sigui compartit entre comuns, Consell General i Govern i perquè pugui ser millorada a partir d'una proposta concreta.

Abans també, en la reserva d'esmena que es feia en relació a aquesta qüestió ens deia el Sr. Gallardo: "Hauria estat millor començar des de zero amb les tres institucions a la taula". Nosaltres tenim el convenciment de què la nostra obligació, les dues institucions que tenen, doncs, responsabilitats executives, és de treballar des d'aquesta visió executiva una proposta, treballar-la conjuntament, veure-la des de la viabilitat d'aquestes competències executives i portar-la al Consell General perquè, evidentment, els consellers hi puguin dir la seva i la puguem acabar d'arrodonar; ens sembla que és una manera molt més efectiva d'abordar aquest debat però, en tot cas, no neguem perquè és impensable fer-ho en aquesta qüestió la necessitat de què hi hagi un ampli consens en el que participin no només totes les institucions sinó també tots, a poder ser tots, els grups que estan representats en aquestes institucions.

Per això tenim el ferm convenciment també de què caldria que avui s'aprovés aquesta possibilitat de tancar les transferències per l'any 2017 en aquests 54,6 milions d'euros i, donar-nos tots plegats el temps per complir amb el termini que ens dóna la disposició final segona de la modificació de la Llei de transferències i poder abordar el canvi a les

competències de les transferències amb el temps suficient però sabent que aquestes veuran la llum abans de final d'any i, per tant, ja podran estar introduïdes en el pressupost de l'any 2018 en base a la nova Llei de transferències.

Hi ha moltes raons que ens porten a pensar que aquesta és una xifra suficient i que, a més a més, està acceptada pels propis comuns. La primera i la més òbvia: els propis comuns han elaborat els seus pressupostos a partir d'aquesta xifra i els propis comuns han elaborat el seu Marc pressupostari -per tant, la projecció dels propers quatre anys- també a partir d'aquesta xifra. Per tant, això és un element inqüestionable de què és una xifra suficient, tant és així que és la xifra més important que mai s'ha transferit als comuns des que es fan les transferències als mateixos.

Els hi deia una altra qüestió que s'ha convertit en estrella en aquest debat íntimament lligada a la que els acabo d'exposar, però de naturalesa o de transfons absolutament diferent. La qüestió és la que des de les files liberals, des del Grup Parlamentari Liberal, ha volgut centrar el debat d'aquest pressupost -i en aquest cas ara en relació a les transferències- a la legalitat, o no, del pressupost en funció de què s'aprovi, o no, aquesta quantitat de 54,6 milions, és a dir, una xifra que no respon al que avui en dia defineix la Llei de transferències.

Deixi'm que els faci una reflexió en relació a aquesta suposada il·legalitat des de dos perspectives: una, purament tècnica i estricta de l'aplicació de la Llei, l'article 3.5 de la Llei de transferències deixa clar que la regularització de les transferències s'ha de fer un cop aprovada la liquidació del pressupost de l'any anterior; és a dir, quan probablement a l'any 2018 s'aprovi la liquidació del 2016, caldria regularitzar les transferències de l'any 2017. En condicions normals si el pressupost del 2016 no s'hagués aprovat, una quantitat fixa de transferència com es va fer això voldria dir que el pressupost del 2017 incorporaria la transferència que els comuns que s'hagués previst en el pressupost més la regularització de la transferència de l'any 2015. En aquest cas no cal aquesta regularització, per tant és perfectament raonable la quantitat de 54.600.000 euros, com els li deia. No només és raonable sinó que obeeix a donar continuïtat al pressupost de l'any anterior, ha estat acceptada pels comuns, l'han introduït al seu pressupost i en els seus marcs pressupostaris. Aquesta pràctica no és nova i de fet tots els grups parlamentaris que avui en dia estan aquí representats, tots han tingut responsabilitats de Govern, tots per tant saben com es fa el pressupost i tots han hagut d'abordar aquesta situació en diversos exercicis. Per agafar un exemple que els hi pugui

especialment sonar als consellers liberals, agafem el pressupost de l'any 2007 -sigui dit de passada, un pressupost que preveia un dèficit de 16,5 milions d'euros i que va acabar liquidant 63,9 milions de dèficit-, preveia aquest pressupost del 2007 una transferència de 46.329.000 euros i, quan es va acabant liquidant en aquest pressupost del 2007 com a transferència als comuns? 57.163.000. Per què? Doncs, senzillament perquè al llarg de l'exercici es van regularitzar 5,5 milions d'euros de les transferències de l'any 2015 i 4,1 milions d'euros de les transferències de l'any 2004. I com es va fer? Doncs, es va fer aprovant suplementes de crèdit: concretament la Llei 15/2007 i la Llei 24/2007, en aquest cas contra nou endeutament. Estiguin tots tranquils, era legal, es podia fer.

Els hi deia que els hi volia explicar des de dues vessants. La segona és més política, més política i no potser en el sentit ampli de la paraula política, més política des d'una vessant pressupostària. El pressupost que avui espero s'aprovarà preveu un dèficit i autoritza la formalització d'un nou endeutament per la mateixa quantitat. Si arribés el cas que s'aproves la liquidació de l'any 2016 durant aquest exercici el Govern hauria de regularitzar les transferències amb la quantitat que en sortís d'aquesta liquidació durant aquest exercici, i com ho hauria de fer? Doncs, ho hauria de fer per dues vies: o a través de presentar un crèdit extraordinari -i ja els avanço que no ho farem si arribés el cas contra nou endeutament. Aquesta és una pràctica que es feia abans i que nosaltres no la farem-, o a través de suplementes de crèdit contra altres partides del pressupost de manera que poguessin respectar el dèficit, un dels eixos principals de la política pressupostària que ha defensat aquest Govern. Respectar o quedar-se per sota, si pot ser aquesta segona opció, del dèficit anunciat en el propi pressupost.

I això, senyores i senyors consellers, no és una declaració d'intencions, això és el que hem vingut fent en les darreres liquidacions del pressupost sempre amb dèficits per sota dels previstos al pressupost aprovat.

Senyores i senyors consellers liberals, tant si s'aprova com si no s'aprova l'article 1.2 de la Llei del pressupost, el pressupost estarà quadrat, estarà equilibrat però, això no treu que el més desitjable, el que realment creu que caldria al Govern és que es pogués aprovar aquest article perquè d'aquesta manera no caldria posar en tensió ni les altres previsions del pressupost, ni les inversions del propi pressupost, ni tampoc generar incertesa als propis comuns que han acceptat aquesta quantitat dels 54.600.000 euros.

Ja per anar acabant Sr. síndic, almenys en aquesta primera intervenció unes referències ja genèriques en el pressupost: un pressupost que com ha vingut sent una nota habitual, una dinàmica habitual en els anteriors anys té unes prioritats, unes prioritats que ens continuen acostant a aquest equilibri pressupostari; una intenció que marca sempre el pressupost i que s'acaba confirmant amb la liquidació, ho tornarem a fer amb la liquidació del 2016, tornarà a estar als nivells del 2015, del 2014 i probablement inclús millor -jo diria ja millor-; uns objectius que parteixen de la base de què en qualsevol cas els pressupostos no s'han de passar o no s'han de presentar amb pressupostos que no vagin més enllà o de dèficits que vagin molt més enllà de l'1% del PIB, no només perquè ho diu la Llei de sostenibilitat de les finances públiques -que serà en aquest cas, en aquest paràmetre, d'obligat compliment al final d'aquesta legislatura-, sinó perquè és la manera de no posar en perill la pròpia sobirania del país i les finances públiques del país; un pressupost que continua consolidant els ingressos al tomb dels 400 milions, de fet els situa per damunt dels 400 milions -415- i que continua també treballant, consolidant la idea de la diversificació d'aquests ingressos; uns pressupostos que han estat entesos i continuen estant entesos com una eina al servei de les necessitats socials de cada moment; uns pressupostos que continuen incrementant les seves partides a tota la política social; que continuen fomentant les polítiques d'ajut al mercat laboral; que continuen mantenint uns pressupostos estables i en algunes partides com pot ser la Universitat d'Andorra i altres expansius en l'àmbit de l'educació; uns pressupostos, per tant, que estan al servei de les necessitats socials del país especialment quan encara estem acabant de sortir d'una crisi molt profunda i de durada molt llarga; un pressupost també... -penúltim, ja, objectiu- que sigui dinamitzador en l'àmbit econòmic i en aquest sentit es continua també amb les polítiques de suport al comerç, al turisme, a tot el que és la política d'esdeveniments del país, a sectors productius, Pla Renova, ajuts al sector primari en són alguns exemples i, un pressupost que continua modestament, més modestament del que possiblement a tots ens agradaria, però continua amb la idea d'anar reactivant la inversió i que ja ha aconseguit -ho va aconseguir ja fa dos anys i també ho va fer l'any passat- situar aquesta inversió al tomb dels 50 milions d'euros, quan a aquesta inversió hi sumem la que fa FEDA, la que fa Andorra Telecom, la que fan els comuns el país es situa en un nivell d'inversió en relació al PIB que ens sembla ja força interessant.

Per tant entenem que aquest és un pressupost que obeeix a les necessitats del nostre país, un pressupost

que dóna continuïtat com no pot ser d'una altra manera al model d'Estat que estem bastint dia a dia des del Govern i des de la majoria que li dóna suport i un pressupost que continua guanyant-se la credibilitat de, com a mínim, pressupostar allò que acaba passant i, en cap cas, gastant allò que no tenim.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Iniciem ara les intervencions dels grups parlamentaris. Pel Grup Mixt, per SDP, Sr. Víctor Naudi teniu la paraula.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, em centraré... El debat diguéssim sobre el pressupost a la totalitat ja va ser bastant ampli, i avui amb les reserves d'esmena hem parlat bastant i, per a nosaltres aquest pressupost és un pressupost que s'allunya d'allò que necessita el país. És un pressupost que s'ha tramitat tard i finalment doncs es comença l'any amb una pròrroga pressupostària de dos mesos, tot i que aquest any no s'hi valen les excuses de la crisi bancària -que van haver-hi de BPA- l'any passat.

Tot i així malgrat no compartir les línies mestres del pressupost des d'SDP hem intentat aportar algunes millores segons el nostre parer via esmenes.

En tot cas, el ministre en feia esment abans, dues tenen una certa rellevància per a nosaltres ja que finalment s'ha pogut considerar, el que ja vàrem denunciar en el debat de totalitat i que es poguessin revaloritzar les prestacions econòmiques pagades per la CASS d'acord amb l'índex de preus al consum.

Bé, en tot cas em centraré més aviat pel que fa al tema de la congelació de transferències, el ministre ha fet referència ara, tot i que hi ha una Proposta de resolució per part de la Cambra, citaré el que deia el Sr. Antoni Martí el 4 de maig, fa nou mesos, que està recollit al Diari de sessions del Consell General, i deia -i cito-: "Queda pendent el debat global sobre la revisió de les transferències i també de les competències. Però tampoc no es pot obviar el que s'ha avançat fins ara. D'entrada, desenvolupant l'Acord institucional signat amb els cònsols ara fa dos anys; fa uns mesos, aquesta Cambra va aprovar aixecar les limitacions a la destinació de les transferències del Govern" -fi de la citació. Bé, ho va dir el Sr. Martí, no ho dic jo. Però, hi ha més, més endavant a la mateixa pàgina continua dient: "Ara entenc que ha arribat el moment de fer un pas més, i

d'incloure formalment el Consell General en el procés de revisió del sistema de competències i transferències dels comuns. Per tant, durant les properes setmanes caldrà posar les bases d'un grup de treball a tres bandes, que agrupi el Consell General, els comuns i el Govern, per adaptar el sistema de competències i transferències que, recordo, es va pactar ja fa vint-i-cinc anys a la realitat actual" -fi de la citació.

No cal que li recordi que la realitat és que d'aquests vint-i-cinc anys tal com diu, vostè hi ha participat durant cinc, és dir un 25% per no fer res.

Em remeto als fets, com ho és el sentit d'Estat que no es cansa de reclamar als demés i que vostè es incapaç de promoure.

A vostè li sembla que pot parlar de sentit d'Estat al fet de no reunir el conjunt dels grups parlamentaris juntament amb els comuns i Govern, tal i com es va comprometre? No fa massa ens avançava que ja tenen un document avançat, i al Consell, o almenys la majoria de l'oposició, no en sap res.

Però per contra ho fa d'amagatotis amb els qui ostenten els tres vots que li falten per aconseguir el vostre propòsit, menystenint la resta de forces polítiques i que ens n'hem d'assabentar per la premsa.

Això sí, no dubta en agafar el telèfon per informar de primera mà els acords transfronterers adoptats amb França, una vegada ja ho sabem gràcies als mitjans, però és incapaç d'honorar el que es va comprometre en aquesta mateixa Cambra ja fa 9 mesos, associant el conjunt de l'arc parlamentari.

Vostè creu que pot avançar una reforma d'aquest abast sense comptar amb la participació de totes les parts institucionals des del primer dia tal com s'hi va comprometre?

Els qui el coneixem no ens estranya aquesta forma d'actuar, però el país no s'ho mereix.

Sabeu què passa? Ja no ens el creiem! Heu tingut cinc anys per enllestir la modificació del règim de transferències i no heu fet res més que ajornar la negociació amb els comuns i les decisions que l'han d'acompanyar.

I ara preteneu allargar un any més, una mesura que tal com vàreu dir el maig passat era transitòria. Esteu menystenint els comuns.

I per altra banda no teniu mirament quan es tracta de canviar lleis de forma puntual o modificar algunes lleis mitjançant una altra llei.

La llei qualificada de les transferències comunals emanava d'un esperit i d'un consens. Podem entendre que en casos extremadament puntuals

s'hagi hagut de congelar, però de continuar in eternum per aquesta via no fa més que desestabilitzar el pilar de les nostres institucions generant inseguretats jurídica, i en això us heu convertit en un mestre en la matèria.

Ha arribat l'hora de la veritat, la paciència s'escapa, fer cas omís als advertiments previs comporta responsabilitats en tots els sentits, i ja n'hi ha prou Sr. Martí, no ens enganyarà més.

I per tant, no votarem favorablement el manteniment de la congelació de les transferències als comuns, i tampoc votarem el pressupost d'enguany.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

També pel Grup Mixt, Sr. Pere López, pel PS, teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, pensem que ha quedat explicat al llarg de l'esmena a la totalitat presentada fa unes setmanes, de les reserves d'esmena avui debatudes i d'altres qüestions, les diferències en matèria de prioritats de despesa entre els socialdemòcrates i els demòcrates. Ha quedat clar que no compartim les seves retallades en polítiques socials, que no compartim la seva política de gestió de la funció pública, la seva degestió en l'àmbit sanitari de la qual avui no n'hem parlat massa, la seva política de residus, la seva política d'inversions basada excessivament en l'obra pública, i també la seva improvisació. Per aquest debat de pressupost, i s'hi referia el Sr. Cinca en part, ha quedat molt condicionat per qüestions que en el fons són els seus fracassos polítics.

D'una banda, les transferències, d'altra banda les retallades en matèria socials, d'altra banda, l'increment de les transferències per finançar el dèficit sanitari, també la funció pública, hem debatut qüestions vinculades a la figura dels funcionaris, dels eventuals, i hi podríem afegir més qüestions.

Tot plegat, ens porta a un projecte de pressupost que no genera il·lusió, fins i tot diria un projecte de pressupost en el qual Govern ha tingut poc temps per explicar el contingut d'aquest mateix projecte de pressupost, que de ben segur conté inversions i actuacions positives, però que en tot cas, ha quedat i estan, avui en dia, molt atrapats per tots aquests projectes i per totes aquestes polítiques que han estat incapaços de tirar endavant.

Els consellers del PS van presentar un volum important d'esmenes, 61. Hem tingut una actitud positiva en el treball de la comissió. També volem celebrar l'actitud positiva per part dels consellers i el tarannà dialogant del president de la comissió, el Sr. Aleix. Hem pogut arribar a algunes transaccions, si bé que algunes amb un import tan baix, que finalment també ens hauran de reconèixer la nostra bona voluntat a poder-les transaccionar. Però finalment, en allò essencial, en allò fonamental, en cap de les qüestions importants, no hi ha hagut cap possibilitat de tirar cap consens endavant.

No hi ha hagut cap proposta de transacció en relació a la modificació del barem patrimonial afectant a les prestacions socials, ni a la reducció d'eventuals, ni altres prestacions ni polítiques socials, ni a la reducció de despesa en el fons de reserva i en les partides de la CASS, ni la reducció de contractacions de determinades parapúbliques, ni tampoc en els canvis que proposàvem en polítiques d'inversió per reduir la seva inversió excessiva, al nostre entendre, en via pública.

I després, hi ha demanda de consens i demanda de responsabilitat per la seva part, que al nostre entendre vol dir convergir cap a les posicions. Perquè si hi ha la voluntat d'entesa i voluntat de tirar endavant determinades polítiques socials, convé que aquest esforç d'atansament de posicions sigui per ambdues parts, si no ens sembla que potser és massa demanar.

I arribem ja a la qüestió de la congelació de les transferències. En primer lloc per recordar-li al Sr. ministre que ens sembla poc prudent haver entrat el projecte de pressupost amb aquesta previsió sense haver-ne parlat. I més quan ja ho va fer l'any passat i ens van venir a veure tot just el dia abans de les votacions del pressupost perquè els hi votéssim la congelació de les transferències.

A diferència de l'any passat, aquest any els vam advertir fa tres mesos que no votaríem la congelació de les transferències, i no ha estat possible reunir-nos amb el cap de Govern fins a les reunions que vam mantenir, una ahir concretament i, l'altra, el dia 24 de gener.

Hem pogut constatar que hi ha part de feina feta, però que també hi ha molt camí per recórrer.

Recullo una mica el que comentava el Sr. Aleix que feia un exemple amb una cursa de marató, que deia que estàvem al quilòmetre 39 i que ara no ens podíem donar per vençuts, i que nosaltres estàvem al quilòmetre 0. Recorda que li deia el dia de l'esmena a la totalitat, jo diria que vostès estan al quilòmetre 15, aproximadament, que hi ha molts quilòmetres per recórrer. En tot cas nosaltres estem ara al

quilòmetre 10, i per tant, estem ja més a prop. En tot cas, segurament podem fer el camí plegats.

Votarem que no a la congelació de les transferències. Però que ningú s'equivoqui. Aquesta no és la nostra responsabilitat. Els únics responsables de què haguem arribat a aquesta situació és el Govern de DA i també el seu grup parlamentari.

Nosaltres, justament per responsabilitat no els podem donar suport a la seva manera de fer. No podem donar suport a l'incompliment de terminis i de calendaris. No podem donar suport a què han ignorat el Consell General amb l'acord institucional de manera reiterada. No podem donar suport que no hagin informat a les minories comunals de com estan avançant la reforma de les competències. I no podem donar suport també al fre que els comuns han hagut de fer amb aquesta congelació a les polítiques d'inversió a les seves parròquies. De cap manera hi podríem donar suport avui. Seria traïr tot el que hem defensat i el que hem anat explicant els darrers dies.

És cert que volem valorar l'esforç que ha fet el cap de Govern. Penso que el lloa com a home polític haver-ho intentat fins al final. Però creiem que aquest esforç ha arribat massa tard i que a hores d'ara hi ha masses temes per tirar endavant aquesta reforma endavant que cal encara comentar.

Esperem que després d'aquesta votació tothom passi pàgina. Esperem que aquests esforços que hi han hagut aquests dies tinguin continuïtat en els dies a venir, i que la reforma, finalment, es pugui tirar endavant en aquest exercici, i que l'any que ve no ens trobem en la mateixa situació.

Hi ha una possible majoria, i vostè ho sap, per tirar-la endavant. També hi ha altres grups parlamentaris que potser s'hi poden afegir. La nostra predisposició ha estat sempre de tirar endavant aquesta reforma. Però entendrà que, avui en dia, el nostre vot, per responsabilitat, no pot ser cap altre. Altrament, el seu Govern i el grup parlamentari que li dona suport, es podrien emparar de nou en aquesta congelació de les transferències per aturar una reforma com ja han fet en anys anteriors, i sense anar més lluny en l'any anterior.

I finalment no puc acabar la meua intervenció, la nostra intervenció, sense fer referència a la nostra preocupació per la seva deriva en retallades socials que estan aplicant de forma continuada. Ens preocupa, molt i molt, els efectes que ja s'estan experimentant derivats de l'aprovació de la Llei de la CASS i l'aprovació de la Llei de serveis socio-sanitaris, i més encara amb les modificacions que s'estan tramitant en aquest pressupost.

Efectuarem un seguiment detallat, farem demandes d'informació i els hi asseguro, que aquest serà un

tema del que en parlarem sovint en els propers mesos.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

És ara el torn del Grup Parlamentari Liberal. Té la paraula el conseller, Sr. Jordi Gallardo.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic.

Assistim avui a la votació de la llei més important de cada exercici, la llei del pressupost i celebrem poder fer un debat tan important dins de la normalitat parlamentària que no vam tenir l'any passat, quan el ministre de Finances va marxar a mig debat per anar a una entrevista d'un mitjà de comunicació català. Per tant, i responent una mica a la intervenció del ministre, que ens deia que "hem volgut eludir el debat per temes tècnics", posats a eludir un debat, m'estimo més fer-ho per temes tècnics que no per anar a parlar en un plató de televisió.

D'entrada, si més no, agrair aquesta normalitat que li dona al debat la seriositat que requereix.

També ha dit el Sr. ministre o ha donat a entendre que era un tema menor, quan bona part de la seva intervenció l'ha centrat en aquest tema.

Entrant en consideracions que afecten al pressupost, constatem que la presentació d'aquesta Llei, que repeteixo ningú discutirà que es tracta de la més important que s'aprova cada exercici, s'ha convertit en un cursa d'incompliments.

L'any passat es va incomplir el termini de presentació del pressupost, superant la data límit de presentació, també es va tramitar, al nostre entendre, igual que aquest any, malament, com ha certificat el propi informe encarregat per la Sindicatura, quan es va presentar al mateix moment que el marc pressupostari. I aquest any, es presenta un pressupost que no compleix ni les transferències ni la llei de la regla d'or, i també la Constitució.

No és una sorpresa si manifesto ja d'entrada que la postura, la del Grup Parlamentari Liberal, no ha variat respecte dels arguments que va manifestar el nostre president de grup, el Sr. Josep Pintat.

Vam denunciar llavors durant el debat a l'esmena a la totalitat, i ho continuem fent avui, que aquest pressupost no respecta la legalitat, en concret, la Llei qualificada de transferències als comuns pel que fa a l'import total que ha de reflectir el pressupost del Govern segons aquesta Llei, una llei totalment vigent a dia d'avui, i un segon incompliment de les

normes de l'anomenada regla d'or, i en especial, del seu article 12.5.

Amb aquests incompliments legislatius no es pot fer un debat seriós. Aquest és el motiu que ens va portar a retirar les esmenes que vam presentar perquè el pressupost no reflecteix els números reals, i ho repetirem tantes vegades com calgui, i per tant, hem entès que era bastant estèril.

Presentar un pressupost que sí compleixi la legislació vigent obliga al Govern a afegir 9 milions d'euros en el capítol de transferències, i a l'espera de com es resol l'incompliment de l'article 12.5 de la regla d'or, hauríem d'afegir també un bon paquet més de milions.

Com pensem nosaltres, el Grup Liberal, que podríem haver evitat aquest incompliment de la llei de transferències i de la Constitució segons la nostra opinió?

Fixant al pressupost la partida de les transferències als honorables comuns sense reduir l'import, i un cop aprovat aquest, si la predisposició dels comuns era acceptar una congelació, doncs, per exemple, pactant amb els comuns un préstec dels comuns al Govern a interès zero. D'aquesta manera no es penalitzaria, tampoc, el límit d'endeutament de les corporacions locals, i Govern podria fixar l'import en el número que hagués pactat amb els comuns. No penalitzaríem, d'aquesta manera tampoc, als que sí han fet els deures, senyors del Govern, els comuns que han complert, i vostès no. Els comuns s'han ajustat i han rebaixat les seves despeses, no ho ha fet el Govern.

Altra opció era, modificant la pròpia llei de transferències, i no s'ha fet, i per tant, és vigent el percentatge a transferir: el 18% dels ingressos.

Perquè un acord institucional que no està ni ratificat per tots els comuns, no pot contradir una llei i menys la Constitució andorrana, que al seu article 80 diu: "Amb la finalitat d'assegurar la capacitat econòmica dels comuns, una llei qualificada determina les transferències de capital del pressupost general als comuns, garantint una partida igual per a totes les parròquies i una partida variable, proporcional segons la seva població, l'extensió del seu territori i altres indicadors."

També s'estalviarien haver de fer un suplement de crèdit per corregir aquesta situació, si és que finalment no s'aprovava aquesta congelació.

Pel que fa a la llei de la regla d'or, vostè, Sr. ministre, tenia, al nostre entendre, tres opcions per a evitar, el que nosaltres entenem, encara és un incompliment d'aquest tema.

Primera opció. Exigir a les entitats públiques i parapúbliques així com als organismes públics que es capitalitzessin per mirar de complir amb allò que estableix l'article 12.5, és a dir que el seu deute no superi el cinquanta per cent dels fons propis. Aquesta opció és pràcticament descartable. Ho comentem però ja ho entenem difícilment assumible.

Segona opció. Que el Govern hagués presentat un crèdit extraordinari o suplement de crèdit per corregir la situació d'aquelles entitats i organismes que no compleixen. Aquesta solució també té un impacte important en el pressupost però l'haguessin pogut fer.

I tercera opció, que al nostre entendre seria la més correcta. Una modificació de la llei de la regla d'or per corregir l'article 12.5, una opció que salvaria aquest incompliment que el pressupost presenta. L'únic problema d'aquesta opció? L'únic problema seria reconèixer que s'han equivocat i que nosaltres tenim raó, però en definitiva el que compta és com se soluciona aquest incompliment. En lloc d'això estan disposats a aprovar un pressupost que no compleix la regla d'or.

Respecte al dèficit i l'endeutament.

El ministre ha renunciat a l'equilibri pressupostari. Constatem com les cartes de presentació del pressupost han evolucionat des del 2012, passant de l'objectiu d'assolir l'equilibri pressupostari, a l'objectiu menys ambiciós de complir amb els paràmetres establerts a la llei de sostenibilitat de les finances públiques i estabilitat pressupostària i fiscal, però a la vista que quan no la compleixen no els representa cap problema, està clar que el llistó cada vegada és més baix. Només l'exercici 2013 va assolir aquest objectiu de l'equilibri pressupostari i va ser gràcies a la quantiosa aportació dels dividendes d'Andorra Telecom.

Vostè, Sr. ministre que diu moltes vegades que no li agrada mirar el retrovisor, però que cada vegada que pot fa referència a l'endeutament que es van trobar el 2011 de governs anteriors com a explicació del fort endeutament que té avui el Govern després de 6 anys de gestió demòcrata, deixi'm que li digui el següent, ja que també vostè ha parlat de govern anteriors: inversions liquidades pels governs liberals en 8 anys entre el 2002 i el 2009: 748 milions; Inversions liquidades i pressupostades pel Govern Demòcrata entre el 2012 i el 2019 (prenent les liquidacions tancades i les xifres previstes al pressupost i al marc pressupostari), per tant, les seves xifres que han presentat vostès, també un període de 8 anys: 460 milions d'euros.

Diferència entre vostès i nosaltres: 290 milions més invertits.

Ara bé, per ser justos, com vostè no fa quan parla de les inversions de governs liberals, deixi'm introduir un paràmetre que curiosament sempre s'oblida d'aplicar quan fa aquesta anàlisi, la capacitat impositiva i la recaptació patrimonial dels uns i dels altres.

En els mateixos períodes, 2002-2009, recaptació fiscal i ingressos patrimonials de governs liberals: 2.137 milions d'euros.

Recaptació fiscal i ingressos patrimonials del Govern de DA 2012-2019 (prenent les liquidacions tancades i les xifres previstes al pressupost i al marc pressupostari): 3.156 milions d'euros.

Repetiré les xifres: inversió liberal 748 milions, inversió demòcrata 460, recaptació liberal 2.137, recaptació demòcrata 3.156.

Conclusió, Srs. de DA, quan acabin aquesta legislatura al 2019, segons les seves liquidacions i previsions, hauran recaptat 1.000 milions més i hauran invertit molt menys que nosaltres.

Els liberals serem els responsables d'haver invertit més en infraestructures pel país, algunes més encertades que altres, però assumim aquesta responsabilitat. Vostès seran els responsables d'haver gastat 1.000 milions més en funcionament.

I dic funcionament perquè estan molt lluny de complir la xifra tant anunciada del 3,5% del PIB del pressupost de l'Estat en inversions. Per tant, en què s'han gastat aquests 1.000 milions més o en què se'ls gastaran? On són les infraestructures productives? No són capaços d'invertir en connexions internes imprescindibles pel país per la gent que vivim aquí i per la gent que ens visiten, i en canvi, anuncien ja d'entrada, que invertiran en infraestructures fora del país. Una infraestructura important, sí, que ens ajudarà i que beneficiarà als turistes i la gent que ens visita pel nord, però que entenem no pot ser prioritària sense acabar les connexions internes que tenim encara a mig acabar.

No és més prioritari acabar amb el vial d'entrada al país que tenim inacabat? Ens demanem nosaltres!

Un darrer apartat per les grans absents en el seu projecte demòcrata i que representen un impacte any rere any al pressupost: les grans reformes.

La reforma sanitària.

En l'àmbit sanitari, el dèficit se situa en 64 milions d'euros, un 10% més respecte del 2016.

Tot i l'augment del 2% de les cotitzacions de la CASS, l'any 2016, i l'increment previst d'assalariats per enguany del 2,5% de mitjana i del 3% de comptes propis de la CASS, continuem tenint més dèficit.

Ja em vull creure i així ho desitjo, i el grup també evidentment, que tenim indicadors de recuperació econòmica. Tant de bo siguin millors i ben ràpids.

El problema és que vostès ja donen per fet que el dèficit sanitari és incontrolable, com va dir el ministre de Sanitat en compareixença i, per tant, per més augment de les cotitzacions que es pugui fer, per més increment del nombre d'assalariats que es pugui assolir, el forat econòmic a la sanitat del país persistirà. Però podem estar tranquils, perquè, Srs. de DA, ja han trobat la gran solució al problema del dèficit sanitari: la Coca-Cola!

Gràcies a què taxarem les begudes ensucrades podrem continuar amb el malbaratament econòmic al sector públic de la sanitat. Gran solució anunciada pel ministre!

Altra reforma, la reforma de la funció pública.

La foto d'aquesta reforma queda resumida de la següent manera:

Increment de les remuneracions bàsiques i altres del personal fix del 2011 i al 2017, mateix import, 73,7 milions.

Remuneracions bàsiques i altres del personal eventual, augment del 51% entre el 2011 i el 2017, de 3,4 milions hem passat a 5,2 milions.

Retribucions bàsiques i altres dels alts càrrecs: Increment del 23% entre el 2011 i el 2017, hem passat de 2,8 milions a 3,5 milions d'euros.

Conclusió, una funció pública en precari, on augmenten els contractes d'eventuals, els salaris dels alts càrrecs i al funcionari se'l deixa igual.

Espero que l'arribada de la nova ministra, la Sra. Eva Descarrega serveixi per donar un nou impuls a aquesta reforma, i aprofito per desitjar-li tots els encerts possibles. És una persona amb la qual he compartit una etapa professional i ser que és capaç d'assolir aquest repte amb gran èxit.

I pel que fa a les competències i transferències, esperarem amb interès el gran anunci d'aquesta setmana, però de moment una congelació de les transferències que no compleix la llei, i una llei de cooperació entre les administracions a tràmit que no s'aguanta per enlloc.

En conclusió, i parafrasejant alguns dels seus tòpics:

Diuen que Andorra no pot continuar vivint al marge, però sí que volen que el Govern visqui al marge, al marge de la Llei i de la Constitució.

Diuen que els liberals som immobilitistes però després de 6 anys de Govern de DA no han fet les reformes substancials que van prometre.

Diuen que van heretar molt deute de governs anteriors per grans inversions i vostès tot i incrementar la pressió fiscal i la recaptació patrimonial, el país no gaudeix de les infraestructures amb un clar impacte productiu.

Buscaven l'equilibri pressupostari i el que ens deixaran és més endeutament.

Per tot l'exposat, el Grup Parlamentari Liberal votarà en contra del pressupost per a l'exercici del 2017.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

És ara el torn del Grup Demòcrata. Té la paraula el conseller, Sr. Marc Ballestà.

El Sr. Marc Ballestà:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, després del debat sobre les reserves d'esmena presentades per l'oposició que ja han donat peu a debat sobre aspectes importants de la llei del pressupost que avui es sotmet a la Cambra, i després de les dues anteriors sessions de Consell General on s'ha aprovat tant el Marc pressupostari i s'ha realitzat el debat de les esmenes a la totalitat del pressupost, crec que avui no és necessari tornar a tractar tot el pressupost en detall.

Tant en les seves defenses com en les posteriors rèpliques els meus companys, els consellers Carles Enseñat i Miquel Aleix, ja van explicar els motius pels quals el Grup Parlamentari Demòcrata votarà a favor i donarà suport a aquest Projecte de Llei de pressupost pel 2017.

El que sí voldria explicar en la meua intervenció és el treball fet en comissió i el resultat final de la llei que avui sotmetem a votació en aquesta Cambra.

Primer de tot voldria valorar positivament el treball que s'ha realitzat en comissió, tant pel to de tots els consellers com pel contingut del debat de les esmenes treballades. Un treball que ha permès millorar el projecte de llei del pressupost que avui s'està debatent, i que plasma sobre paper i amb xifres concretes les accions que consoliden el projecte de transformació d'Andorra a partir del creixement econòmic i social així com la modernització del model de l'Estat i les seves estructures funcionals.

En aquestes sessions de treball s'han aprovat 12 esmenes, i se n'han pogut transaccionar 14 més. El resultat final recull part de les esmenes presentades per l'oposició. Vull remarcar també que el nombre d'esmenes transaccionades hagués pogut ser major si s'haguessin acceptat totes les propostes que des del

nostre grup es van presentar però malauradament no va ser possible.

Tot i així torno a subratllar la bona entesa i debat constructiu que hem tingut aquests dies amb els representants del Grup Parlamentari Mixt. I recalco Grup Parlamentari Mixt perquè el que sí que volem lamentar és la decisió del Grup Parlamentari Liberal de qualificar el pressupost d'irregular i retirar les esmenes a l'articulat del projecte de llei que ells mateixos havien presentat.

Aquesta decisió, a més a més s'ha accentuat amb la decisió del grup majoritari de l'oposició de no intervenir en el debat i treball d'una de les lleis més cabdals a l'hora d'implementar les propostes de país que qualsevol partit polític desitja.

Personalment lamento que els electors que els van fer confiança a les darreres eleccions no hagin tingut la seva representació en el treball en comissió i per tant no s'hagi pogut fer sentir la seva veu en el debat. Ara bé no ens ha de sorprendre aquest posicionament. Ho hem vist repetidament en aquesta Cambra. Quan toca debatre aspectes claus que el que fan és confrontar models de país vostès s'esborren del debat. Sempre hi ha aspectes tècnics o legals, sempre de forma i mai de fons.

Lamento molt que hagin renunciat a la seva tasca de consellers, sí senyores i senyors consellers liberals, aquella que tant defensen i reclamen a l'hora de presentar preguntes o demandes d'informació. Sempre qüestionen l'acció del Govern o del grup de la majoria però mai presenten una proposta alternativa sobre la qual confrontar el nostre model de país.

Ho vam veure en el debat del Marc pressupostari, ho vam veure en el debat a l'esmena a la totalitat del pressupost, però també ho estem veient en reformes clau com la de la sanitat o l'acord d'associació. Actuacions que ens vénen a confirmar que Liberals d'Andorra no té un model de país per defensar.

Com ja he dit amb anterioritat no tornaré a detallar el perquè donarem suport a aquest pressupost, sinó que em centraré en destacar aquelles esmenes que hem acceptat, aquelles que hem pogut transaccionar i aquelles que hem denegat.

El pressupost i les esmenes presentades van encaminades a dotar el país dels recursos i les eines necessàries per assentar les bases de tot aquest procés de transformació i canvi de model econòmic que en els darrers anys Andorra està vivint i que des de Demòcrates estem impulsant. Defensem un pressupost realista, que toca de peus a terra, basat en el creixement econòmic sostingut tot limitant sempre la pressió fiscal.

El pressupost d'enguany presenta un nivell d'ingressos de més de 400 milions d'euros, un 5% més que l'any anterior i que posen de manifest la consolidació del nou marc fiscal i de les figures impositives, fet que avala el procés impulsat per aquest Govern en els darrers anys per a la homologació internacional, bàsica per al procés d'obertura econòmica i per a la diversificació de les fonts d'ingressos.

El pressupost que avui es sotmet a aquesta Cambra és un pressupost per a les persones, que destina la major part dels recursos en les partides d'educació, cultura, sanitat i serveis socials. Pilars del nostre Estat del benestar.

Des de la bancada socialista es titlla aquest pressupost de poc social, cosa que no es cansen de repetir, -avui ha sigut un bon exemple-, i que una vegada i altra, ja sigui en debats monogràfics, en sessions de preguntes o en el debat del pressupost com avui, els hi rebatem en tots els seus arguments.

Com hem explicat en més d'una ocasió ens trobem davant d'un dels pressupostos més socials, sinó el que més, que ha tingut el nostre país.

En el treball en comissió hem donat suport a revalorar les prestacions econòmiques pagades per la CASS, esmena presentada per SDP i que hem pogut transaccionar i que tal i com va explicar el ministre en la sessió del debat a la totalitat recolliríem ja que és de justícia. Val a dir que en el moment de preparació d'aquest projecte de llei la previsió que es tenia era d'un IPC que no seria positiu, però un repunt en els darrers dos mesos l'han situat en el 0,4%, increment que finalment recollirà aquest pressupost. També hem donat suport a què les prestacions de caràcter social no es puguin veure vinculades en cap cas a limitacions de caràcter pressupostari.

Ara bé, amb el que no estem d'acord és amb les modificacions que des del Grup Parlamentari Mixt es vol realitzar a l'hora de definir què es considera unitat familiar de convivència de cara a definir els barems per rebre les ajudes, així com els càlculs dels propis barems. Aquests punts ja els vam defensar tant en el debat monogràfic com en el debat de la totalitat del pressupost, i avui en les reserves d'esmena presentades. No cal que reprengui els arguments en aquest moment.

Com ja s'ha anat explicant en les darreres sessions de Consell, la dotació pressupostària del Departament d'afers socials augmenta en gairebé dos milions d'euros respecte el pressupost 2016. Això és degut entre altres a l'increment en més de 100 mil euros en la transferència de funcionament a l'Escola Especialitzada Nostra Senyora de Meritxell que se

situa en 2,3 milions d'euros, l'increment en 246 mil euros per prestacions familiars per fills a càrrec fins a superar el milió d'euros o l'augment en 240 milers d'euros de pensions de solidaritat per a discapacitats fins assolir els gairebé dos milions d'euros.

També voldria destacar l'augment en 364 mil euros de finançament de recursos sanitaris per a la gent gran fins arribar als gairebé dos milions d'euros.

Aquest pressupost també aposta per la cultura. Agraïm el vot favorable en comissió a destinar una partida de 80 mil euros als arranjaments dels entorns de l'Església de Les Bons d'Encamp, una actuació que posa en valor el nostre patrimoni. A més, i com ja es va explicar en la darrera sessió, volem destacar l'aposta cultural que es traduirà amb l'obertura durant el mes de març del Museu Thyssen a Escaldes-Engordany, recentment presentat a Fitur i que a part de dotar d'un equipament cultural de primer nivell al nostre país servirà també per potenciar el turisme cultural pel qual apostem.

En la mateixa línia vull destacar la dotació d'un plurianual d'un total de 330.000 euros per a la realització d'una sala d'exposicions a Santa Coloma que acollirà els Frescos de l'Església de Santa Coloma, a pocs metres de la seva ubicació original. Un projecte que la setmana passada es va presentar ja a la premsa i que el 2018 serà una realitat. També recentment s'ha anunciat que les subvencions culturals per a aquest any han augmentat un 50%. Una mostra més d'aquesta clara aposta.

Som conscients que tant la CASS com el SAAS presenten importants dèficits que s'han de contenir. La reforma sanitària és un dels temes amb els que s'ha avançat més lentament, ho reconeixem. Hem d'aconseguir que el sistema sigui sostenible mentre es manté la qualitat del servei.

Hem d'aplicar els criteris de modernització i racionalització que ens permetin construir una sanitat moderna, eficient amb els recursos suficients per poder donar resposta als grans reptes que planteja la salut pública. Aquesta reforma, després de la introducció del marc fiscal, és la segona més important que el nostre país ha d'assumir. I això companys consellers i conselleres requereix el consens i la implicació de tots plegats. No n'hi ha prou en esmenar pressupostos en partides concretes, el que hem de fer és treballar plegats en aquest nou model sanitari.

Aquesta reforma ha de transcendir de colors polítics i ha de ser un sistema que tingui perdurabilitat en el temps, només així aconseguirem aquests objectius de qualitat i sostenibilitat.

Aquest pressupost també dota a la nostra administració i òrgans depenents dels recursos

necessaris per poder garantir els serveis als nostres administrats, que al final és un dels objectius prioritaris d'aquests pressupostos.

Som conscients que un dels altres grans reptes que tenim per davant és la reforma de la llei de la funció pública. Reforma que també hem tingut l'oportunitat de comentar durant el debat de les reserves d'esmena.

Es va abordar una primera fase amb la Llei qualificada de creació i de regulació del Pla de pensions de la funció pública, un tema que fins ara cap govern havia abordat seriosament i que si no s'hagués fet posava en perill la sostenibilitat d'aquest sistema i que també recull aquest pressupost. I ara el que cal és acabar d'enllestir la llei de la funció pública. És per aquest motiu que s'han rebutjat aquelles esmenes que l'únic que feien era posar pedaços a una llei que no trigarà a veure la llum. Aquesta és la nostra ferma voluntat.

Per altra banda estem d'acord en dotar l'Administració de recursos en aquelles àrees claus, prova d'això són aquelles noves contractacions que recull aquest pressupost. Voldria destacar en aquest sentit que hem pogut aprovar una esmena presentada pel nostre grup parlamentari referent al Ministeri de Justícia per destinar al voltant de 100 mil euros per la contractació de dos magistrats, un pel Tribunal Superior de Justícia i un pel Tribunal de Corts.

Entenem i compartim que cal ser rigorosos i optimitzar la despesa, i en aquest sentit hem pogut transaccionar diverses esmenes que revisen o reorganitzen diverses partides referents a l'AREB, a l'ADI, a la CASS o al mateix SAAS, revisió feta amb rigor i que un cop amb la informació de la liquidació pressupostària de l'any anterior ha permès ajustar el seu import final. Segurament des de l'oposició, -com els ha recordat el Sr. López-, consideraran aquestes transaccions menors però des de la responsabilitat de governar que tenim, en cap cas hem volgut posar en risc les tasques que duen a terme aquests organismes i algunes de les esmenes presentades podien tenir aquest efecte.

Ens congratulem de les inversions que té pressupostades el Govern. Unes inversions coherents amb el model de país que volem i que impulsen i permeten generar activitat econòmica i donar resposta a les necessitats dels nostres ciutadans i visitants.

No podem apostar per l'obertura estrangera i la projecció internacional si els accessos al país no són els correctes. Senyors liberals, vostès que estaven inquiets amb l'heliport, doncs bé ara, i més després de la compareixença la setmana passada del ministre

Jordi Torres, podem dir que aquest serà una realitat i s'ubicarà a Encamp a la zona de les Tressoles. Aquest heliport, conjuntament amb la propera obertura de la central d'autobusos i la important inversió en la millora d'accés a Andorra per França de la qual recentment també hem tingut força notícies són inversions claus per millorar l'accés al nostre país.

Aquestes inversions i l'aposta per esdeveniments de primer nivell en l'àmbit cultural i esportiu han de permetre continuar el constant augment de turistes al nostre país, aspecte clau també en la millora en un dels pilars de la nostra economia.

No vull deixar de banda la importància de l'acord d'associació amb Europa que des de la bancada demòcrata considerem que és un element clau pel futur del nostre país. En aquest àmbit deixi'm que faci autocrítica, i reconèixer que potser tenen raó aquells que ens diuen que no ens hem sabut explicar prou bé en aquest afer, és per això que el pressupost d'enguany recull les partides pressupostàries necessàries tant per dur a terme les gestions necessàries per poder negociar un nou marc de relacions amb Europa així com poder donar a conèixer a la població en què consisteix aquest apropament. I en aquest sentit també hem pogut transaccionar una esmena del Partit Socialdemòcrata per incrementar la dotació en aquest apartat.

Finalment i ja per acabar, em referiré a un dels temes que han suscitat més debat en relació amb el pressupost d'aquest any i que avui ho hem pogut tornar a veure. La congelació de transferències als comuns. Com bé s'ha explicat repetidament es tracta de l'import més elevat que s'ha transferit mai als comuns. L'import de les transferències al 2008, que recull el moment de major creixement del nostre país, va ser de 52,71 milions d'euros. El que es proposa és una congelació a una xifra superior, 54,6 milions d'euros. Per tant justificar l'oposició a aquesta mesura fent referència a què afecta negativament a les capacitats de funcionament i inversió dels comuns és fer demagògia i en aquest cas sí, fomentar aquest parroquialisme mal entès. Aquesta congelació és una mesura que els propis comuns van acordar a l'aprovar un acord institucional amb el Govern, i que posteriorment han tornat a ratificar.

Senyores i senyors consellers he dit varis cops parlant sobre aquest tema i avui ho vull tornar a fer, que és d'agrair l'actitud que han tingut els comuns, perquè ells sí que han entès la situació en la que ens trobem. Molts cops se'ls ha acusat d'aquest parroquialisme mal entès al que em referia abans, però en aquest afer han demostrat de sobres que ells també miren i vetllen per l'interès nacional.

Un interès nacional que passa per, tenint clar que tenen una dotació suficient, el que toca ara és que els dèficits de govern, que també són els de tot l'Estat no s'incrementin més del necessari.

Costaria molt d'entendre que els comuns hagin tingut aquesta visió d'estat i que en canvi aquells partits polítics que precisament defensen com a part del seu ADN aquesta visió d'estat amb la seva actuació d'avui facin tot el contrari. El nostre grup parlamentari no ho entén però crec que els ciutadans tampoc ho podran entendre. Perquè l'oposició política s'hauria de fer sempre en base a propostes alternatives, ja m'hi he referit a l'inici de la meua intervenció, però no en base de traïr els propis postulats que després es defensen en campanya o en congressos. Fets versus paraules, senyores i senyors consellers. Malauradament avui sembla que triomfen les paraules.

Ja per acabar, només voldria tornar a reafirmar que el nostre grup parlamentari donarà ple suport a aquest projecte de llei de pressupost.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Obriríem un segon torn d'intervencions, i si es vol...

Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Sí moltes gràcies Sr. síndic.

Si em permet faré una intervenció curta. Sé que el temps està limitat i després deixaré la paraula al Sr. ministre de Finances.

Me'n recordo com si fos avui del Nadal del 2014, quan uns cònsols, els de La Massana estaven verdaderament molt apurats per una gestió liberal no adequada. Jo sempre peso les meves paraules, no vinc amb escrits gairebé insultant al cap de Govern, Sr. Víctor Naudi.

I la responsabilitat de qui li parla del ministre de Finances i de tot el Govern era d'ajudar-los. No canviaré, no canviaré.

Me'n recordo també com si fos, no avui però fa uns quants dies, al gener del 2016, quan en la meua primera visita institucional va ser el nou cònsol electe de Sant Julià de Lòria, que està Sr. Pintat amb moltíssimes dificultats després d'una gestió liberal.

I tot això quan he negociat amb els comuns, ho he tingut ben present perquè ser que pot passar per exemple en un comú de Demòcrates per Andorra o en un comú del Partit Socialdemòcrata i que en definitiva, quan me'n recordo d'aquells dies a La

Massana, ja veia totes les transferències portades a l'INAF i que no servien de res, per això comentàvem que aquesta llei s'ha de canviar. No sé si tindrà suficients vots per canviar-la, en necessito tres més almenys, però la tenen de canviar. La tenen de canviar i no poden venir més amb el full en blanc. Jo per una qüestió de responsabilitat perquè sóc el cap de Govern, accepto el que han votat, i ho respecto. Però no ens enganyem, no ens enganyem. Qui els parla vindrà d'aquí quinze dies, tres setmanes amb un plantejament consensuat amb els cònsols perquè em penso que és el que he de fer. No consensuat amb els cinc cònsols de DA, ho hauria fet amb qualsevol cònsol de qualsevol partit que no em donés suport políticament, perquè sóc el cap de Govern. Dic això perquè quan ens assentem tots plegats el que no s'hi valdrà serà no tenir projecte. No s'hi valdrà criticar el que ha bastit un projecte, que val el que val però que l'ha bastit el consens. Jo assumeixo la meua responsabilitat.

Avui hi ha hagut gent aquí que no han assumit, ho dic entre cometes i ho dic amb tot el respecte, la seva des d'un punt de vista que els comuns sí que la van assumir, perquè sabien que amb 54,6 milions d'euros es sentien més que confortables, i no ho deien uns comuns o uns altres, ho deien cònsols independents de Sant Julià de Lòria, ho deien cònsols d'un altre component més parroquial de Ciutadans Compromesos, o cònsols que militen des de DA perquè més enllà de la seva militància veien el país amb el seu global, i evidentment que qui us parla no pot estar satisfet perquè comptava, Sr. Pere López, per respecte... No puc fer una altra cosa! En canvi, jo no dic que no hagin assumit vostès la seva responsabilitat, jo penso que no l'han assumit i jo si li hagués de donar un consell, des d'un punt de vista estadístic l'hauria hagut de votar, però no sóc ningú per donar consells, cadascú vota el que vol, només faltaria! Però jo sóc el cap de Govern i jo vindré aquí amb un projecte consensuat amb els cònsols i aleshores no s'hi valdrà... no s'hi valdrà de no tenir projectes alternatius. Els convido, Sr. consellers, a aquesta gran feina com convido al Govern a continuar les reformes que n'hem fet tantes... tantes i que queden de pendents: queda una reforma sanitària que no acabarem nosaltres i que ha d'haver-hi un trajecte començat i que ha d'haver-hi continuïtat. Queda bé, i li agraeixo, que de tant en tant parli bé d'algun ministre, la feina de la nova ministra de la Funció Pública assumirem els nostres compromisos, encara queden dos anys... ja sé que potser molesta, però queden dos anys i estem aquí per fer la feina i la farem. Jo agraeixo als que vulguin participar d'aquest projecte, estic segur Sr. Pere López o sinó s'equivocarà dos vegades que puc comptar amb vostè, i evidentment que no buscarem

una fórmula perfecta que ens acontenti a tots, el que no s'hi valdrà és no tenir alternatives.

Deixo la paraula al ministre de Finances i evidentment assumiré les meves responsabilitats amb tots i cada un dels projectes, faltaria més! És tan fàcil venir aquí després de gairebé tot un matí sense haver dit res i fer comparatius del passat, Sr. Gallardo... el Sr. Jordi Cinca ja li'n farà altres de comparatius; jo no en vull fer cap. Sóc el cap de Govern d'Andorra i quan La Massana em va necessitar hi vaig ser-hi... Sí, Sra. Judith Pallarés... No rigui! Perquè en aquells moments els seus companys de partit, els seus companys bons cònsols, no reien... No, no, li puc assegurar, vostè no hi era i no reien! perquè no està rient en aquests moments, i acabo Sr. síndic, el cònsol de Sant Julià de Lòria.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Té la paraula dins del mateix torn, el Sr. Jordi Cinca.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

Una brevíssima referència a la intervenció del Sr. Víctor Naudi i a la del Sr. Pere López. En properes intervencions intentaré, si cal doncs, ser més extens però també entendran que ja que finalment el Grup Parlamentari Liberal ens ha fet l'honor d'intervenir en el debat, doncs que els hi dediqui una mica més de temps.

Sr. Naudi, vostè ens deia en la seva intervenció que s'ha tramitat tard el pressupost, s'ha tramitat dins els terminis que diu la Llei i, en tot cas, com que s'ha fet dins dels terminis que diu la Llei entenc que es pot dir qualsevol cosa però no el que vostè ha dit. I, en tot cas, deixi'm que jo sí li agraeixi a vostè i a tots els membres de la Comissió de Finances que han accelerat els treballs, han treballat amb intensitat igual que ho he de fer també amb els treballadors del Ministeri de Finances que també un cop vostès han acabat els treballs de la comissió de manera molt ràpida i penso que diligent, han introduït totes les modificacions que ha aportat el Consell perquè aquest pogués ser tramitat avui i, per tant doncs, també es pogués tenir el pressupost al més aviat possible. Però al final entrant-lo dins els terminis la capacitat, o no, de què estigui aprovat el 31 de desembre ja no li correspon al Govern.

El Sr. Pere López, evidentment una part de la meua resposta hauria estat destinada al tema de les transferències; crec que el cap de Govern doncs ja ha donat aquest tema per respost, només lamentar la reiterada insistència amb el tema de les retallades

socials. Els números del pressupost demostren que això no és així. El Sr. Marc Ballestà s'hi ha referit i els ha desgranat, per tant jo no m'hi referiré més.

Fer tot un desplegament dialèctic sobre les retallades socials a partir d'una modificació puntual en relació a una prestació també molt puntual que... com són les pensions de solidaritat, i a partir d'aquí desplegar tot un descrèdit de la política social del Govern em sembla, francament, un despropòsit. Al que ens hem de remetre és a les xifres del pressupost, i abans el Sr. Gallardo ens deia que el pressupost ha augmentat, efectivament, en alguns aspectes ha augmentat perquè les polítiques socials així ho han requerit durant tots aquests anys especialment durs i que no podien permetre que el Govern girés l'esquena a les persones que tenien dificultats.

I ja li vaig dir en el Debat a la totalitat: mai permetré posar en dubte la seva sensibilitat amb les qüestions socials, però també li demano que no posi en dubte a les de les altres persones ni que es pensi que és l'únic que les té... No és l'únic que les té i penso que des de la vessant pressupostària, si més no, dubto que tirant enrere tant com vulguin, fiquin el retrovisor tan gran com vulguin, mai trobaran un Govern que hagi destinat tants diners a polítiques socials i de manera tan diversificada, a més a més.

Ja referint-me a la intervenció del Sr. Gallardo. Molt breument, en relació al tema de la legalitat ja li vam explicar: jo crec que allargar el debat del 2.5 doncs em sembla ja d'una absurditat absoluta; entendre el que diu la Llei em sembla que és relativament senzill; l'apartat en qüestió parla de l'endeutament; vostès acaben fent una barreja dels deutes, l'endeutament i dels deutes comercials i de tot plegat que em sembla que no correspon, però en tot cas han tramitat una petició d'informació. Ara un cop enllestits els treballs vinculats al pressupost i a la liquidació del 2016 ens posarem a preparar tota la documentació que ens ha demanat i així que comenci el període de sessions li farem arribar i, per tant, allà tindrà abastament respost el que a vostè li inquieta tant però, en qualsevol cas, això no justifica excloure's d'un debat del pressupost perquè en darrera instància si vostès tenien aquest convenciment, era tant senzill com fer una esmena dient: "Facin aportació aquí i aquí o on no sé més", i a partir d'aquí s'hauria acabat la qüestió i s'hauria pogut continuar el debat. Vostès han preferit, a partir de crear aquesta incertesa, excloure's del debat pressupostari bàsicament perquè tenen poc a dir en aquest debat pressupostari, i em sorprèn que vulguin defensar la seva postura pressupostària a partir de treure pit als resultats pressupostaris dels anys en què vostès van tenir la responsabilitat de governar.

Deixi's estar d'històries! És molt senzill: 200 milions de dèficit quan a principis dels anys 2000 quan vostès deixen el Govern més de 700 milions de dèficit -quasi 800 milions de dèficit-, aquesta és la realitat, no n'hi ha una altra! Efectivament van fer inversions, el problema és posar-te a fer inversions i posar-te a fer despesa sense disposar dels diners perquè això té dos efectes: t'endeutes i a més a més poses en dubte la capacitat que tindran els posteriors governs de fer la seva acció, i aquest és el drama del que vostès van fer. No és únicament que s'endeutin sinó que han limitat la capacitat de posteriors governs -primer el socialdemòcrata i ara el nostre- de poder continuar invertint, per què? Perquè vostès s'ho van gastar tot! I s'ho van gastar tot, al meu entendre, amb poc criteri. Però, és que a més a més, poc rigor... És paradoxal que tot el debat sobre... tot el que ens han hagut de dir sobre el pressupost és: "Vostès no respecten la legalitat", "Vostès no tenen respecte pel Consell General" i enfront a això el que ens poden presentar com a carta de servei són repetits pressupostos en el que sistemàticament incomplien allò que ens deien en el pressupost, i no ho incomplien en la vessant positiva -aquella en la que entenem nosaltres que seria bona- que és: "Hem previst un dèficit de 20 milions i n'acabem presentant un de 10... i acabem liquidant en 10", "Hem previst un dèficit de 10 milions i acabem generant superàvit", sinó que ho feien en sentit contrari: al 2007, com els hi deia abans, 16,5 milions de dèficit al pressupost i acaben amb un pressupost de gairebé 69 milions de dèficit liquidats. Any 2008 i 2009... ja, el "no va más"! Dèficit previst en el pressupost: 0... 0, o sigui, el pressupost es va presentar quadrat; dèficit finalment liquidat a l'any 2008: 99,1 milions d'euros; dèficit liquidat finalment a l'any 2009: 116 milions d'euros. Sortiem d'un pressupost 0 i aquesta és l'única realitat. Aquesta és la carta de presentació en relació a la seva gestió pressupostària en contrast de la nostra... Millorable, ja els hi dic ara, millorable sense dubte perquè tot és millorable, però que sí que ha complert sempre sistemàticament allò que ha dit. Cada any 2013, 2014, 2015... Cada any hem pogut presentar una liquidació per sota del dèficit anunciat en el pressupost, sempre hem aconseguit situar-nos per sota de les previsions i això només es fa a través de la gestió pressupostària.

Ens deia vostè -imagino que amb cert orgull-, de dir: "Escolti, és que vostès han tingut una capacitat d'ingrés molt superior a la que teníem nosaltres"... Efectivament! Perquè nosaltres ens hem cregut el Marc fiscal i vostès no el volien... No el volien, així de senzill! Senzillament no volien tenir un Marc fiscal que homologués el nostre país i que donés resposta a les necessitats del nostre país. Si

haguéssim hagut de fer front a tot allò que van legislar amb el Marc fiscal que tenien en aquell moment, no hi haurien pogut fer front!... No hi haurien pogut fer front perquè senzillament no haurien tingut els diners... o avui en dia deurien 500 milions d'euros, una de dos. És així de senzill i, per tant, en aquest cas efectivament hem tingut més capacitat recaptatòria perquè hem generat un Marc fiscal modern també millorable que encara s'està assentant però que dona resposta a les necessitats del país.

Ens feia referència -i veig que se m'acaba el temps, Sr. síndic, ja vaig acabant- ens feia referència al dèficit sanitari, i aquí ens barrejava el tema dels indicadors de recuperació econòmica. Miri, són dues qüestions que en aquest cas van poc lligades precisament perquè el model sanitari així ho vol, però ja que vol parlar de sanitat, parlem-ne també. En les dues últimes legislatures que vostès van governar el dèficit sanitari es va incrementar en un 50%... en un 50%. Es va passar d'una despesa sanitària de 55 milions a 120 milions, i el dèficit, insisteixo del 50%, i en aquests sis anys que nosaltres portem governant ens ha continuat creixent el dèficit sanitari perquè tenim un problema estructural que hem anunciat i que estem intentant resoldre, però després de tot, se'ns ha incrementat un 10%. Aquesta és la realitat i se'ns ha incrementat un 10% amb un període de profunda crisi... de profunda crisi.

Per tant tampoc en el debat sanitari tenen gran cosa per lluir però, en tot cas, espero -com ens deia ara el cap de Govern en relació a les transferències- que també s'estigui a l'alçada en el moment d'abordar la reforma sanitària, perquè tota reforma estructural vol cert convenciment i vol decisions fermes i valentes, i quan el que es tracta és de quedar bé amb tothom doncs, normalment el que acaba passant és això, que el dèficit es passa del 10% fins el 50% o que se't multiplica l'endeutament de 200 milions fins a 800 milions.

Del que es tracta ara és que un cop hem recollit el que se'ns va deixar és d'abordar una sèrie de reformes estructurals, moltes d'elles s'han abordat i en queden algunes més per abordar i això és el que es farà.

Última qüestió i forma part precisament d'aquestes reformes estructurals. Celebro que apreciï les virtuts de la Sra. Descarrega, nosaltres queda clar que també les apreciem perquè per això doncs és ministra i per això el cap de Govern li ha fet confiança, però en tot cas totes aquestes virtuts de la Sra. Descarrega s'hauran de centrar bàsicament en intentar corregir el que va ser un autèntic desastre que és la Llei de la funció pública de l'any 2000, aquesta és la pura realitat des de la vessant econòmica, perquè també li

he de dir que la reforma... -i ho he dit varies vegades- la reforma de l'any 2000 té virtuts des de la vessant estructural de com s'ha d'organitzar l'Administració pública, però té problemes molt seriosos des de la vessant econòmica... és insostenible econòmicament.

És més, vostè ens parla dels dèficits que s'hagin pogut generar aquests anys i jo li he parlat dels que es van generar en el seu temps, però encara no li he parlat dels dèficits ocults: 700 milions d'euros es van comprometre vostès a pagar -i és un càlcul actuarial- a partir de la Llei del 2000 els funcionaris a través de les pensions que, em sembla molt lloable, és una mesura perfectament defensible, sempre i quant es tingui la capacitat de finançar-la. I vostè abans em demanava: "En què s'han gastat els diners?" Doncs miri, entre altres coses en començar a dotar allò que vostès es van comprometre i que van haver de començar a pagar només arribar a Govern i no hi havia els diners per pagar... 4,5 milions d'euros cada any destinats a les persones ja jubilades o prejubilades i, a més a més també per pura responsabilitat, 4 milions més que dotem ja pensant en els compromisos futurs, aquells que vostès es van comprometre a l'any 2000 i que ara ja no podem tirar enrere perquè són compromisos ja fermes.

Doncs, aquesta és la realitat...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Jordi Cinca:

...Capacitat de mirar des d'una vessant global, o capacitat només d'aconterar a uns i altres per anar-se perdurant en el Govern.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Obriríem un segon torn pels grups parlamentaris. Sr. Víctor Naudi, per SDP, pel Grup Mixt.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, en contesta al Sr. Ballestà parlava de fets i paraules, ens ha parlat o ha fet referència també a la reforma de la sanitat en un moment donat en què calia que tothom s'impliqués, com comptava amb tothom. Bé, jo crec que aquí amb les seves paraules hi ha un desfasat amb els fets de la realitat, perquè de moment entenem que la majoria demòcrata no ha sabut plantejar i el Govern, en aquest cas, no ha

sabut plantejar una negociació entre totes les forces. En tot cas constatem que estan tirant pel dret.

El Sr. cap de Govern parlava d'escrits insultants... Bé, jo crec que en cap moment entenc que les paraules que he dit o que l'escrit que he presentat no crec que fos insultant, però que crec que les veritats de vegades sí que fan mal. He parlat una vegada més -tal com deia el Sr. Ballestà i crec que vostè també parlava de fets i paraules, i em remeto als fets- una vegada més, li he recordat que bandejava el seu compromís amb aquesta taula. Fa nou mesos en el Debat d'orientació política vostè es va comprometre a associar als comuns però també les forces de l'arc parlamentari amb el treball d'aquestes reformes de les transferències i de la Llei de competències comunals. Bé, passat nou mesos constatem doncs... -i ho ha dit avui, ho han dit aquests dies els mitjans, també parlava el ministre Cinca no més tard que dimecres- doncs, que hi ha un document que en els propers dies o abans que s'acabi aquest mes de febrer, segons deia el Sr. cap de Govern, ens el presentarà... Bé, jo crec que és el seu estil, una vegada més tirem pel dret. Jo crec que aquesta forma de procedir doncs, al final, de l'únic que es tracta és de què presenti un document i hi estem d'acord o no hi estem d'acord quan per fer una bona feina s'ha de participar des de l'inici sortint des de zero i treballant en tots els àmbits.

Jo només li recordaré Sr. Martí que quan era cònsol, bé, que als anys 2010 i 2011 s'asseia a la taula de Govern amb la resta dels cònsols del país per parlar d'aquella qüestió que ja vam encetar en aquell moment i, per tant, ja té un cert bagatge en això i jo crec que l'havia d'haver aprofitat. Ha deixat passar una gran ocasió i ara es lamenta. Avui, aquí doncs, hem assistit -després d'un flirteig amb els consellers del PS- no s'ha acabat de consumir, no sé que ha passat... no sé si aquestes aproximacions no satisfien, bé, suposo que ja ho sabem, en tot cas no es lamenti ara, no vingui aquí... És una mica com la falla de la formiga i la cigala: que ha tingut tot el temps suficient, tot l'estiu ha ballat, tots aquests anys ha ballat però ara ha de córrer, no?

Bé, per altra banda doncs, responent també al ministre de les Finances parlava -quan jo he dit que s'havia tramitat tard el pressupost i que finalment això fa que s'hagi de treballar durant dos mesos amb una part de pressupost prorrogat, bé jo crec que s'ha tramitat tard, ho mantinc, s'ha tramitat tard perquè contràriament al que ja havíeu dit fa anys que l'ideal seria tramitar el pressupost a finals d'any perquè a primers de gener es pogués disposar del pressupost- entenem que l'any passat va haver-hi una crisi, aquest any no hi era, però bé ja es va començar tard l'aplicació del Marc pressupostari. La fixació dels

objectius i tot això s'ha retardat i fa que doncs, el pressupost s'ha tramitat amb retard i bé, fins avui, no crec que s'aprovi i per tant ja hauran passat dos mesos d'aquest any pràcticament fins que sigui d'aplicació.

Bé, ho deixo aquí de moment.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

També pel Grup Mixt, Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, en relació al que deia el Sr. Ballestà, fer algunes remarques, vostès sempre parlen de l'increment del pressupost en polítiques socials que hi ha hagut. S'obliden d'explicar que hi ha hagut una llarga evolució al llarg dels darrers anys de les partides pressupostàries. La Llei de la CASS es va fer l'any 2008. En aquells pressupostos de l'any 2009, de l'any 2010 i de l'any 2011 en què hi va haver un increment important de polítiques socials, part d'algunes d'aquestes prestacions estaven a la Llei de la CASS i la seva modificació posterior, fa que coses que abans es pagaven per la Llei de la CASS, ara es paguen per la Llei de Govern.

Si féssim un exercici comparatiu, el seu pressupost de polítiques socials no es pas superior al nostre, tot i que les dificultats econòmiques, l'increment de persones amb dificultats, persones jubilades, és important. Hauríem de comparar el que és realment comparable, i vostès haurien de fer aquest exercici.

Després fer-li, si em permet, un parell de remarques lingüístiques. Vostè també ja s'ha apuntat les ajudes socials i també ha oblidat la paraula dels drets socials i s'ha apuntat a l'ala més dura, diguéssim, per part dels demòcrates, i els dos drets, el de les prestacions i el de les ajudes que són els de la caritat vostè també ha parlat ja d'ajudes socials.

I després, el nostre partit es diu Partit Socialdemòcrata. En tot cas, l'ànimo a què s'informi de les diferències, però en tot cas cadascú té el nom que té, igual que no li agradaria que jo el cridés per un altre nom, doncs, ja està bé que ens cridin pel nom que ens pertoca i que a demés correspon a la realitat política de cadascú.

Després em parlava de la visió d'Estat en relació a la congelació de les transferències, i que nosaltres tenim una visió d'Estat i que no s'estén el nostre posicionament. Jo crec que aquí hi ha una confusió.

Un qüestió és la qüestió de les competències i una qüestió és la qüestió de les transferències.

Nosaltres tenim una visió d'Estat quant al volum de competències que han de tenir els comuns. Una altra qüestió és tenir discursos com els que vostès tenen que els comuns, amb l'actual marc de competències, amb el que realment estan fent, tenen ja prou diners. Això vostès ho afirmen, però nosaltres veiem com comuns governats per DA augmenten preus públics, augmenten taxes, augmenten impostos, privatitzen equipaments públics perquè no els poden mantenir. Per tant, no ho sé, potser hauríem de parlar amb els seus cònsols per veure si tenen també tants ingressos i, per tant, a què responen aquestes pujades impositives, a què responen aquestes privatitzacions.

Enmig del debat entre els anys 2001, 2009, 2011 i 2017, permetin que els que estem al mig ens expliquem una mica. Segurament podem compartir, Sr. Cinca, bona part dels arguments que vostè ha fet quant a l'herència dels governs liberals, dels dèficits generats, de les grans infraestructures que es van haver de pagar en posteriors governs. El que no tinc tan clar, és que això sigui una qüestió del Govern liberal. Jo saber en la nostra dreta andorrana qui estava en aquella època als governs liberals, i on està la frontera entre demòcrates i liberals, quan a la passada legislatura estaven tots junts, no em sembla just. Em sembla que tots fan part de la mateixa família política, que en alguns moments han estat separats i en alguns moments han estat junts. I per tant, vostè també, Sr. cap de Govern, entre altres era president del Grup Parlamentari Liberal en un moment en el qual es van projectar obres com el túnel dels Dos Valires o obres com la desviació de Sant Julià, obres costoses. Costoses i a més de les quals segurament avui dia en podem qüestionar tots el seu cost i l'efecte que ha tingut a l'endeutament total de l'Estat.

I després, Sr. Martí, si em permet, una referència a la qüestió de les transferències, de fet dues.

La primera, vostè sap que nosaltres no tenim un full en blanc. Vostè sap quina és la nostra proposta. Igual que vostè ens ha explicat, li hem enviat la nostra proposta, una proposta clara i concreta, és veritat, més amb el tema de les competències que amb el tema de les transferències. Vostè sap quina és la nostra proposta congressual i la ponència que li hem enviat, el motiu d'aquestes reunions en matèria de competències, i també les línies generals en matèria de transferències. Per tant, nosaltres no estem en un full en blanc.

Després vostè em diu que ens hem equivocat avui en aquesta votació. Bé, jo no sé si ens hem equivocat avui nosaltres o es va equivocar vostè l'any 2014

quan no ens va contestar la carta amb el nostre oferiment de col·laborar en matèria de les transferències. No sé si ens hem equivocat nosaltres o es va equivocar vostè l'any passat quan li vam donar el vot, i devia entendre que era un xec en blanc i no ens ha dit res al llarg d'aquest any. No sé si ens hem equivocat nosaltres o s'ha equivocat vostè a tirar-nos per la cara, constantment, aquest acord institucional amb els comuns passant per davant del Consell General.

Jo crec que com a mínim la responsabilitat serà compartida. Jo diria que el gran responsable que avui ens trobem aquí és vostè. Si vostè ens vol tirar les culpes a nosaltres, en tot cas, fa tres anys que té la nostra voluntat de parlar-ne, i vostè s'ha compromès a convocar taules i reunions i no ho ha fet fins als darrers dies.

En tot cas, em quedo amb la part positiva de la seva intervenció, tirar endavant aquesta reforma. Sap que nosaltres -i penso que no ens queda d'altra- sap que nosaltres tenim aquesta intenció des de fa molt temps de tirar-la endavant, sap la nostra proposta. També pensem que aquest primer nivell d'acord amb els comuns ha de ser això, un primer nivell, i que ara després el Consell General ha de tirar endavant aquesta reforma i que espero que ens puguem posar d'acord.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Parlamentari Liberal té la paraula el conseller, Sr. Jordi Gallardo.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, en primer lloc, en resposta al Sr. cap de Govern pel que fa a les transferències.

Bé, el ministre deia que no estava d'acord amb el plantejament que havíem fet nosaltres en relació a les transferències, que enteníem que el Consell General havia de participar de bon principi en aquest debat. És una postura, nosaltres en tenim una altra. I li direm el perquè. Potser, evidentment no la comparteix.

A partir del moment que vostès puguin arribar a un acord o preacord amb els comuns, i aquest text arribi al Consell, es farà difícil, entendre potser l'esperit de les reflexions que han portat a terme aquest acord, i a més a més, qualsevol modificació que es vulgui presentar des d'aquí, en aquest cas des del Consell, potser trenca aquest objectiu.

Per tant, nosaltres entenem que participant des del principi i amb un full en blanc, que és el que he entès que han fet, és la manera d'assegurar-se els suports i no trobar-se en la situació que es troben avui aquí. Perquè si avancen en un sentit i després arriben i resulta que no tenen ni el suport dels consellers del Grup Mixt i tampoc té el nostre, jo no sé com avançarà aquesta reforma de les competències.

Però en tot cas aprofito, i ja li dic, doncs, que coneix quina és la postura o quina és la proposta per part del PS, del grup del PS, el Sr. Pere López ha manifestat ara aquí, doncs, que coneix perfectament quin és el seu posicionament. Amb nosaltres, com que no hem parlat, de moment no el sap.

Dit això, el Sr. Ballestà. Miri Sr, Ballestà, vostè té la mateixa experiència política que jo. És a dir, som nous consellers i em permeto dir que si el Sr. cap de Govern s'ha permès el detall de pujar aquí i dir que no donava consells a ningú sobre el que havia de ser, perquè entenia i respectava el que ha de fer tothom, que vostè pugui aquí i digui que no hem fet la nostra feina de consellers, ens sembla poc correcte. Em sap greu, és la segona que li he de dir, però li torno a repetir. Perquè si vostè em diu això jo li diré que la primera obligació d'un conseller és complir la legalitat, la llei. I per tant, si nosaltres no hem participat d'aquest debat és perquè entenem que aquest pressupost no compleix la llei, i per tant, no han volgut participar d'aquest debat fins ara.

I li donaré exemples. Venim d'aprovar una llei qualificada de la llei de policia que no hem votat i que hem participat activament amb moltes esmenes. Motes no s'han acceptat, algunes sí s'han acceptat, però hi hem participat.

Per tant, no és una qüestió de voler eludir el debat o si no ens agrada o si tenim model alternatiu o no? És una qüestió de si entenem que compleix la legalitat o no. I ho hem dit, ho vam dir el dia de l'esmena a la totalitat, es va proposar que es retirés el text i ara aprofito per contestar al Sr. ministre, perquè entenem que hi havia alguns aspectes, evidentment, des de la nostra posició, que no complien, i el text s'ha mantingut igual.

Per tant, no hi havia d'altra. No podíem participar d'aquest debat fins ara.

Respecte al que deia el Sr. ministre. Sr. Cinca, és que jo he parlat del passat perquè vostè cada vegada que parla de deute, parla dels liberals. I aprofito també per contestar al Sr. López, aquí parla de grans infraestructures com si fossin coses etèries, grans inversions, grans infraestructures.

Anem a posar detall al que són les grans infraestructures: 213 milions en carreteres, vam fer

nosaltres; 154 milions en escoles; 135 en vials i carrers; 121 en instal·lacions tècniques; i depuradores; 58 milions en edificis administratius i 71 milions en canalitzacions, 12 centres escolars es van fer durant l'etapa dels governs liberals. Per tant, si això no s'hagués fet llavors, incrementant com vostè diu el deute, potser s'hauria de fer ara, perquè entenem que el país n'està fent ús, i no que hi hagi escoles tancades, edificis tancats, col·lectors que no s'han utilitzat, carreteres... Tot això s'ha fet i s'ha fet pel país.

Repeteixo, algunes infraestructures més encertades que d'altres, segurament que sí, com els hi deu passar a vostès. Però aquí parlen de les grans infraestructures que van fer els liberals com si fossin coses etèries, coses faraòniques. No, no, carreteres, escoles, vials, depuradores... Aquí estan els números.

I sí, he aprofitat per posar en contrapartida el que vostè no diu mai, i és que han incrementat la recaptació, 1.000 milions més. Li he donat les xifres, en base a les seves dades. Per tant, home, si posem a analitzar-ho tot, comparem-ho, penso jo amb una fotografia més justa.

Pel que fa a la regla d'or, miri, sí, efectivament, hem fet una pregunta, esperarem la interpretació o les respostes que ens fan vostès, però per nosaltres no és un tema menor, és un tema important. Si per a vostè és un tema menor, doncs, evidentment és el seu criteri, però que al nostre entendre, si no s'està complint la llei per incompliment de l'article 12.5 de la regla d'or, pensem que podria posar en qüestió, perquè així ho hem pensat, el pressupost.

Però és que és més, li he parlat de l'incompliment de la Constitució en el pressupost. Jo també m'hi he referit, li he parlat de l'article 80 i li parlo de l'article 62. Perquè vostè el que ha fet en el pressupost és canviar un resultat, canviar un número, els 54 milions. Però com han arribat aquests 54 milions, quan el percentatge és el 18% dels ingressos?

Per tant, si haguessin volgut arribar a aquests 54 milions haurien d'haver modificat la llei de transferències. A la llei de transferències no han fet cap esmena per modificar-la. Haurien d'haver modificat potser aquest percentatge del 18% per arribar als 54 milions. No fent això i posant aquests 54 milions directament han manllevat aquest dret que dona la Constitució als consellers de poder fer esmenes, que és el que diu l'article 62, emenes a les lleis, i no ho hem pogut fer. No l'hem pogut fer. Vostè ha canviat el resultat, perquè és el que li interessava -vostè, em refereixo al Govern-, que és buscar aquests 54 milions quan la via no era aquesta. Haguessin hagut de fer una modificació de la llei de competències.

Per tant, repeteixo, vostè ha dit a l'inici que era un tema tècnic, donant a entendre que era un tema menor. Per a nosaltres és un tema molt important, complir les lleis, complir la Constitució, i com entenem que no s'ha fet, doncs, Sr. Ballestà i acabaré amb vostè, no pateixi com s'han sentit els nostres electors o els nostres votants, perquè s'han sentit molt ben representats, perquè el que no accepten és que no es compleixi ni la llei ni la Constitució.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

És ara el torn del Grup Demòcrata, si desitja intervenir, Sr. Ballestà.

El Sr. Marc Ballestà:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, per ordre d'intervencions.

Sr. Víctor Naudi, hem parlat de paraules i fets en relació al tema de la sanitat. Bé, en aquest sentit, ens reafirmem en el que he dit. Nosaltres tenim tota la mà estesa en tirar endavant aquesta reforma, però nosaltres assumim la responsabilitat de tirar-la endavant.

El ministre ha comparegut diverses vegades a la comissió per explicar quina és la voluntat d'aquesta reforma, en una primera compareixença se li va titllar de poc concreta i que per això no podia donar peu a què hi participessin. En unes compareixences posteriors o trobades posteriors es va presentar més concreció. La resposta va ser: ara és massa concreta, està tot massa tancat, per tant ja no cal que hi participem. Però jo crec que si hi ha la voluntat de participar i tirar endavant, segur que trobem la forma, no cal que ens excusem en què si està poc concreta o massa concreta una cosa. Jo crec que nosaltres tenim la mà estesa a treballar conjuntament per tirar endavant aquesta reforma, crec que és bo, que és bo per al país, i per tant, així ho farem. Però com li he dit, no defugirem de tirar-la endavant. Per tant, tampoc no els esperarem eternament.

Respecte al Sr. Pere López, jo li parlo de les bondats socials del nostre pressupost, reafirmem que és una aposta clara del nostre pressupost. I vostè per criticar això, l'únic que diu és que vostès també ho feien. Bé, jo no li nego que vostès apliquessin polítiques socials. El que jo li rebato és que vostè es titlla del nostre pressupost de retallades socials, quan el que fa és tot el contrari. Està incrementant les partides en aquest respecte. Però bé, tampoc no vull entrar massa en detall, ja vam tenir el debat monogràfic d'afers

socials, i avui llargament amb les diverses esmenes, on vostès tenen els seus models, tenen una concepció diferent. Nosaltres defensem el nostre model i, per tant, també això es recolza pressupostàriament amb les partides que hi ha destinades.

I després quan parlava de la visió d'Estat a les competències, i fa una referència que també ho ha fet varies vegades, en dir que no deuen estar massa contents els comuns amb la congelació de les transferències si han d'apujar taxes o altres impostos o altres elements de recaptació. Bé, la política financera que determina cada comú la decideix i decideix quina és la motivació pel que fa a la pujada de taxes. Va més per la línia d'alinejar taxes amb altres comuns, de taxes que feia molts anys que no s'havien apujat i han decidit apujar-les, però en cap cas sigui per una dificultat financera. Bàsicament, perquè els comuns han plantejat, com ja havíem recordat moltes vegades, els seus pressupostos amb aquesta congelació, el marc pressupostari contempla aquesta congelació de les transferències. Els comuns no solament que poden complir amb els seus compromisos, amb els pressupostos, sinó que poden anar reduint deute, i fins i tot, part dels comuns també presenten superàvits pressupostaris en els seus resultats.

Per tant, aquesta és la millor realitat de perquè nosaltres defensem que aquesta xifra era més que suficient, i a més perquè ells ho han acceptat. I si no fos així, no acceptarien aquestes transferències. També no és un tema de color polític. Hi ha comuns, d'altres comuns de diferents colors polítics que també ho han acceptat.

I amb el Sr. Gallardo, bé, en cap cas jo no pretenc donar lliçons. Jo l'únic que faig és constatar realitats, val! I en aquest cas, la realitat és que vostès s'han esborrat de la seva participació en el debat. Legítimament, però jo crec que com a consellers vostès han renunciat a la seva tasca en aquest cas. No dic que renunciïn a la seva tasca de consellers tot el dia, però en aquest cas, han renunciat a la seva tasca.

I també, vostès s'escusen en el rema de la legalitat. Bé, ja m'hi he referit en la meua intervenció, sempre vostès esgrimeixen temes de forma però mai de fons.

En la seva intervenció que, vostè, finalment l'ha fet i ens n'hem alegrat perquè hem pogut escoltar algunes de les argumentacions, tampoc no han expressat quin és el seu model de país que vostès defensarien en una llei de pressupost. Bé, només han fet una petita referència, una única, que és el vial de Sant Julià. Suposo que és la gran preocupació dels seus pressupostos.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Demanaria si hi ha d'haver alguna altra intervenció...

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. Pere López insistia en la seva segona intervenció amb el tema de les retallades i de les polítiques socials i de la política que, segons ell, aquest Govern i la majoria que li dona suport està fent d'anar cada vegada escapçant més els drets socials i les polítiques socials. Miri, al final com amb aquesta dialèctica és difícil que ens en sortim, jo em remeto als números. I els números són els que són. I no s'hi val fer aquest comparatiu que vostè feia.

És veritat, hem canviat el model a través de la llei de serveis socials i socio-sanitaris en el sentit que algunes prestacions que anaven a càrrec de la CASS han passat a càrrec del Govern. Això és evident. Però jo li faré un comparatiu, 2016-2017. Per tant, aquest canvi ja estava fet.

Doncs, al 2017 en relació al 2016 on ja estava fent el canvi, per tant ja no és atribuïble el canvi de model, li dono dades com les següents. Amb independència ja de la xifra que ens ha dit el Sr. Ballestà de l'increment de tot el Departament d'Afers Socials, anem a àrees concretes. L'àrea de suport als joves tutelats i extutelats, incrementa el 158%. El pressupost de l'àrea d'atenció a les persones i les famílies, que gestiona totes les prestacions i ajuts socials, incrementa un 11%. El pressupost de l'àrea del centre d'acolliment d'infants i la Governera, incrementa un 5,5%. L'àrea de promoció a l'autonomia personal, incrementa un 5%. I permeti que aquí encara m'hi estengui una mica més, conseqüència de l'increment de les partides de les pensions de solidaritat per la gent gran, per a les persones amb discapacitat i de les targetes magna i blava i dels nous programes, com pot ser l'assistent personal per a les persones amb discapacitat. L'àrea de serveis socio-sanitaris, creix un 15%.

I aquests percentatges no els desgrano, inclouen creixements en capítol 2, 4 i 6. Per tant, puc admetre que vostè defensaria que potser s'incentivés més un programa en relació a un altre. Puc admetre que fins i tot vostè creu que s'hauria d'incrementar més, però el que no pot ser és que tot això es digui des de la premissa de què el pressupost i les polítiques socials del Govern van a menys i són cada vegada més

restrictives, perquè any a any van a més, perquè és fruit d'una voluntat que queda reflectida en la Llei de serveis socials i socio-sanitaris i perquè al final els números són inequívocs. Per tant, penso que és just reconèixer-ho en aquest mateix sentit.

Segona qüestió i insisteixo no vull abundar-hi més, ho ha fet el cap de Govern. Però sí que de la mateixa manera que crec que no es tracta d'eludir la responsabilitat del Govern, ni molt menys, el Govern té la seva responsabilitat, si estem en la situació que estem i si no s'ha anat més de pressa en aquesta reforma. Penso que ho he dit també en el meu discurs previ, no voler reconèixer la complexitat d'aquesta reforma és no ser realista. És una reforma complexa perquè la realitat de cada un dels comuns és diferent. Perquè amb els anys, a mesura que ens hem anat allunyant de l'any 93, aquesta realitat s'ha fet més diferent perquè cada comú ha anat incorporant serveis de manera poc homogènia, perquè la realitat d'endeutament de cada un dels comuns és també molt diferent, perquè s'arriba en aquesta reforma amb comuns que estan per sota del 100% de l'endeutament i altres que estan sobrepasant el 200% de l'endeutament. I per tant, tota aquesta realitat ho fa complex. I això a més a més, requereix que es pugui afrontar amb una perspectiva de mig, llarg termini i per tant cal trobar fórmules no només que encaixin aquestes diferències entre els comuns sinó que a més a més siguin durables en el temps. I no és fàcil. I és veritat, ho vaig dir el dia 12 de gener, ho he tornat a dir avui, ho ha dit el cap de Govern, és veritat anem tard però això no vol dir que el resultat d'haver anat tard posi en dubte el que ja s'ha fet fins ara i a més a més, posi en dubte que abans del 31 de desembre del 2017, si aquesta Cambra vol hi haurà una reforma de les competències i una reforma de les transferències aprovada i adaptada a la realitat del 2017 i no a la realitat de 1993.

Però en tot cas, compartides les responsabilitats i si vol més nosaltres que vostès, no hi ha cap problema, la realitat és que fruit de no haver-se aprovat l'article 1.2 del pressupost doncs, serà l'any 2017, serà l'any 2018, doncs s'hauran de transferir més diners als comuns i queda poc justificat el perquè s'han de transferir, com els mateixos comuns han reconegut en els seus pressupostos.

Però em quedo amb la part positiva. Vostè ha fet clarament també una manifestació de mà estesa, de voler continuar el diàleg que ja hem pogut tenir aquestes darreres setmanes i per tant, em quedo amb aquesta predisposició i amb el convenciment que ens en sortirem de tirar endavant aquesta reforma. I permeti'm que fent-li aquest reconeixement en aquesta predisposició també em refereixi a una

qüestió que deia el Sr. Naudi, quan deia que ens havíem vist amb vostè d'amagatotis i no sé quantes coses més.

Miri, en política com vostè sap el que has de fer és invertir el teu esforç i el teu temps amb aquelles persones i amb aquells grups que com a mínim mostren certa predisposició en aquest diàleg i en afrontar aquest debat i fins ara nosaltres només hem trobat aquesta predisposició en el Partit Socialdemòcrata tot i que al final doncs no ha sigut suficient, però en tot cas el que no tenia sentit sobretot un cop ja posat de manifest quina és la voluntat del Govern de portar aquest debat a la Cambra un cop estigui suficientment madur, i estem a punt de poder-ho fer doncs no tindria sentit tampoc que esmercèssim aquests darrers dies amb un debat, que sabíem que a priori ja se'ns negava.

En relació a aquesta segona intervenció del Sr. Gallardo. Dues qüestions, un és veritat, no li he contestat al tema de la Constitució i ara ho faig però deixi'm una prèvia també. Vostè deia, vostè reiteradament i també ho ha fet el Sr. López ens deia, ens parlen de l'endeutament generat durant els mandats liberals. Miri és normal quan el 80% de l'endeutament que té el país es va generar en aquell període doncs és normal que en hi referim quan parlem d'una dada macroeconòmica tan important com és l'endeutament. No té cap altra raó de ser. Avui en dia el país, l'Administració general, el Govern doncs té un deute de poc més de 900 milions d'euros i d'aquest deute de poc més de 900 milions d'euros, pràcticament 800 es va generar en aquell període. És una realitat, per tant, és inevitable que se'n parli quan es fa referència a l'endeutament. No hi ha cap més vocació que posar les coses cadascuna en el seu lloc. I evidentment, només faltaria. Em diu que les inversions són constatables, es poden tocar. Home, clar només faltaria que fossin etèries i se les hagués emportat el vent. No li estic dient que vostè va malgastar, o vostès en els governs que li va correspondre, -no vostè en particular lògicament-, van malgastar el diner en el mal sentit de la paraula malgastar. Evidentment que el van gastar fent inversions, però el que li dic és que van optar per fer unes inversions que segurament en molts casos eren qüestionables i sobretot que van optar per fer aquestes inversions sense tenir el finançament garantit i posant en dubte sobretot o posant en qüestió la capacitat inversora de generar segons quin tipus de polítiques dels governs futurs. I aquesta també és una constatació que no es pot rebatre.

En relació al tema de la legalitat. Ja li he dit, tinc el ferm convenciment de què no hi ha una raó suficient com per posar en dubte el pressupost a partir de l'article 12.5 de la Llei de sostenibilitat. Ja li he dit i

vostè m'ho ha recollit de què ja li enviarem el nostre parer i ja ho contrastarem i ho discutirem si cal. Però després ens feia una referència a la Constitució. Miri, l'article 62 de la Constitució el que vostè fa referència si no vaig errat, doncs parla de la capacitat dels consellers de poder fer esmenes al pressupost, i efectivament les esmenes tenen certes limitacions. No es poden fer esmenes d'increment del pressupost, el que s'han de fer són esmenes d'increment contra segons quines partides. I per tant, això vostès ho haurien pogut fer sense cap mena de dubte i si ho haguessin fet doncs haurien tingut de mullar-se sobre què calia retallar per enviar més diners als comuns. I aquest és el debat de fons, important, transcendent.

I després, una qüestió també de legalitat. Vostès acaben alterant la Llei de transferències per real decret ens ve a dir. No, escolti ho fem a través d'una llei i sabent i especificant que cal que un article d'aquesta llei, la Llei del pressupost, es voti com a llei qualificada. Per tant, evidentment com no pot ser d'una altra manera no havent prosperat la que és la voluntat del Govern, doncs ara el que està vigent és l'actual llei de transferències i per tant, ja li he explicat en la meua intervenció, serà durant l'any 2017 o serà durant l'any 2018, caldrà regularitzar la transferència de l'any en curs. Quan? Doncs la llei és claríssima. Quan aquesta Cambra hagi votat la liquidació de l'any 2016.

Ja li he explicat, s'ha fet així sempre però no s'ha fet així sempre per caprici, és el que diu la llei que s'ha de fer. I per tant, és perfectament possible, és perfectament legal que la transferència, la quantitat posada al pressupost per la transferència sigui per exemple la de l'any anterior, que és el que hem acabat fent nosaltres, sabent que al no haver-se aprovat el que nosaltres a través d'una llei proposàvem, ara l'hauré de regularitzar un cop sapiguem quina és la liquidació del 2016. I per tant aquí no hi ha cap element d'inconstitucionalitat ni d'il·legalitat.

I l'última qüestió, també referent a la constitucionalitat, l'article 80, -al que vostè també es referia-, l'article 80 al final el que fa és dir, alguns paràmetres genèrics de com s'han de distribuir. Tots ells respectats. Aquests 54.600.000 euros es reparteixen en base a aquests paràmetres que diu l'article 80 de la Constitució, és a dir en base a territori, en base a la població, amb un fixe igual per tots els comuns. És que ja es reparteix d'aquesta manera. També cal dir-ho, i aquí és on hauré de rebatre i aquí és on s'ha de veure qui té model i qui no té model. A més a més, la Constitució obre la porta a altres paràmetres. Em sembla que ho diu d'aquesta manera. Aquí està la clau de la qüestió. D'un model còmode, només població, només

territori i només una part fixa per tothom, hem de passar un model més evolucionat que contempli altres qüestions. Avui n'ha apuntat alguna el cap de Govern, qüestions en l'àmbit de polítiques al tomb de polítiques energètiques, components de solidaritat entre parròquies perquè, li deia abans, la realitat de les parròquies no és la mateixa, compliment d'alguns compromisos legals que en el seu moment van haver d'adquirir els comuns emanant de lleis aprovades per aquest parlament... Bé, una sèrie de paràmetres variables que la Llei, en aquest cas la Constitució, ja obre la porta a què es puguin fer però, en tot cas l'important és que no incomplirem l'article 80, els 54.600.000 es repartiran en base als paràmetres fixats a la Llei de transferències i que emanen de la pròpia Constitució i es regularitzarà quan la Cambra aprovi la liquidació del 2016...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Jordi Cinca:

Que l'experiència ens diu que deurà ser al 2018, només perquè tinguem un recordatori o una referència. Els comptes del 2014 es van aprovar al juny del 2016, per tant, normalment hi ha aquests divuit mesos entre que els comuns fan els seus tancaments, el Govern fa els seus tancaments, es fan les auditories, el Tribunal de Comptes emet el seu informe, es fan les al·legacions a l'informe, es tanca definitivament l'informe, s'envia al Consell General, el Consell General l'analitza... Doncs, acaben passant entre aquests dotze o divuit mesos i, per tant, no tingui cap dubte que no havent-se aprovat el que nosaltres enteníem que era la millor opció doncs es complirà la Llei, i el més important és que no tinc tampoc cap dubte de què nosaltres portarem aquí la reforma de les competències, la reforma de les transferències i llavors serà el moment en què tothom posi les seves cartes en laire i que tothom digui quin és el model que creu que és millor per aquest país.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part dels grups parlamentaris...

Sr. Víctor Naudi.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, reprenent el que deia el Sr. Ballestà fa una estona, encara parlava de mà estesa en la matèria de la sanitat. Jo crec que vostè s'ha perdut un capítol. Pot estar bé això de la mà estesa però bé, tenim l'exemple a nivell d'aquesta negociació de les transferències... Bé, jo crec que aquí de mà estesa o forma d'actuar ja hem vist com ha anat, no?

Parlava el Sr. Cinca de predisposició... A veure, jo no em queixo de què el cap de Govern o Govern s'hagi entrevistat amb un grup determinat per parlar d'aquest tema, jo del que em queixo és de què d'alguna forma no s'ha respectat el principi institucional, el sentit d'Estat, el compromís del Sr. cap de Govern en el seu Debat d'orientació política que fa nou mesos, el maig passat, com deia abans en el que es comprometia d'associar a l'arc parlamentari i a més a més hi ha una proposta de resolució que abans del 2017 com hem dit s'ha de tancar. Però bé, és veritat que no va dir en quin moment es tancaria aquest acord però, entenc que si es vol fer una bona feina s'ha de començar des de zero, s'ha de participar des del principi i no a mitges dites. Crec que per poder negociar bé s'ha d'associar tothom i, en aquest cas, Sr. Martí jo crec que vostè està perdent facultats, vull dir com a negociador, per assolir unes grans majories per fer llistes vostè sap associar molt les persones però hem vist que d'aquest flirtreig amb els socialistes vostè ha fracassat, semblaria ser, no? No sé què és el que ha fallat aquí.

Bé, aquí s'està parlant molt, o s'ha parlat de transferències... Bé, jo crec que s'està posant el carro davant dels bous. L'altre dia sortia als mitjans una notícia en la qual es deia que: "El Govern vol unes transferències fixes als comuns d'entre els 52 i 55 milions". Bé això a què respon? A criteris economicistes? Jo entenc que aquí s'han de posar els bous davant del carro, i primer s'hauria de parlar de la reforma de les competències comunals, ben poc se n'ha parlat! I el resultat final de quines competències ha d'assumir cada una de les parts donarà peu a fer una reforma de les transferències, no al revés, i aquí veig que van molt equivocats i després diu que ens volen presentar un document, quan ja està tot donat i beneït, perquè el votem.

Bé, per altra banda vull parlar també del tema de les inversions. Aquí s'ha parlat d'una carrera entre el Grup Liberal, el Grup Demòcrata, de qui ha fet més inversions, qui fa més què... Bé, jo crec que aquí amb aquest pressupost -i per això tampoc hi donarem suport-, no transcendeix, en aquest pressupost no es visualitza quin model de país es vol per aquest exercici però també pels propers anys, és un pressupost que no té cap orientació -crec que en aquest sentit és mediocre-, en el tema de medi ambient hem estat veient darrerament que s'ha

potenciat el vehicle elèctric, darrerament feien grans declaracions de què s'hauran d'aturar els cotxes quan superin dos minuts d'estar aturats per reduir les emissions, però per altra banda, potencien una crema massiva de residus... Bé, jo crec que això no té sentit!

Quant a les infraestructures -se n'ha parlat abans- l'edifici del Núvol, de l'STA, no té uns objectius clars. Heu parlat, el Sr. ministre o el Sr. Ballestà també n'ha parlat, han fet bandera de l'heliport. Bé, jo crec que el tema de l'heliport i ho veiem l'altre dia en la compareixença del ministre, encara dista molt d'això en la realitat perquè s'ha d'acabar de tancar i votar la modificació de la Llei d'ordenament del territori perquè el comú tingui facilitat per poder fer un pla especial. Bé, tot això és temps, són terminis llargs i no se sap quin model han escollit a nivell de concessió, si serà pública, mixta i en quines condicions... Bé, un recinte multifuncional, per altra banda, que no se sap per què servirà ni on anirà ubicat. La política de museus una mica el mateix, no hi ha una visió estratègica de conjunt; s'està venent, s'està potenciant un museu -el Thyssen en aquest cas- en un edifici de lloguer; el CIAM és un museu que s'ha situat allà per defecte i els frescos de Santa Coloma es volen construir en una zona inundable.

Per tant, jo crec que aquí és un pressupost una vegada més de continuïtat de la política de la manca d'ambició del Govern de Demòcrates per Andorra i bé, jo crec que no és el que necessita el país.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Mixt, també pels consellers del Partit Socialdemòcrata, Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Seré breu perquè moltes de les qüestions ja han estat àmpliament comentades al llarg d'aquesta llarga jornada de debat.

Només un petit matís en relació a l'increment dels pressupostos de partides socials. El Sr. ministre ens ha explicat els augments de pressupostos -no he pogut prendre nota- de l'atenció a infants, del CAI, de centres d'acollida i altres partides que evidentment em semblava com no podia ser d'una altra manera. Quan parlem de retallades en temes socials parlem més aviat de retallades en pensions i de retallades als complements d'aquestes pensions ja siguin pensions de solidaritat a través del pressupost de l'Estat, i d'aquesta qüestió haurem de fer el

seguiment molt, molt acurat perquè és evident que hi ha hagut retallades. Hi havia uns imports anteriors que ara són uns imports inferiors i ara hi ha uns nous condicionants en relació a l'atorgament d'aquestes pensions i haurem de veure també la màquina de fer factures del Sr. Espot cap els obligats familiars quan té prevista posar-la en marxa i començar a reclamar a aquests néts la part amb la que han de respondre de les pensions dels seus avis. Estarem atents a aquestes qüestions.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Parlamentari Liberal, Sr. Jordi Gallardo.

El Sr. Jordi Gallardo:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, potser no m'he explicat bé al Sr. ministre. Quan jo li parlava de l'article 62 de la Constitució, aquest no és el que parla de com s'ha d'esmenar el pressupost. L'article 62 de la Constitució del que parla és del dret que tenim d'esmenar els consellers els projectes de llei i les proposicions, no al pressupost, no de com s'han de fer les esmenes al pressupost. I li deia aquest article perquè en la meua reflexió o en la meua intervenció explicava que no hi ha hagut cap esmena a la Llei de transferències que els hi permeti arribar als 54 milions. Per tant, nosaltres no hem tingut aquest dret d'esmena. Vostès el que han anat a buscar és el número, el resultat, l'import final que han pactat amb els comuns, però, la Llei parla d'un 18%... Si vostès volien arribar als 54 milions haurien d'haver modificat la Llei de transferències, haurien d'haver canviat aquest 18% de la Llei de transferències i llavors sí que s'haguessin pogut fer esmenes per part dels consellers per poder complir amb aquest article 62 de la Constitució que és, li repeteixo, un dret que tenim els consellers d'esmena, no al pressupost sinó a qualsevol projecte de llei o proposició de llei.

Pel que fa a les transferències i les competències... Nosaltres no hem fet una proposta per poder treballar conjuntament aquest tema, és més, jo diria que ens hem reiterat com li he dit abans el cap de Govern des de la campanya electoral 2015 que s'havia de fer conjuntament. Vull dir, la voluntat de parlar-ne hi és. M'ha semblat entendre que vostè agraiïa la mestria del Grup Socialdemòcrata però potser és perquè no m'he expressat bé: nosaltres no defugim d'aquest debat i volem ser-hi, la diferència inicial és que vostès entenen que el Consell General s'ha d'incorporar a un estadi en el qual ja han arribat

amb un preacord amb els comuns, i nosaltres hem defensat sempre que ho havíem de fer des d'un inici; però hi serem si ens hi conviden perquè evidentment és la nostra obligació i així ho farem.

I per últim el Sr. Ballestà que diu que només ens preocupa el vial de Sant Julià... No, Sr. Ballestà, a nosaltres el que ens preocupa és que els pressupostos compleixin les lleis. A partir d'aquí si entenem que per no complir les lleis els números estan alterats i no són els que reflecteix, quin debat vol que tinguem? Sí, proposarem esmenar coses i, primer que no sempre se'ns accepta -jo diria que en la majoria de vegades en temes de pressupost pràcticament no ens accepten res, fins i tot coses que proposem i que no ens accepten i després vostès ho acaben fent. Ja ho ha explicat en alguna ocasió el conseller Naudi-, però aquest no és el tema... el tema no és aquest. Nosaltres hem preparat i vam presentar unes esmenes però les vam haver de retirar perquè enteníem que hi ha un desquadrament... potser estem equivocats, però entenem que fins que no s'aclareixi aquest desquadrament perquè no compleix la Llei de transferències i no compleix la Regla d'Or, no tenia sentit. Per tant, no hem defugit, no hem deixat de fer la nostra feina i no ens preocupa només el vial de Sant Julià, ens preocupen moltes més coses del país, infraestructures també, i per tant doncs bé, espero que li quedi clar que la nostra única preocupació no és només aquesta entrada.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Algun altre conseller desitja intervenir...

No hi ha intervencions...

Per part del Govern...

Sr. Jordi Cinca, li demanaria brevetat, si us plau.

El Sr. Jordi Cinca:

Sí, molt breu Sr. síndic.

Gràcies.

En relació al debat de les transferències i a la participació, o no, en aquest debat que ara feia referència el Sr. Gallardo, la meua reflexió abans era en relació al que havia dit el Sr. Víctor Naudi queixant-se de què s'hagués demanat o s'hagués tingut converses amb el Partit Socialdemòcrata, en tot cas, si vostès tenen aquesta predisposició tindran l'oportunitat perquè, ja ho ha dit el cap de Govern, tant la modificació de la Llei de competències com la modificació de la Llei de transferències en breu serà

portada perquè pugui haver-hi aquest debat a tres bandes i perquè posteriorment pugui ser tramitada i pugui ser aprovada pel Consell General. Per tant, només faltaria, qualsevol conseller crec que té tot el dret i jo diria gairebé l'obligació de poder participar en els debats que es portin a aquesta Cambra.

I en relació al tema de la Constitució, no sé si acabo d'entendre la reflexió que ens fa. Una qüestió és l'article 1.2 del Projecte de pressupost, i una altra qüestió és la partida pressupostària que nosaltres hem assignat per fer front a les transferències als comuns, en aquest cas al capítol 4. Jo crec que res impedeix que vostè hagués pogut canviar aquesta quantitat... -i el fet de què hagués pogut esmenar aquesta quantitat, òbviament- i el fet de què no ho hagi fet doncs obeeix única i exclusivament a la seva voluntat. Si ho hagués volgut fer, el que sí que hauria hagut també d'acompanyar a l'esmena és a quines partides volia disminuir la quantitat equivalent a la que volia incrementar les transferències als comuns. Al final hagués posat vostè la quantitat que hagués posat, o haguem posat nosaltres aquests 54,6 milions, ni una ni l'altra cosa evitarà que al final un cop s'aprovi la liquidació del 2016 s'haurà de regularitzar per la part que falti i, per tant, en res això ho hauria alterat, i per això els hi deia jo en la meua primera intervenció: amb 54,6, o amb 60, o amb 50 el pressupost és perfectament legal i està perfectament quadrat i no pel fet de què ara no s'hagi aprovat l'article 1.2 el pressupost deixa d'estar quadrat perquè la quantitat que s'haurà d'incrementar la transferència no es decidirà fins que no s'hagi aprovat la liquidació.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Dins del mateix torn, molt breument, Sr. Xavier Espot.

El Sr. Xavier Espot:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Sr. López, jo ja entenc que la seva forma de posicionar-se políticament i tenir espai propi és arraconar-nos a la dreta malgrat estem ben al centre, no? Però, els fets i les xifres són tossuts, s'hi ha referit el Sr. Cinca, i per molt que vostè repeteixi una cosa que no és certa aquesta cosa no esdevé certa.

Insisteix en les retallades, en les prestacions... Si vol, deixem de banda totes les polítiques d'infància i d'adolescència a les quals s'ha referit el Sr. Cinca i deixem totes les polítiques d'igualtat, centrem-nos en les àrees on es gestionen les prestacions no

contributives a càrrec del Govern. L'àrea d'atenció a les persones i les famílies on es gestionen els ajuts a l'habitatge de lloguer, els ajuts econòmics ocasionals, les prestacions familiars per fill a càrrec i les prestacions econòmiques per desocupació involuntària, els capítols 2, 4 i 6 d'aquesta àrea augmenten al 2017 en relació al 2016 un 11%, i l'àrea de promoció a l'autonomia personal on estan imputades les pensions de solidaritat per a persones grans i per a persones amb discapacitat, els capítols 2, 4 i 6 d'aquesta àrea augmenten al 2017 en relació amb el 2016 un 5% i bàsicament perquè la qüestió del barem de valoració patrimonial -i li he dit aquest matí- no té gairebé impacte pressupostari ni financer perquè com li he dit, i li repeteixo malgrat vostè insisteixi, de les cent-quinze persones que perceben una pensió de solidaritat per a persones amb discapacitat, cap d'elles queda afectada pel nou barem de valoració patrimonial i perquè de les cinquanta-sis persones a les quals hem atorgat novament una pensió de solidaritat per a persones grans des del mes de maig només tres o quatre quedarien afectades com a conseqüència del nou barem de valoració patrimonial.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Bé, si no hi ha més intervencions, procediríem a la votació final del conjunt del text.

Entraríem primer a la votació de l'article 1.2.

Vist que l'apartat 2 de l'article primer del Projecte de llei es circumscriu en l'àmbit de regulació de l'article 81 de la Constitució recordo que, i segons disposen els articles 57.3 de la Constitució i 112 del Reglament del Consell General, recordo que l'aprovació d'aquest apartat requerirà el vot favorable de la majoria absoluta dels consellers generals elegits en circumscripció parroquial i la majoria absoluta dels consellers generals elegits en circumscripció nacional, és a dir, com a mínim el vot favorable de vuit consellers generals en cadascuna d'aquestes dues circumscripcions.

Vist que l'article 112 del Reglament del Consell estableix que aquesta votació serà pública i oral per crida, i en aplicació de l'article 73 del Reglament del Consell, s'anirà cridant als consellers generals que respondran sí, no o declararan que s'abstenen.

Iniciarem la crida pels consellers generals elegits en circumscripció parroquial.

Sr. secretari general, si us plau.

El Sr. secretari general:

M. I. Sra. Mònica Bonell Tuset: Sí

M. I. Sra. Meritxell Palmitjavila Naudí: Sí

M. I. Sr. Carles Enseñat Reig: Sí

M. I. Sra. Maria Martisella González: Sí

M. I. Sr. Antoni Fillet Adellach: Sí

M. I. Sr. Antoni Missé Montserrat: Sí

M. I. Sr. Carles Naudi d'Areny-Plandolit Balsells: No

M. I. Sra. Judith Pallarés Cortés: No

M. I. Sr. Josep Anton Bardina Pau: Sí

M. I. Sr. Josep Majoral Obiols: No

M. I. Sra. Carine Montaner Raynaud: No

M. I. Sr. Miquel Aleix Areny: Sí

M. I. Sr. Vicenç Mateu Zamora: Sí

El Sr. síndic general:

Gràcies.

A continuació procedirem a la votació dels consellers generals elegits en circumscripció nacional.

Sr. secretari, si us plau.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Gerard Alís Eroles: No

M. I. Sr. Marc Ballestà Alias: Sí

M. I. Sr. Ladislau Baró Solà: Sí

M. I. Sra. Sílvia Eloïsa Bonet Perot: No

M. I. Sr. Joan Carles Camp Areny: No

M. I. Sr. Ferran Costa Marimon: No

M. I. Sr. Jordi Gallardo Fernández: No

M. I. Sra. Sofia Garrallà Tomàs: Sí

M. I. Sra. Rosa Gili Casals: No

M. I. Sr. Pere López Agràs: No

M. I. Sr. Víctor Naudi Zamora: No

M. I. Sr. Josep Pintat Forné: No

M. I. Sra. Patrícia Riberaygua Marme: Sí

M. I. Sr. Justo Ruiz González: Sí

El Sr. síndic general:

Bé, moltes gràcies.

Bé, acabada la votació, li demanaria a la Sra. secretària de la Sindicatura si vol procedir a donar lectura del resultat, si us plau.

La Sra. Maria Martisella:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Pel que fa a la circumscripció parroquial: 9 vots a favor i 4 en contra.

Pel que fa a la circumscripció nacional: 5 vots a favor i 9 en contra.

El Sr. síndic general:

Bé, gràcies.

Bé, a la vista del resultat i vist que no es compleix la doble majoria requerida, declaro refusat l'apartat 2 de l'article 1 del projecte de llei.

Passem a continuació a la votació de la resta de parts del text.

Obrim tot seguit un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sra. secretària, si vol procedir a donar lectura del resultat, si us plau.

La Sra. Maria Martisella:

Sí.

14 vots a favor, 13 en contra i cap abstenció.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, a la vista del resultat declaro aprovat el Projecte de llei del pressupost per a l'exercici del 2017, així com el projecte de pressupost del Tribunal Constitucional, del Consell Superior de la Justícia i el projecte de pressupost del Consell General pel 2017, exceptuant l'apartat 2 de l'article 1.

No havent-hi més punts a l'ordre del dia, s'aixeca la sessió.

(Són les 21.33h)

Diari de Sessions del Consell General

Dipòsit legal: And. 275/94
ISSN 1024-9052

Preu de l'exemplar: 1,20 €
Subscripcions: Tel. 877877